

PLANE TABLET FRUITING

Plané plody:		Natálie Pejchová	68
poznámky k výstavě	3	Nela Pietrová	70
Wild Fruits:		David Pinkava	72
Exhibitions Notes	5	Anna Poubová	74
		Alžběta Mirjam	
Anežka Abrtová	10	Procházková	76
Lucie Bečvářová	12	Alžběta Rajchlová	78
Lukáš Cinkanič	14	Lucie Rosická	80
Matěj Čech	16	Jáchym Řičánek	82
Františka Černochová		Šimon Semerák	84
Hausdorfová	18	Karolína Schön	86
Magdaléna Feilhauerová	20	Sofii Sorokina	88
František Felix	21	Jana Svobodová	90
Lukáš Foltýn	24	Luděk Šofr	92
Marek Frind	26	Tereza Šrámková	94
Tereza Frindová	28	Jakub Štourač	96
Dominic Hafner	30	Jan Štulíř	98
Matouš Hrbek	32	Adina Šulcová	100
Tereza Jeřábková	34	Karolína Šulcová	102
Justýna Kaislerová	36	Tereza Tomanová	104
Anastasiia Khlebushkina	38	Lukáš Vacek	106
Ondřej Klavík	40	Medard J. Zeman	108
Peter Kolářčík	42	Zlata Ziborova	110
Vanda Kovářiková	44	Matěj Zikmund	112
Josef Kučera	46		
Monika Kučerová	48		
Kateřina Kuchtová	50		
Hana Kuklíková	52		
Pavel Kytner	54		
Liza Libenko	56		
Matěj Liška	58		
Světlana Malinová	60		
Hugo Marek	62		
Mia Milgrom	64		
Max Mohl	66		

PLANÉ PLODY: POZNÁMKY K VÝSTAVĚ

Na začátku kurátorské koncepce diplomantské výstavy AVU bývá každým rokem jisté dilema, které se v různých obměnách vynořuje v podobě otázky, kde hledat jakýsi upevněný koncept, který by ze všech jednotlivých individuálních prací vytvořil soudržný celek. Zda není vhodnější, ba dokonce upřímnější, ponechat díla volná dle prostorových možností představená s minimálními či žádnými zásahy.

Stojíme-li tvář v tvář situaci, v níž jsou všechny dodatečně navrstvené kurátorské nápady, které stojí mimo diplomantské práce, spíše ornamentální, tendencí je nechat věci přirozeně se vyvíjet, ať už si pod tím představujeme cokoli.

Kurátorská činnost se zde stala především cvičením v oblasti péče, v němž empatie a neúnavná podpora nahradily tradiční autorské přístupy, pro které snad ani nebylo místo. Do procesu jsem se zapojila jako pomáhající vrstevnice, jejímž hlavním úkolem bylo poskytovat péči – a potvrdit tak etymologické kořeny této činnosti. Kolektivně jsme poměrně brzy všechny* všichni pochopily*, že mnohé z toho, co se projevilo jako obtížné, vycházelo z emocí, napětí a úzkostí prostupujícími tento křehký, nejistý okamžik, na němž tolik záleží. Doufám, že se z tohoto svým způsobem generačního spojení nakonec vyklubala plodná spolupráce, která novému absolventstvu alespoň částečně usnadnila navigaci posledními požadavky dokončení studia na AVU.

Právě tato vzájemná blízkost umožnila, aby se z příprav a setkávání staly intuitivnější a tvárnější procesy spolupráce – koncepty vyrůstající kolem ukotvených těles absolventských prací. Škvírami mezi jednotlivými přístupy vyklíčila myšlenka rozličných divokých prostranství, kořenů, rozlomených betonů, zarostlých nepoddajných zahrad, které rostou samy bez potřeby lidské ruky. Bez snahy o absolutní kolektivní výpověď se vynořila společná témata zájmu a zaujetí, která organicky nastínila souvislosti mezi jednotlivými díly. Vztah k přírodě a její umělecké pojetí, představy společného úsilí kolektivu – s lidmi i entitami více-než-lidskými – stejně jako péče o půdu a tenkou blánu, která obepíná vnitřní světy jednotlivců. Hledání míst, v nichž příroda ustupuje dějinám, nebo pátrání po kapse ve společenské struktuře, v níž se člověk snaží nalézt své místo. Či věčné otázky naléhavosti podmínek lidské práce.

Idea *Planých plodů* vznikla jako syntéza zkušeností z těchto posledních měsíců, času dokončování diplomantských prací a příprav závěrečné výstavy. Asociativní představy divokých jablek, kopřiv a zarostlého houští se neinvazivně společně vyskytují v meziprostoru budov a jednotlivých výtvarných poloh, jako měkké listové polštáře. Ačkoliv jsou pro samotnou výstavu nepodstatné, tyto představy jsou jí podporou zespodu. Nástroje grassroots hnutí zdola, určené k budování pocitu situovanosti, která umožňuje symbiotickou koexistenci, zapojení se navzájem do výměny živin a navázání vztahů a vazeb potřebným k opylování. Zúrodňování divočiny. Myšlenky o zdivočelých krajinách neodmyslitelně s sebou nesou otázky související s nepoddajností, spolupráce s čímsi, co leží mimo hranice kontroly a správy. Tyto plody a vzpurné růsty vyžadují stejně zodpovědnou péči, péči s citem a se stejným odhodláním jako situace předvídatelné.

V našem imaginativním environmentálním rewildingu by aktuální diplomantské práce, kterými končí studium na AVU, mohly mít určité vlastnosti charakteristické pro neuhý obecného lidského stavu v éře, kdy jedna krize následuje druhou.

Najdete zde díla která:

Poskytují péči o sebe sama, napomáhají dobrému spánku. Podněcují představivost a odvahu jít za hranice samozřejmého. Pomáhají překonat strach z interakce s uměním (doporučuje se užít při příchodu).

Navodí stav mezi bděním a sněním – nepodávat dětem bez dozoru.

Zlepší noční vidění. Zvýší krevní tlak (užívat s opatrností). Pomáhají procítit přítomný okamžik. Umožňují sebereflexi. Inspirují k introspekci a odhalení. Mapují vnitřní emoční krajinu.

Opráší vzpomínky. Zmírní smyslové přesycení. Přivádějí člověka zpět k sobě samému.

Vyléčí osamělost. Dezinfikují křivdy.

Odblokují zaseknutý úhel pohledu. Poskytují jistotu. Vytváří prostor pro pozornost a soustředění.

Jsou anestetikem. Nebo antioxidantem.

Pomáhají nahlédnout dovnitř a vidět i nejdrobnější věci.

Nalézají smysl pro porozumění. Navodí pocit bezpečí – inhalovat po dobu 30 minut.

Pozorují změny ve staronových situacích.

Jsou protilátkou proti odloučení člověka od přirozeného prostředí.

Pomáhají vstoupit do světa. Zabraňují nepřítomnosti. Doplnují energii.

Zúrodňují půdu slzami.

Léčí opotřebované stroje trpící automatismem.

Působí proti pocitům bezútěšnosti. Rozšíří zorničky. Usnadní vstřebávání železa.

Napomáhají soustředění při práci. Zlepší trávení.

Podporují rozkvět představivosti.¹

Anotace jednotlivých diplomantských prací v katalogu byly sestaveny ze strany umělkyně a umělců a jsou zde uvedeny jako vlastní autorské pohledy na umělecké postupy, klikaté cesty a plody úsilí jejich studia na AVU, které představují na letošní diplomantské výstavě. Všechny mají za cíl zkrátit vzdálenost mezi uměleckými díly vystavenými v prostoru a navštěvujícím zvědavým publikem. Nabízejí krátký náhled do vrstev jednotlivých motivací, inspirací a jazykových významů, které se tyto práce se snaží formulovat.

Za veškerou důvěru děkuji rektorce Marii Topolčanské a prorektorce Anettě Moně Chise.

Za nesmírnou podporu a pomoc děkuji své milé kolegyni Veronice Zapatové. A za umožnění vzniku tohoto tištěného katalogu děkuji Petře Švecové, Dagmar Svatošové a Petrovi Hružovi.

Lamija Čehajić

WILD FRUITS: EXHIBITION NOTES

Every year the conceptualisation of the graduate exhibition seems to begin with a dilemma. The dilemma reappears in its various iterations as questions of where to search for a binding concept that would tie everything into a cohesive whole, or whether it is not better, even more honest, to let the works simply be as they are, presented with little to no intervention. Faced with the situation in which all superimposed ideas are superfluous at best, we tend to let things unfold naturally, whatever we might imagine this to mean.

In such circumstances, curating the graduate show unravels as an exercise in labor of care in which empathy and relentless support replaced more authorial approaches, for which there was perhaps no space in the first place. I joined the process as a helpful peer, whose primary task was to provide care – a confirmation of the etymological roots of the activity. All of us collectively understood that much of what was difficult had been a consequence of the heightened emotions and stresses that permeate this fragile, precarious moment upon which so much depends. I am hopeful that this in a way generational pairing ultimately proved a fruitful collaboration, one that has made it at least a little easier for the new graduates to navigate the final demands of their studies.

It was exactly this proximity that allowed the more intuitive and malleable collaborative processes of the exhibition becoming – thoughts growing around the unyielding bodies of graduate works. The idea of a certain wilderness, of gardens growing unruly and untenable, germinated around these individual practices. Without attempting to make an absolute statement, it became clear that there were certain connections and relationships to be established, certain most potent themes of interest and preoccupation to be taken into account. Relating to and comprehending nature, envisioning and enacting communal efforts – with human and more-than-human entities – as well as tending to the land and the thin membrane that enwraps the inner worlds. Searching for the points in which nature gives way to history or the pockets of social fabric in which one finds one's place. Or the eternal questions of the urgency of the condition of human labour.

The idea of the *Wild Fruits* comes as a synthesis of experiences of the past few months, during which time the graduation works were being finalised and the exhibition was being prepared. The associative notions of wild apples, stinging nettles, and overgrown thickets are not there as a superimposed framework – they exist in-between the spaces of the individual artistic positions, as soft and cushioning foliage. Though inessential for the exhibition itself, they support it from bellow. Grassroots tools of situatedness for coexisting symbiotically, engaging in nutrient exchange, and establishing cross-pollinating relationships. Fertilising the wilderness. It all inherently carries questions of working with disobedience, of collaborating with what is beyond control and governance. Caring for the unruly with the same determination and purpose as for the more gentle spirits, for situations that are more predictable.

In our imaginative environmental rewilding, these culminating works might have certain properties for the ailments of the general human condition in the era of crisis upon crisis.

DIPLOMKY AVU 2024

AVU GRADUATES 2024

Search for works that:

Provide self-care, promote good sleep. Stimulate the imagination and the courage to go beyond the obvious. Help to overcome the fear of interacting with art (recommended to be taken upon arrival).

Induce a state between waking and dreaming – not to be given to children unsupervised.

Improve night vision. Increase blood pressure (take with caution). Help one feel the moment. Allow for self-reflection. Inspire introspection and uncovering.

Map the inner emotional landscape.

Dust off memories. Alleviate sensory over-saturation. Bring us back to ourselves.

Cure loneliness. Disinfect wrongdoings.

Unblock a stuck point of view. Provide certainty. Make space for attention and concentration.

Works that are an anesthetic. Or an antioxidant.

That help us to look inward and see the little things.

Find a sense of understanding. Induce a sense of security – to be inhaled for 30 minutes.

Observe changes in old situations that are new, and in new situations that are old.

That are antidotes to people's disconnection from their natural environment.

That help enter the world. Prevent absence. Replenish energy.

Fertilize the soil with tears.

Heal worn-out machines suffering from automatism.

Counteract feelings of bleakness. Dilate the pupils. Facilitate iron absorption.

Aid concentration at work. Improve digestion.

Support a flowering of the imagination.¹

The annotations of individual works and projects that are compiled in the following catalogue were written by the artists and are here as their own authorial takes on their own artistic practices, their winding paths, and the fruits of their labor on display at their graduate show. They all aim to shorten the distance between artwork and spectator, offering an exploration of the folds of motivation and inspiration that brought these works to life.

For all the trust that has been placed in me, I would like to thank Rector Maria Topolčanská and Vice Rector Anetta Mona Chisa.

For all her immense support and help, I thank my dear colleague Veronika Zapatová. And for enabling the creation of this printed catalogue, my thanks go to Petra Švecová, Dagmar Svatošová, and Petr Hruža.

Lamija Čehajić

ANEŽKA ABRTOVÁ

POLÍBENÍ ŽIHADLEM

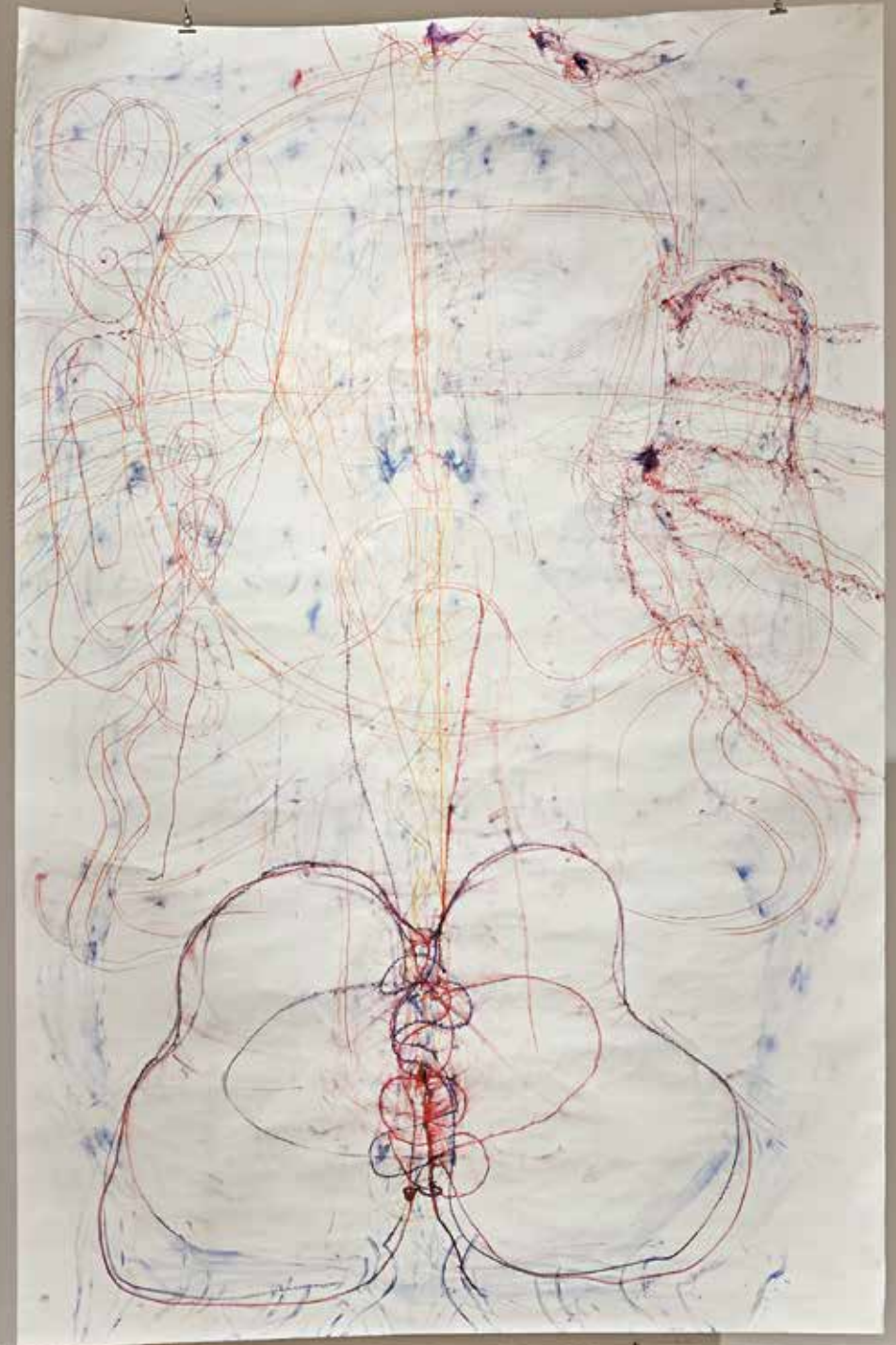
Základním prvkem výtvarného sdělení Anežky Abrtové je kresba, kterou někdy propojuje se sochou, objektem a performancí. K práci přistupuje procesualně jako k jakémusi odkrývání vnitřní mapy, ať už ve vizuální představitosti a jejím odrazu ve vnějším prostoru, nebo vytváří určitý záznam pohybu v prostoru uvnitř těla. Nevychází ze skici nebo plánu, výsledek je jí často skrytý a odkrývá ho zpětně nebo během procesu. Co se týče vizuální formy, dalo by se říct, že k ní přistupuje jako ke „koláži“, kdy kombinuje různé způsoby zobrazení v kresbě jako ke střídání rolí identit a jejich vyjádření.

Ústředním motivem práce Anežky Abrtové je lidské tělo ve své fyzičnosti a intimitě, někdy doplněné symboly, jindy zobrazené v jednotlivých částech člověka. Někdy vychází z příběhů z okolí a doplňuje je kolektivními významy z pohádek, mýtů a dalších příběhů. V poslední době tyto obsahy vymazává, a tak se pro ni celý proces stává jakýmsi dlouhodobým vrstvením „obrazu“ a následným odkrýváním. Diplomová práce *Políbení žihadlem* volně navazuje na předchozí tvorbu. Včelí žihadlo se vyskytuje v kresbách jako nepatrný motiv, který proces jednotlivých děl doprovází.

KISSED BY A STINGER

The basic element of Anežka Abrtová's artistic message is the drawing, which she sometimes combines with sculpture, objects, or performance. She approaches her art as a process in which she seeks to reveal an inner map, for instance through the use of visual imagination and its reflection in the real world – or she creates a record of movement in space inside the body. She does not work on the basis of any sketch or plan, and the final outcome often remains hidden from her, appearing retroactively during the process. In terms of visual form, one could say that she approaches it as a “collage” by combining various forms of visual representation like constantly changing identities and the expression thereof.

The central motif in Abrtová's art is the human body in its physicality and intimacy – sometimes complemented by the use of symbols or depicted as just the individual parts of a person. She occasionally works with stories from her surroundings, adding collective meanings from fairy tales, myths, and other tales. Recently, she has tended to erase such content, and so the entire process has become a kind of long-term layering of the „image“ and its subsequent uncovering. Her graduation work *Kissed by a Stinger* loosely follows on her earlier work. The bee's stinger is an inconspicuous motif in her drawings, one that accompanies the process by which various works were created.

Malba 2

2018–2024 AVU, Malba 2 (Milan Mikuláščík, Julius Reichel)
2023/2024 stáž Akademie der bildenden Künste Wien,
Abstraktní malba (Michaela Eichwald, Thomas Winkler,
Luisa Kasalický), Rakousko
2022 stáž UMPRUM, Ateliér s hostujícím umělcem
(Sláva Sobotovičová, Marwa Arsanios)

Painting 2

2018–2024 AVU, Painting 2 (Milan Mikuláščík,
Julius Reichel)
2023/2024 exchange at Akademie der bildenden
Künste Wien, Abstract Painting (Michaela Eichwald,
Thomas Winkler, Luisa Kasalický), Austria
2022 exchange at UMPRUM, Visiting Artist Studio
(Sláva Sobotovičová, Marwa Arsanios)

LUCIE BEČVÁŘOVÁ

RÁMY

Lucie Bečvářová rámuje obrazy. Její práce je o návaznosti, souvislostech, o společném prostoru, o péči, o vzájemnosti. Rámy fungují jako ochrana obrazů, jako oddělení vlastního místa v rámci sdíleného prostoru. Jako spojka s ostatními obrazy v prostoru. Jako prostředek, díky němuž jsou různorodé věci pospolu bez toho, aby si vzájemně vadily. Zarámovaná díla přitom pocházejí od různých autorek a autorů.

Diplomová práce navazuje na dlouhodobý zájem Lucie Bečvářové a její předchozí tvorbu. Těžištěm je přitom její feministické zaměření, které si spojuje s péčí, rovnoprávností, nehierarchií. Téma ji zaujalo i tím, že je sochařské, ale zároveň jde o spolupráci, což je něco, na co se Bečvářová chce dál zaměřovat. Jde jí i o návaznost: co bude s dílem do budoucna (vystavení již hotových obrazů) a smysluplnost práce (k čemu je dobré to, co dělá, rám má svůj účel).

FRAMES

Lucie Bečvářová frames paintings. Her work is about linkages, contexts, shared space, caring, mutuality. Frames protect paintings; they separate them from their surroundings within the context of a shared space. They connect paintings with one another within space. They are means by which diverse things can be together without getting in each other's way. The framed works, meanwhile, were made by various different artists.

Bečvářová's graduation work follows on her long-term interests and her earlier work. Her main focus has been on feminist themes, which she associates with nurturing, equality, and non-hierarchy. She was drawn to the subject of frames because it is sculptural but also involves cooperation, which is something that she would like to focus on in the future. She is interested in continuity: what will happen with her work in the future (exhibiting previously finished works) and what makes her work meaningful (what it's good for, what it does – a frame has a purpose).

Figurální socha a medaile

2018–2024 AVU, Figurální socha a medaile (Vojtěch Miča)
2017 stáž Akademia sztuk pięknych w Łodzi, ateliér Socha, Polsko
2016–2019 Fakulta umění Ostravské univerzity, Kresba

Figural Sculpture and Medal

2018–2024 AVU, Figural Sculpture and Medal (Vojtěch Miča)
2017 exchange at Akademia sztuk pięknych w Łodzi, Studio of Sculpture, Poland
2016–2019 Faculty of Arts, Ostrava University, Drawing

12

Rám pro malbu Nebe nebude Matyáše Fialy, 2024 / The frame for the painting Heaven Is Not Coming by Matyáš Fiala, 2024, foto / photo: Radek Děťinský

LUKÁŠ CINKANIČ

ZMĚNA PROSTŘEDÍ JAKO VÝTVARNÝ PROSTŘEDEK

Lukáš Cinkanič znovu obnovuje a prožívá intenzitu dlouhých pobytů na nákladních vlacích a v jejich okolí, momenty, které byly a nadále jsou formující pro jeho tvorbu. Skrze malbu obnovuje a zároveň zprostředkovává dál své vzpomínky. Vytváří portály, které přibližují jeho subjektivní zážitky z cest. Cesta se stává tvůrčím prostředím. Lukáš Cinkanič o ní vytváří pracovní záznamy a velkoformátové malby na stěnách opuštěných domů v industriální krajině. Putování krajinou a jeho specifika jsou konfrontovány s ostatními místy, kde Cinkanič tvoří. Různá tvůrčí prostředí umožňují různé pracovní procesy. Liší se technologickou vybaveností i časem, který můžeme na místě využít, což přináší rozdílné výsledky. Získané zkušenosti samovolně vybízejí k přecházení mezi odlišnými výrazovými prostředky malby. Všechny její polohy jsou ve vzájemném vztahu a tvoří jeden celek. Je tedy syntézou vnitřních prožitků, které následně vedou k osvojení si nových tvůrčích procesů.

A CHANGE IN SETTING AS AN ARTISTIC MEANS

Lukáš Cinkanič recreates and relives the intensity of long journeys by freight train and the culture of train-hopping, experiences that have had a formative influence on his work. Through painting, he both relives and passes on his memories. He creates portals via which he presents his subjective experiences from these travels. The journey becomes a creative environment which he records in large-scale murals on the walls of abandoned houses in industrial neighborhoods. The act of wandering the landscape (and the specific characteristics of this activity) is confronted with other places where Cinkanič makes his art. Different creative environments allow for different working processes. They vary in terms of available equipment and time, factors that then produce different results. The experience he gains spontaneously encourages the use of different means of painting, but all these positions exist in relation to one another and, together, form a whole. Cinkanič's work is thus a synthesis of inner experiences that subsequently lead to the adoption of new creative processes.

Grafika 1

2022–2024 AVU, Grafika 1 (David Böhm)
2022 stáž The Academy of Fine Arts in Warsaw, Fakultata grafického umění, Polsko
2019/2020 stáž AVU, Malba 3 (Josef Bolf)
2017–2022 AVU, Grafika 1 (Dalibor Smutný)

► <https://lukascinkanic.cz>

Printmaking 1

2022–2024 AVU, Printmaking 1 (David Böhm)
2022 exchange at the Academy of Fine Arts in Warsaw, Faculty of Graphic Arts, Poland
2019/2020 exchange at AVU, Painting 3 (Josef Bolf)
2017–2022 AVU, Printmaking 1 (Dalibor Smutný)

► <https://lukascinkanic.cz>

Krok za krokem, kombinovaná technika na plátně, 180 × 145 cm, 2023 /
Step by Step, mixed media on canvas, 180 × 145 cm, 2023

MATĚJ ČECH

MOJE RENESANCE

Poslední roky se ve svých hudebních textech Matěj Čech zabírá konstrukcí generačních příběhů. Právě generace Z stojí ve středu jeho zájmu i v diplomové práci, kde se pomocí ironické módy a internetového stylingu postav snaží vytvořit extravagantního zástupce této online generace. Zároveň autor postavy zasazuje do prostorů minimalistické architektury a vychází z malířské tradice zaalpé renesance, která pro něj v evropském malířství znamená jakousi fiktivní lokální uměleckou tradici.

MY RENAISSANCE

Over the past few years, Matěj Čech has used his song texts to focus on the construction of generational stories, and his graduation work revolves around Generation Z as well. In it, he uses ironic fashions and internet-style characters to create an extravagant representative of this online generation. At the same time, he places his characters within minimalist architecture and draws on the painting tradition of the Northern Renaissance, which he views as a kind of fictional local artistic tradition.

Malba 3

2018–2024 AVU, Malba 3 (Jakub Hošek, Josef Bolf)
2019 stáž AVU, Ateliér hostujícího umělce (Alexey Klyuykov)

► IG @matteo_il_ceco

Painting 3

2018–2024 AVU, Painting 3 (Jakub Hošek, Josef Bolf)
2019 exchange at AVU, The Studio of Visiting Artist
(Alexey Klyukov)

► IG @matteo_il_ceco

16

Plátanos, akryl na plátně, 220 × 150 cm, 2024 / Plátanos, acrylic on canvas, 220 × 150 cm, 2024

FRANTIŠKA ČERNOCHOVÁ HAUSDORFOVÁ

Františka Černochová Hausdorfová se v rámci své diplomové práce věnuje restaurování kamenné figurální plastiky z Galerie Klatovy / Klenová. Jedná se o sochu Karla Boromejského ze souboru šesti soch umístěných na nádvoří (datace díla 1764).

Dalším úkolem je restaurování sochy z mramoru *Koupající se*, jejímž autorem je Karel Lenhart (1904–1978, absolvent ateliéru prof. B. Kafky). Vznik této mramorové sochy je připisován do roku 1928.

Teoretická práce pak úzce souvisí s výše uvedenými díly: *Technologické postupy při restaurování pískovcových a mramorových soch, jejich rozdíly a specifikace*. Františka Černochová Hausdorfová se také zabývá technologií a restaurováním figurálních sgrafitových omítek. Ve volném čase se věnuje autorské sochařské tvorbě.

For her graduation work, Františka Černochová Hausdorfová focused on restoring a stone figure from the Klatovy / Klenová Gallery – specifically a 1764 sculpture of Charles Borromeo from a set of six works located in the gallery's courtyard.

Another task was the restoration of the marble sculpture *Bathing* by Karel Lenhart (1904–1978, a student of professor B. Kafka). The creation of this marble sculpture has been dated to 1928.

Her written thesis is closely related to both of these projects: *Techniques used for restoring sandstone and marble sculptures, including their specific characteristics and differences*. Černochová Hausdorfová is also interested in the techniques used for restoring sgraffito. She also produces her own works of sculpture in her free time.

Restaurování sochy

2018–2024 AVU, Restaurování sochy (Jan Kracik)
2021 stáž Univerzita v Splitu, Chorvatsko
Studijní pobyty ve Vídni, Berlíně, Benátkách, Florenci, Římě

Sculpture Restoration

2018–2024 AVU, Sculpture Restoration (Jan Kracik)
2021 exchange at University of Split, Croatia
Study exchanges in Vienna, Berlin, Venice, Florence, Rome

MAGDALÉNA FEILHAUEROVÁ

BŘIDLICE

V tvorbě Magdalény Feilhauerové je patrný silný vztah k rodnému kraji a přírodě. Využívá starých zapomenutých zbytkových materiálů, které se různě povalují po zahradách, na dvorech, ve starých domech nebo v neudržovaných zákoutích přírody. Pečlivě vybírá nalezené věci a skládá je do nových celků. Vytváří tak svatyni pro současný svět. Skrze tyto objekty vypráví příběhy odkazující k problematice domova, bezpečí, rodiny a křehlosti stability. Něco oslavuje, něco zesměšňuje a ta hranice je velmi tenká.

Koncept její diplomové práce se formoval pod vlivem objevených příběhů a osobního pouta k tématu. Vytvořila ústřední objekt složený ze čtyř dlouhých kulatin a provázků napnutých do kříže s plátnem jako stan. Po stranách jsou spuštěny kusy látky s potiskem břidlice, sešité k sobě do tvaru opony. Na ně navazují břidlice svázané dráty do půlkruhu – tvaru bazilikální apsidy. Do břidlicových destiček jsou vybroušeny konkrétní výjevy, které se týkají starých tradic a zvyků Sudet, rodiny jako tlupy nezávislé na společných genech, ale na vzájemných nejen mezilidských vztazích a života na venkově ve 21. století.

Objekt Magdalény Feilhauerové je jakýmsi ochranným křídlem snášejším se shůry. Stojí venku a nabízí úkryt jako jeskyně od dob pravěkých. Navozuje pocit bezpečí a při hlubokém nádechu nás přenáší na venkov.

SLATE

The art of Magdaléna Feilhauerová clearly reflects her strong relationship to nature and her native region. She makes use of old, forgotten, leftover materials that she finds lying around in gardens, courtyards, old houses, or abandoned parts of the landscape, which she carefully sorts and re-arranges in new ways to create a place of worship for the world today. Through these objects, she tells stories of home, security, family, and the fragile nature of stability. Some things she celebrates, some things she ridicules; the line between the two is very thin.

The idea behind Feilhauerová's graduation work came from the discovery of stories and her personal connection to the subject. The work's central object consists of four long posts with strings stretched into a cross and a tent-like canvas. Running down the sides are pieces of fabric with a slate print pattern, sewn together to form a curtain. These inspired the use of actual slate tablets, bound together with wire into a semicircle – the shape of a church apse. Into this slate, she has carved scenes relating to the old traditions and customs of the Sudetenland, with family defined not by shared genes but by interpersonal relationships and rural life in the 21st century.

Magdaléna Feilhauerová's object is a kind of protective wing coming down from the mountain. Since prehistoric times, it has stood outside and offered shelter like a cave. It evokes a feeling of safety and, if we take a deep breath, can transport us to the countryside.

Grafika 1

2022–2024 AVU, Grafika 1 (David Böhm)
2017–2022 AVU, Grafika 1 (Dalibor Smutný)
2022 stáž Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, Fakulta grafického umění, Polsko
2018 stáž UMPRUM, Keramika a porcelán (Maxim Velčovský)

Printmaking 1

2022–2024 AVU, Printmaking 1 (David Böhm)
2017–2022 AVU, Printmaking 1 (Dalibor Smutný)
2022 exchange at Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, Faculty of Graphic Arts, Poland
2018 exchange at UMPRUM, Ceramics and Porcelain (Maxim Velčovský)

FRANTIŠEK FELIX

HOŘÍCÍ DOMEK

Hlavním tematickým motivem v práci *Hořící domek* je stav přihlížení. Přihlížení konstruované tragédii pracující s více časovými rovinami. Rozkolem mezi dynamickým plynutím/planutím a statickou instalací, jež však záměrně pracuje s viditelností času stráveného na konstrukci a výrobě/procesu. František Felix vytváří hraniční situaci, navíc podtrženou antagonickou přítomností vody, která však svou formou nenabízí použitelné řešení. Voda v umyvadle svou formou spíše kopíruje formu systémově nabízené pomoci či řešení, které je propráno přes institucionalizovanou podobu skutečnosti a miji se funkčnosti pro danou situaci.

Pro diváka se v instalaci zpřítomňuje vždy znovu aktualizovaná situace přihlížení tragické události, která je až obsesivně opečována a konstruována do podoby hořícího domku. Zájem je o jednotlivce, který se s tím musí vyrovnat. Najít možnou cestu dál, jak na to, však již práce neprozrazuje. Důrazem na přítomnost přihlížení se otevírají gauguinovské existenciální otázky: „Odkud přicházíme?“, „Co jsme?“, „Kam jdeme?“

Autor si v momentě přijetí na školu stanovil cíl experimentovat a zkusit různé cesty nahlížení na zpracovaná témata. Tímto postupem se v průběhu času vymaňuje z klasické formy závěsného obrazu a postupně přechází do prostoru, instalace a site-specific umění. Samotný výběr témat se po celou dobu studia odvíjí od palčivosti problémů dané autorovy situace. Jeho dosavadní práce klade důraz na řemeslo, kontakt s materiálem a zájem o jedince v současné společnosti.

BURNING HOUSE

The main motif of *Burning House* is a state of observation. Observing a constructed tragedy which works with multiple temporal planes. A conflict between dynamic flowing/flickering and a static installation that nevertheless consciously works with the visibility of the time of construction and manufacturing (process). František Felix creates an extreme situation underscored by the antagonistic presence of water, whose form nevertheless does not offer a usable solution. By its form, the water in the sink recalls the form of systematically offered aid or a solution that, flushed through an institutional form of reality, fails to be of use for the given situation.

The installation presents the viewer with a constantly updated situation of observing a tragic event that is almost obsessively worked and constructed into the form of a burning building. At the center of interest is the individual who must deal with it all. But the piece does not offer a possible way forward, no guidelines or solution. The emphasis on the presence of observation brings to mind Gauguin's existential questions: Where Do We Come From? What Are We? Where Are We Going?

When he was accepted to AVU, Felix set himself a goal to experiment and to explore various ways of looking at a particular topic. In this way, he has over time broken free of the classic form of the easel painting and gradually moved towards working with space, installations, and site-specific art. His choice of subject matter throughout his studies has been influenced by the urgency of the issues he has faced in any given situation. In his work to date, Felix has emphasized craftsmanship, contact with the material, and a focus on the individual within contemporary society.

Malba 1

2018–2024 AVU, Malba 1 (Robert Šalanda, Lukáš Machalický)
2022 stáž Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, The Hague, atelier Autonom, Holandsko
2020 stáž Faculdade de Belas Artes da Universidade do Porto, Malba, Portugalsko

▷ IG @frantisek.felix
▷ www.frantisekfelix.com

Painting 1

2018–2024 AVU, Painting 1 (Robert Šalanda, Lukáš Machalický)
2022 exchange at the Royal Academy of Art, The Hague, atelier Autonom, Netherlands
2020 exchange at the Faculdade de Belas Artes da Universidade do Porto, Painting, Portugal

▷ IG @frantisek.felix
▷ www.frantisekfelix.com

LUKÁŠ FOLTÝN

BALABENKA

Lukáš Foltýn přistoupil k náročné lokalitě s několika nesouvislými kontexty s návrhem souboru staveb čerpací stanice, cargo depa, logistickými prostory a bydlením. Reaguje na dnešní ryze dopravní charakter místa porušeného linií stavbou viaduktu městského okruhu a pracuje s hypotézou jeho zapojení do života města po ztrátě jeho původní funkce. Udržitelnost – nebourat!

Dnešní čerpací stanice pod viaduktem je jakýsi předobraz toho, jak si lze přizpůsobit problematický prostor kolem dopravních staveb, a ztělesňuje naději, že ho lze obydlet. Jak spontánně, tak seriózními zásahy. Stavby v návrhu stojí nejen vedle viaduktu, ale dotýkají se ho, a dokonce stojí na něm, pohlcují ho. Ze samotné mostovky se stává visutý park, cyklostezka. Místo, kde chceme trávit čas.

Diplomová práce je zhmotněním rovného přístupu k městu, kde doprava a její nároky nevytlačují obytnost a naopak. Městskou logistiku bere jako významný jev, ale ne jako výhradního prostoro-rotvůrce.

Lukáš Foltýn svou roli vnímá jako závažné a odpovědné, ale radostné poznávání světa. Nikoliv datovou analýzou, ale pokorou, empirií, odpozorováním a koláží známých míst. Jeho Balabenka je toho výsledkem.

Architektura

2021–2024 AVU, Architektura (Miroslav Šik)
2023 stáž UMPRUM, Architektura A1 (Jan Šěpka, Mirka Gulbisová)
2016–2021 ČVUT Fakulta architektury, bakalářská práce pod vedením Michala Kuzemenského a Petry Kunarové

▸ rainbowmix.cargo.site
▸ unionarch.cz
▸ svetlikseydsefl.cz

BALABENKA

For a challenging site with several disconnected factors, Lukáš Foltýn designed a set of buildings for a petrol station, a cargo depot, logistics spaces, and housing. The design responds to the current purely traffic-oriented character of the locality, which has been negatively impacted by the construction of a highway viaduct. It works with the assumption that the site can be reintegrated into the city's life after the loss of its original function. Sustainability: do not demolish!

The petrol station beneath the viaduct is a kind of model for how to adapt problematic areas around transportation infrastructure and embodies the hope that even such spaces can be inhabited – either spontaneously or through serious interventions. The buildings in the design don't just stand next to the viaduct, they touch it – stand on it, even. They absorb it. The bridge deck itself becomes a hanging park, a cycle path. A place where we want to spend time.

Foltýn's graduation work is the embodiment of an egalitarian approach to the city in which the demands of vehicle traffic do not reduce the city's livability, and vice versa. Foltýn views urban logistics as an important element but not as the sole factor that should define the urban space.

Lukáš Foltýn sees his role in the serious and responsible – but also joyful – exploration of the world. Not through an analysis of data, but through humility, empiricism, observation, and the creation of collages from familiar places. The result is his vision for Balabenka.

Architecture

2021–2024 AVU, Architecture (Miroslav Šik)
2023 exchange at UMPRUM, Architecture A1 (Jan Šěpka, Mirka Gulbisová)
2016–2021 ČVUT Faculty of Architecture, bachelor's thesis with advisors Michal Kuzemenský and Petra Kunarová

▸ rainbowmix.cargo.site
▸ unionarch.cz
▸ svetlikseydsefl.cz

MAREK FRIND

THE VIEWING OF A SPATIAL THRESHOLD

Podnětem pro diplomovou práci byla úvaha autora nad otázkou uvedení virtuálního objektu do pozice sochy. Virtuální objekt lze vnímat jako skutečně prostorový tehdy, když začne sdílet prostor s pozorovatelem. Pozice pozorovatele je proto klíčová pro schopnost prostorového vnímání, která je zásadní pro vnímání sochařského objektu. Objektem se stává interakce s virtuálním prostředím.

Instalace je pokusem o nahlédnutí na prostor i na jeho vnímání jako na objekt. Prostor je zde pochopen jako trojrozměrný vstup. Jinými slovy prostor, na rozdíl od objektu, zahrnuje i možný akt jeho přímého pozorování. Možnost zaujmout aktivní pozici ve virtuálním prostředí i sledování této interakce je proto přímou součástí celé práce.

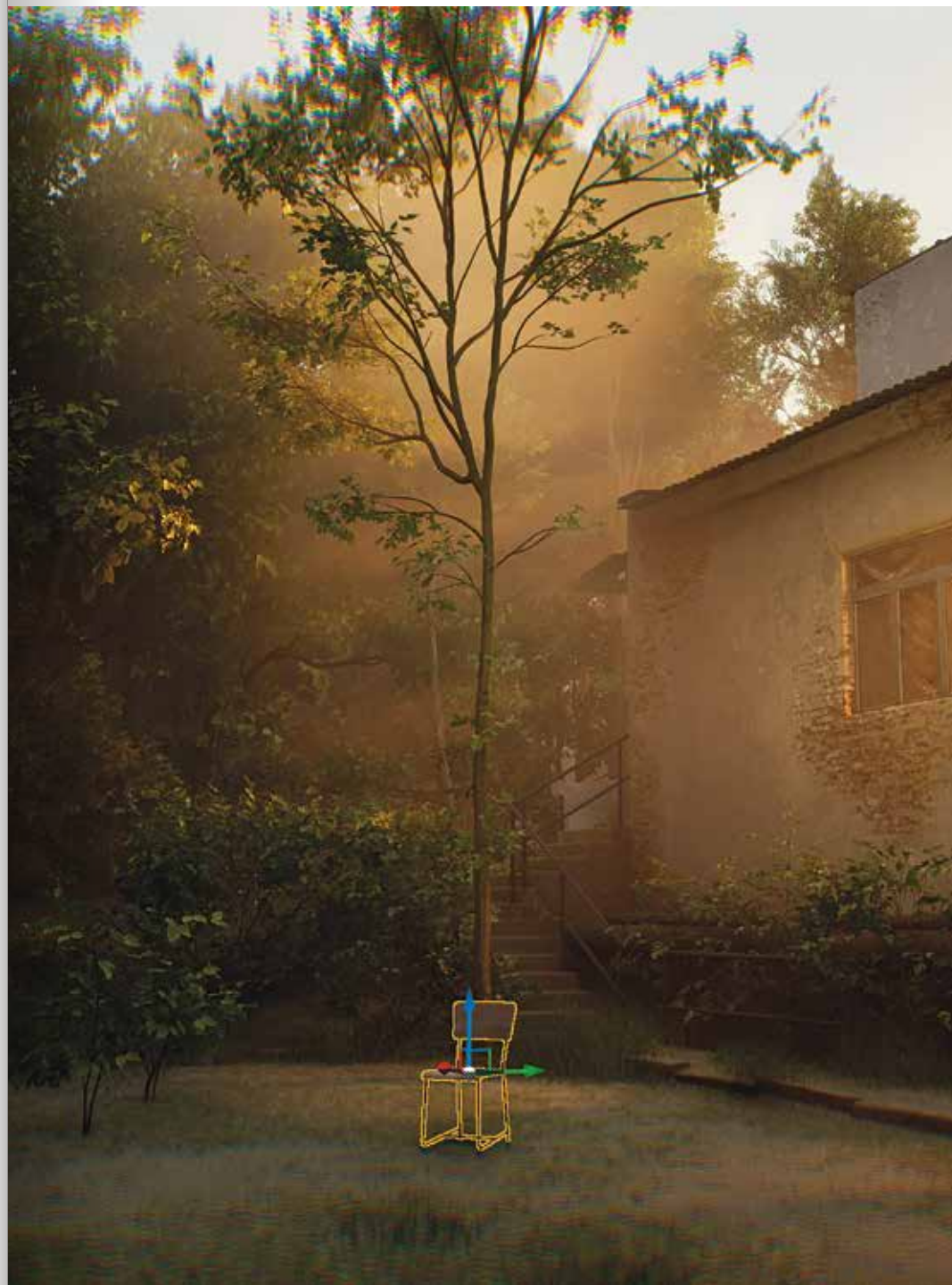
Virtuální prostředí zde zpracovává motiv snahy o tvorbu a jakési tunelové vidění, jež z této snahy plyne. Divák se tak pohybuje v prostředí, které existuje mezi virtuální inspirací a fyzickou tvorbou.

THE VIEWING OF A SPATIAL THRESHOLD

The impulse behind this work was the artist's reflections on the question of placing a virtual object in the position of a statue. A virtual object can be seen as truly three-dimensional when it begins to share a space with the observer. The position of the observer is thus crucial for the capacity for spatial perception, which is essential for the perception of a sculptural object. The object becomes an interaction with the virtual environment.

The installation is an attempt at viewing space and perceiving it as an object. Space is here understood as a three-dimensional input. In other words – unlike an object, space includes the possible act of its direct observation. The possibility of adopting an active position within a virtual environment and of observing this interaction is thus a direct part of the work as a whole.

The virtual environment explores the idea of artistic creation and the tunnel vision that results from such efforts. The viewer thus moves in an environment that exists between virtual inspiration and physical creation.

Socha 1

2023–2024 AVU, Socha 1 (Maruša Sagadin, Erika Velická, vedoucí diplomových prací Michal Cimála)
2018–2023 AVU, Socha 1 (Lukáš Rittstein, Michal Cimála)
2023 stáž Cooper Union School of Art, New York, Computational Design, USA

Sculpture 1

2023–2024 AVU, Sculpture 1 (Maruša Sagadin, Erika Velická, head of graduate works Michal Cimála)
2018–2023 AVU, Sculpture 1 (Lukáš Rittstein, Michal Cimála)
2023 exchange at Cooper Union School of Art, New York, Computational Design, USA

TEREZA FRINDOVÁ

CESTA UŠLAPANÁ

Diplomová práce s názvem *Cesta ušlapaná* zkoumá téma sebereflexe a osobního růstu. Ten je zde reprezentován postavou Putovníka, který postupně odhaluje svou vlastní identitu a směřování. Pro Terezu Frindovou je toto téma spojeno s otázkou osobní svobody v kolektivním světě i hledáním ideální cesty ke vnitřně řízenému vzdělání a žití. Snaží se tak propojit osobní zkušenosti s širšími koncepty, jako je touha po svobodě a svobodném rozhodování.

Autorka se zaměřuje na proces tvorby, který je pro ni důležitější než samotný výsledek. Témata *člověčenství*, jako je domov, láska a svoboda, jsou jako pružné nitě, které se prolínají v abstraktním vesmíru, kde každá událost vytváří nové možnosti pro interpretaci. Autorka v roli konstruktéra cesty vědomě přeformulovává svou paměť, aby vytvořila prostor, kde se setkávají zdánlivě zapomenuté symboly a vizuální fragmenty z dětství s aktuálními vjemy a dojmy.

Název práce *Cesta ušlapaná* odkazuje k motivům, s nimiž autorka kontinuálně pracuje v intencích introspektivních poznámek.

A WELL-TRODDEN PATH

A Well-Trodden Path explores the subject of self-reflection and personal growth, as represented by the figure of The Wanderer, who slowly reveals his identity and direction. For Tereza Frindová, this subject is closely associated with the question of personal freedom in a collective world and with the search for the ideal path towards internally guided and living. In this way, she tries to combine personal experience with more general concepts such as the yearning for freedom and free decision-making.

In her art, Frindová focuses on the creative process, which is more important for her than the actual outcome. Themes associated with *humanity* – home, love, freedom – are like elastic threads intertwined in an abstract universe in which every event creates new possibilities for interpretation. In her role as the constructor of this path, Frindová consciously reformulates her memory in order to create a space in which seemingly forgotten symbols and visual fragments from childhood can encounter current impressions and perceptions.

The title of *A Well-Trodden Path* refers to motifs that Frindová has consistently explored through her introspective commentaries.

Kresba

2023–2024 AVU, Kresba (Alice Nikitinová, Matěj Smetana)
2018–2023 AVU, Kresba (Jiří Petrbock, Martin Gerboc)

▷ IG @tereza.frindova
▷ www.terezafrindova.com

Drawing

2023–2024 AVU, Drawing (Alice Nikitinová, Matěj Smetana)
2018–2023 AVU, Drawing (Jiří Petrbock, Martin Gerboc)

▷ IG @tereza.frindova
▷ www.terezafrindova.com

28

Detail Cesta ušlapaná, kombinovaná technika na plátně, 2024 /
Detail of A Well-Trodden Path, mixed media on canvas, 2024

DOMINIC HAFNER

BLOSSOMING AND THICKET – WANDERLUST

Energie lidské bytosti je složitá věc, která komunikuje v tichosti.

Všichni jedinci na Zemi jsou nějak příbuzní, všichni žijeme na stejné planetě, a přesto jsme v kontaktu s velmi málo lidmi.

Všechny vztahy, které máme, jsou založeny na sociálních kodexech, přátelstvích a vztazích. V rámci toho jsme víceméně svobodní.

V participativním prostoru Dominica Hafnera je každý, kdo vstoupí do zóny, vyzván, aby se osvobodil od svého obvyklého způsobu komunikace.

Prostřednictvím evokace tří živlů, vody, ohně a vzduchu, autor nabízí způsob, jak společně evokovat čtvrtý živl, naši planetu Zemi, aktivací a spoluvytvářením jejího zvuku. Země je to, co z ní vytvoříme.

Jedinečná myšlenka Země vyzařuje z této hudební spolupráce jako hologram emocí. Struktura evokuje místa meditace a spirituality, která působí jako něco vzácného. Spiritualita je pluralitní, a to nám připomíná autorova instalace. Každý si musí najít svou cestu, a přitom cítit sebe i ostatní.

Tato instalace plní sen, na kterém Dominic Hafner začal pracovat s kolektivem Too Many Dinner Parties: vytvořit konceptuální instalaci, fiktivní přírodu a participativní prostor se zvukem, performancí, společenský prostor s možností jej prozkoumat.

Malba 1

2023–2024 AVU, Malba 1 (Robert Šalanda)
2018–2023 AVU, Malba 1 (Robert Šalanda,
Lukáš Machalický)
2023 stáž ESAMDP Toulon, Francie
2020–2021 stáž AVU, Nová média 2 (Kateřina Olivová,
Darina Alster)
2020 stáž AVU, Ateliér hostující umělkyně
(Paulina Ołowska)
2020 stáž AVU, Socha 2 (Tomáš Hlavina)

BLOSSOMING AND THICKET – WANDERLUST

The energy of human beings is a complicated thing that communicates in silence.

All individuals on Earth are somehow related. We all live on the same planet, and yet we have contact with very few people.

All of our relationships are based on social codes, friendships, and relationships. Within this context, we are more or less free.

In Dominic Hafner's participatory zone, everyone who enters is invited to break free from their usual way of communicating.

By evoking the three elements of water, fire, and air, Hafner offers a possible way of collectively evoking the fourth element, our planet Earth, by activating and co-creating its sound. The Earth is what we make of it.

This unique understanding of Earth emanates from Hafner's musical collaboration like a hologram of emotion. Its structure evokes places of meditation and spirituality that feel like something precious. Spirituality is a plural experience, and the artist's installation reminds us of this. We all have to find our own way while feeling ourselves and others.

With this installation, Dominic Hafner fulfills a dream that he started working on with the collective Too Many Dinner Parties: to create a conceptual installation, a fictional nature, and a participatory space with sound and performance, a social space that offers us the chance to explore it.

Painting 1

2023–2024 AVU, Painting 1 (Robert Šalanda)
2018–2023 AVU, Painting 1 (Robert Šalanda,
Lukáš Machalický)
2023 exchange at ESAMDP Toulon, France
2020–2021 exchange at AVU, New Media 2
(Kateřina Olivová, Darina Alster)
2020 exchange at AVU, Studio of Visiting Artist
(Paulina Ołowska)
2020 exchange at AVU, Sculpture 2 (Tomáš Hlavina)

MATOUŠ HRBEK

MÁŠ TO, CO VIDIŠ, PŘED SEBOU, I V SOBĚ?

Diplomovou práci Matouše Hrbka tvoří série dřevěných reliéfů a závěsných obrazů. Téma, které si zvolil, vyvstalo z času, jenž trávil v ateliéru. Jde o reflexi sebe samotného při práci, v procesu, který často započne jako myšlenková hra u stolu. Stůl se stává metaforou brány do hry vědomí a sebereflexe při tvůrčí práci.

Matouš Hrbek se po celou dobu studia snažil vyjádřit určitou niternost expresivní malbou. Většinou šlo o témata spojená s dětstvím, kdy obraz sloužil jako terapie. Velký význam přikládá autor samotnému procesu, zániku a náhodám, při kterých dochází k určitému dialogu mezi kresbou a malbou. Hledá tak intuitivně příběhy, s nimiž se později vědomě ztotožní při dlouhodobější práci. Tématem diplomové práce je opět percepce svého „já“ z pohledu jiné osoby. Jde o civilnější pohled na téma ztotožnění se s pozicí, ve které je sám umělec malující svou diplomovou práci.

Už dlouho se Matouš Hrbek snaží nalézt autenticitu ve vyprávění skrze obraz. Zatím došel do stavu, kdy je smysluplné ilustrovat běžné situace, které na něj působí. Vnímání vlastních rukou, stolu anebo mouchy, co letí z okna. Rozdíl oproti předchozí tvorbě je v zakotvenosti a čase, který se dostává mnohem blíže k přítomnosti. V tomto projektu se snaží více pracovat s interpretací základních pojmů, jako je umělec, práce, materiál, kterým se stalo dřevo.

DO YOU HAVE WHAT YOU SEE BEFORE YOU WITHIN YOU AS WELL?

Matouš Hrbek's graduation work consists of a series of wooden reliefs and easel paintings. His choice of subject matter was influenced by the amount of time he spends in his studio. It is a reflection of himself at work, engaged in a process that often begins as a mental exercise at the table. The table becomes a metaphor for the gateway to the game of consciousness and self-reflection that is a part of creative work.

Throughout his studies, Hrbek sought to express inner existence through expressive painting. Mostly, he dealt with themes associated with childhood, when the image served as therapy. Hrbek attaches great importance to the creative process itself, to acts of destruction and accidents that produce a certain dialogue between the drawing and the painting. In this way, he intuitively seeks out stories that he will later consciously identify with in his longer-term work. His graduation work, too, explores the perception of the self from the perspective of another person. It is a more subdued view of the theme of identifying with a position in which he himself is the artist painting his graduation work.

Matouš Hrbek has long tried to find narrative authenticity through painting. For now, he has reached a place where he finds meaning in illustrating ordinary situations that have an effect on him: the sensation of his own hands, of a table, or a fly flying out the window. The difference from his previous work lies in being grounded and in time, which is much closer to the present. In this project, he has tried to work more with the interpretation of basic concepts such as the artist, the work, and the material – in this case, wood.

Malba 1

2022–2024 AVU, Malba 1 (Robert Šalanda, Lukáš Machalický)
2018–2022 AVU, Malba 2 (Vladimír Skrepl, Jan Šerých)
2019 stáž AVU, Ateliér hostujícího umělce (Alexey Klyukov)
2022 stáž Vysoká škola výtvarných umění v Bratislave, Malba (Klaudia Kosziba, Dominik Hlinka), Slovensko

Painting 1

2022–2024 AVU, Painting 1 (Robert Šalanda, Lukáš Machalický)
2018–2022 AVU, Painting 2 (Vladimír Skrepl, Jan Šerých)
2019 exchange at AVU, Studio of Visiting Artist (Alexey Klyukov)
2022 exchange at Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, Painting (Klaudia Kosziba, Dominik Hlinka), Slovakia

TEREZA JEŘÁBKOVÁ

Tereza Jeřábková se aktuálně zabývá především restaurováním kamenných a polychromovaných dřevěných výtvarných děl. V restaurátorském procesu řeší problematiku poškození děl tak, aby byla zachována historická hodnota a autenticita s ohledem na rukopis autora.

Diplomová práce Terezy Jeřábkové se skládá ze čtyř částí. První z nich je kamenná socha Panna Marie Immaculata z Galerie Klatovy / Klenová, která pochází ze souboru šesti barokních soch z druhé poloviny 18. století. Dále se autorka zabývala restaurováním dřevěné polychromované plastiky sv. Matouše z Ústředního depozitáře národního muzea v Terezíně. Socha je datována do r. 1736, původně byla součástí mobiliáře interiéru již zaniklého kostela sv. Filipa a Jakuba na Smíchově. Třetí částí práce bylo vytvoření sgrafita, jehož základem byla historická předloha z renesanční části zámku Benátky nad Jizerou. Jedná se o výjev „Samsona bojujícího se lvem“. Poslední z nich je teoretická část diplomové práce, v níž se Tereza Jeřábková zabývá technikou stříbrnění a imitace zlata na dřevěných polychromovaných plastikách.

Tereza Jeřábková's main focus is currently on the restoration of stone sculptures and polychromed wood. In the restoration process, she deals with damage to the works in such a way as to preserve their historical value and authenticity with a view to the original artist's style.

Jeřábková's graduation work consists of four parts. The first is a stone statue of Our Lady Immaculate from the Klatovy / Klenová Gallery, part of a set of six Baroque sculptures from the second half of the 18th century. Next, she restored a polychromed wooden statue of St. Matthew from the National Museum's central depository in Terezín. The sculpture dates to 1736 and was originally part of the interior furnishings of the now defunct Church of Sts. Philip and James in Prague-Smichov. The third part involved the creation of sgraffito based on a historical depiction of Samson fighting the lion from the Renaissance part of the castle in Benátky nad Jizerou. And the final part was her written thesis, in which she explored the use of silver plating and imitation gold on polychromed wooden sculptures.

Restaurování sochy

2018–2024 AVU, Restaurování sochy (Jan Kracík)
2021–2022 stáž Akademia Sztuk Pięknych ve Varšavě,
Polsko
Studijní pobyty ve Vídni, Benátkách, Florencii, Římě

Sculpture Restoration

2018–2024 AVU, Sculpture Restoration (Jan Kracík)
2021–2022 exchange at Akademia Sztuk Pięknych
w Warszawie, Poland
Study exchanges in Vienna, Venice, Florence, Rome

Panna Marie Immaculata, 182 × 75 × 46 cm, 18. století / Virgin Mary Immaculata, 182 × 75 × 46 cm, 18th century

JUSTÝNA KAISLEROVÁ

MOL SMÍCHOV

Justýna Kaislerová se ve svém diplomním projektu zabývá nedokončenou blokovou strukturou mezi Smíchovským nádražím a řekou. Doplnuje urbánní mezeru pomocí dvou racionálně umístěných objektů – bytového a polyfunkčního domu. Návrh se snaží o integraci rozmanitých funkcí – čerpací stanice, bydlení, dílny, občanská vybavenost ad. Novou hodnotou dopravně vytiženého prostoru se stávají dvě živé pobytové ulice.

Bytový dům je navržen jako dostupné sociální bydlení ve formě startovních a sdílených bytů. Kompaktní polyfunkční dům funguje jako jednotka, která v sobě integruje prostory pro práci s občanskou vybaveností. Ideou dílen jsou pronajímatelné prostory pro řemeslnou činnost menších měřítek – umělecká, architektonická a designová studia, fab labs, textilní tvorba ad.

Pointou návrhu je vytvoření symbiotického vztahu zdánlivě rozdílných světů. Symbióza napříč typologické různosti, symbióza pobytovosti a dopravní infrastruktury. Urbanismus, forma i konstrukce obou domů zhmotňují myšlenku variability a transformovatelnosti. Pojetí výrazu a architektonický jazyk vycházejí z historického kontextu smíchovské industrie.

Architektura

2023–2024 AVU, Architektura (Miroslav Šik)
2023 AVU, stáž ateliér Figuralní socha a medaile (Vojtěch Miča)
2017–2021 FA ČVUT Praha, Architektura a urbanismus, bakalářský stupeň

Praxe
od 2021 Studio COSMO

MOL SMÍCHOV

Justýna Kaislerová's graduation project relates to the unfinished urban block between the Smichov railway station and the Vltava River. It fills in this urban gap with two rationally placed objects – an apartment building and a multifunctional building. Kaislerová's plan seeks to integrate a variety of functions, among them a petrol station, housing, workshops, and social amenities. This otherwise traffic-congested space is given added value by the creation of two vibrant residential streets.

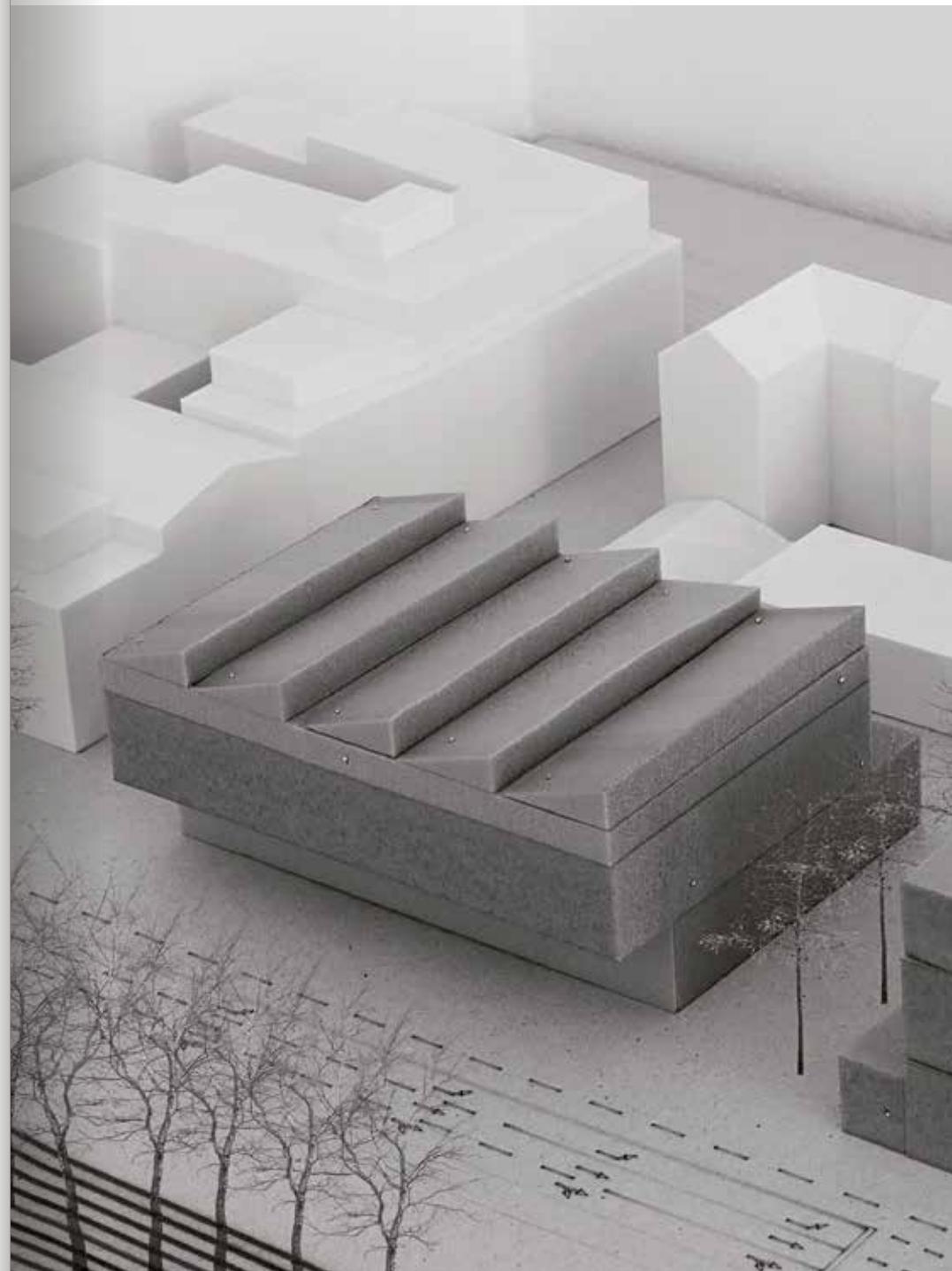
The residential building is designed as affordable social housing in the form of starter and shared flats. The compact mixed-use building functions as an urban unit that integrates space for work with social amenities. The workshops are envisioned as spaces that can be rented for small-scale craft activities – art, architecture, and design studios, fab labs, textile-making, etc.

The main aim of Kaislerová's design is to create a symbiotic relationship between seemingly disconnected worlds. It is a symbiosis across typological diversity, a symbiosis of residential and transportation infrastructure. Both buildings' urban design, form, and construction embody notions of variability and transformability. In terms of style and architectural language, they draw on the historical context of Smichov's industrial heritage.

Architecture

2021–2024 AVU, Architecture (Miroslav Šik)
2023 exchange at AVU, Figural Sculpture and Medal (Vojtěch Miča)
2017–2021 ČVUT, Faculty of Architecture, BA in Architecture and Urbanism

Practical experience
2021–now Studio COSMO

ANASTASIIA KHLBUSHKINA

PODBABA

Anastasiia Khlebushkina ve své práci zkoumá systém umožňující mezi sebou propojit řadu funkcí, které jsou potřeba v současném městě. Vnímá stávající situaci prázdnoty či nedostatku funkcí jako příležitost k návrhu multifunkčního prostředí a přijímá krásu industriální krajiny a architektury jako plátno pro práci.

Veřejné prostory, vzdělávací centra, dílny, parkovací stání a sklepní kóje, kanceláře, multifunkční skleník, nádraží, restaurace a kavárnu, hřiště a záhony spojuje velká střecha podél železniční tratě. Autorka podporuje lineární urbanismus a využívá dosud zbytkové plochy ochranného pásma, vytváří kryté nástupiště nádraží Podbaba. Střecha budovy má představovat její identitu. Velká ocelová konstrukce je pokryta fotovoltaickými panely a extenzivní zelení, tím zaručuje ekologickou udržitelnost.

Typologie, konstrukční a stavební koncepce jsou navrženy tak, aby střízlivě, racionálně a přesně reagovaly na požadavky programu i stávající okolí, ale zároveň nabízely maximální flexibilitu při provozu budovy.

Hybridní dům Podbaba je velkou budovou s bohatým programem a flexibilní konstrukcí, která umožňuje různé vnitřní úpravy. Díky své lineární geometrii lze strukturu snadno rozšiřovat. Anastasiia Khlebushkina tím vytváří proměnlivou architekturu, která využívá průmyslové materiály a oživuje okolí.

Co se týče proměnlivosti programů a možnosti rozšiřování konstrukce, odkazuje její práce na projekty Cedrika Price, jehož ambiciózním cílem bylo vytvořit interaktivní prostředí, nový druh architektury, který by byl schopen měnit svou podobu podle měnících se potřeb uživatelů.

Předpokladem projektu je vytvoření systému místo pevného obrazu. Dá se uvažovat o pokračování struktury, její proměně a částečné přestavbě nebo demolicí.

Architektura

2021–2024 AVU, Architektura (Miroslav Šik)
2022–2023 AVU, stáž Grafika 2 (Vladimír Kokolia)
2020–2021 ČVUT, Fakulta architektury (magisterské, nedokončeno)
2016–2019 MARCH school, Moskva, Rusko;
London Metropolitan University, Londýn (Bc.), UK

PODBABA

In her graduation project, Anastasiia Khlebushkina explores a system enabling the interconnection of various functions necessary for today's cities. She views the current situation of empty spaces or places without function as an opportunity for designing a multifunctional environment while welcoming the beauty of industrial architecture and the industrial landscape and as a canvas on which to engage in her work.

Public spaces, centers of, workshops, parking spaces and basement storage areas, offices, a multifunctional greenhouse, a railway station, restaurants and a café, playgrounds, and flower beds are connected via a large roof running along a railway line. Khlebushkina promotes linear urbanism, uses the remaining area of the buffer zone, and creates a covered platform for the Podbaba train station. The building's roof represents its identity. The large steel structure is covered with photovoltaic panels and extensive greenery, thus guaranteeing environmental sustainability.

The typology and the structural and building concepts are designed to respond soberly, rationally, and precisely to the requirements of the development plan and the existing surroundings while offering maximum flexibility in the building's operation.

The Podbaba hybrid building is a large building with a diverse range of uses and a flexible design that allows for a variety of internal modifications. Thanks to its linear geometry, the structure can be easily expanded. In this way, Khlebushkina has created a transformable architecture that uses industrial materials and breathes life into its surroundings.

In terms of the building's flexible use and potential for expansion, the project was inspired by the work of Cedric Price, who had the ambitious objective of creating interactive environments, a new kind of architecture that could change form in response to the changing needs of its users.

One of the project's aims is the creation of a system instead of a fixed image. The building can be expanded, altered, renovated, or demolished.

Architecture

2021–2024 AVU, Architecture (Miroslav Šik)
2022–2023 exchange at AVU, Printmaking 2 (Vladimír Kokolia)
2020–2021 ČVUT, Faculty of Architecture (master's program, unfinished)
2016–2019 Moscow School of Architecture MARCH, Russia;
London Metropolitan University (BA), UK

ONDŘEJ KLAVÍK

ABSENCE ABSENCE

Lomy, jeskyně, štoly, díry, dutiny, trhliny v povrchu zobrazují chybění, přítomnost něčeho jiného. Absence je závislá na přítomnosti okolí, které ji formuje. Když vidíme lom, tak se nutně nesoustředíme na to, že tam něco není, byť je to evidentní. Lom je odkrojenou krajinou, odkrytým nitrem, propastí. Je matricí prázdna.

Ondřej Klavík ve své práci zobrazuje odhmotnění hmot: těžbu, kopání, odebrání, přemísťování. Za hmotu považuje nejen materiál, ale i myšlenku, informaci, která se náhle ocitá stranou, aby umožnila odhalit něco, co je podprahové, pod povrchem. Náměty se potkávají s mytologií, re/konstrukcí zaniklých míst, objektů, kultur. Nacházíme se někde mezi čitelným a abstraktním, reálným a fiktivním. Obsah místy uniká a mizí, musíme ho rozklíčovat, dešifrovat. S každým dalším pohledem se obraz proměňuje, mizí měřítko, odkrývá se jiné. Mimo původní námět se vyjevuje ještě něco zcela jiného, unikajícího své identifikaci, něco odvráceného.

THE ABSENCE OF ABSENCE

Quarries, caves, mineshafts, holes, cavities, and cracks in the surface reveal absence, the presence of something else. Absence is dependent on the presence of the environment that shapes it. When we see a quarry, we don't necessarily focus on the fact that something is not there, even though it is obvious. A quarry is a cut landscape, an exposed interior, an abyss. It is a matrix of the void.

In his work, Ondřej Klavík depicts the dematerialization of physical volume: mining, digging, removal, relocation. For him, physical substance is more than matter; it can be an idea, information which suddenly finds itself set aside in order to reveal something that is subliminal, beneath the surface. Ideas meet mythology, the re/construction of vanished places, objects, cultures. We find ourselves somewhere between the legible and the abstract, the real and the fictional. The meaning eludes us and disappears; it must be unpuzzled, deciphered. Every time we look, the image changes, the scale disappears and another is revealed. Beyond the original motif, something completely different, something upside-down emerges that eludes identification.

Grafika 2

2021–2024 AVU, Grafika 2 (Vladimír Kokolia)
2018–2021 AVU, Intermedia 1 (Milena Dopitová)
2019–2021 stáž AVU, Malba 1 (Robert Šalanda, Lukáš Machalický)
2019–2020 stáž AVU, Ateliér hostujícího umělce (Alexey Klyuykov)
2015–2018 Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara, Nová média (Vladimír Merta)

▷ www.ondrejklavik.com
▷ IG @ondrejklavik

Printmaking 2

2021–2024 AVU, Printmaking 2 (Vladimír Kokolia)
2018–2021 AVU, Intermedia 1 (Milena Dopitová)
2019–2021 exchange at AVU, Painting 1 (Robert Šalanda, Lukáš Machalický)
2019–2020 exchange at AVU, Studio of Visiting Artist (Alexey Klyuykov)
2015–2018 University of West Bohemia in Pilsen, Ladislav Sutnar Faculty of Design and Art, New Media (Vladimír Merta)

▷ www.ondrejklavik.com
▷ IG @ondrejklavik

PETER KOLÁRČIK

ŠTUDOVAL SOM INTERMÉDIÁ, MÔŽEM ROBIŤ V INTERSPORTE

Peter Kolárčik nastúpil na navádzajúce magisterské štúdium na AVU v období dlhého tápania, kedy od vydania podcastu *Na čom makáš?* vôbec nevedel, na čom makat'. V prvom ročníku sa tak snažil naviazať na svoje staršie pokusy o intermédiálny konceptuálny srandizmus, ale čoskoro pochopil, že tadiaľ cesta nevedie. S podporou vedúcich tak začal pomaly viac preskúmať to, čo doposiaľ bral ako „side fun“ popri umení: pesničky. Kúpil si zvukovku, napozeral gitarové tutoriály na youtube, začal chodiť na spev, a konečne našiel niečo, na čom ho bavilo kontinuálne makat' (aj keď podľa vedúcich by mohol makat' aj viac).

Vo svojej diplomovej práci Kolárčik prezentuje tri pesničky z pripravovaného albumu, ktoré spája téma námezdnnej práce. Title track *Robota* s prísľušným videoklipom tematizuje jeho vyhliadky na lukratívne pracovné pozície s MgA. titulom, rovnako ako samotnú nutnosť námezdnnej práce ako zdroj zabezpečenia základných ľudských potrieb. S nadsázkou vykresľuje prostredie, v ktorom to najzaujímavejšie umenie robí umelá inteligencia, zatiaľ čo tú najnudnejšiu prácu robia umelci.

Atmosféra songu *KFC* je oproti tomu o niečo vážnejšia. Pracovník non-stop pobočky KFC, ktorý Petera budil skoro každú noc, keď hlučne vyhádzoval odpadky, tu slúži ako pripomienka absurdít príliš-neskorého kapitalizmu, pred ktorými si Peter márne snaží zapchávať uši špuntami. Podobne márne dopadajú jeho pokusy o systematické poobedné šľofiky, pretože školsko-pracovný systém sa nie a nie prispôbiť jeho cirkadiánnemu rytmu. Post-lockdownová pesnička *Nap* tak nabáda na zákonné ustanovenie práva na šľofiky a implicitne sa pýta: Nemohli sme si z lockdownu ponechať radšej napy ako donáškové služby?

Intermédiá 2

2021–2024 AVU, Intermédiá 2 (Pavla Sceranková, Dušan Zahoranský)
2017–2021 UMPRUM, Fotografie 1
2020 stáž Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam, Nizozemsko
2019 stáž FAMU, Katedra dokumentárneho filmu

▷ peterkolarcik.bandcamp.com

I STUDIED INTERMEDIA – I CAN WORK AT INTERSPORT

Peter Kolárčik started the master's program at AVU during a long period of uncertain exploration when, after his podcast *What Are You Working On?*, he had no idea what to work on. He thus spent his first year trying to follow on his earlier experiments with conceptual intermedia humor, but he soon realized that this was a dead end. With some help from his teachers, he slowly began to explore what he had previously thought of a fun “side project”: songwriting. He bought himself a mixing board, watched guitar tutorials on YouTube, began taking vocal lessons, and finally found something that he enjoyed working on continuously (although his teachers felt he could have worked even more).

For his graduation project, Kolárčik presents three songs from an upcoming album on the subject of wage labor. The title track *Robota* (Work) and the accompanying video address his outlooks for a lucrative job as someone with a master's degree in art while also looking at the necessity of wage labor as a source of income for meeting one's basic needs. Using hyperbole and exaggeration, he describes a situation in which the most interesting art is done by artificial intelligence, while the most boring work is done by artists.

The song *KFC*, by comparison, is somewhat more serious in tone. An employee of a 24-hour KFC who woke Peter up every night by noisily tossing out the restaurant's trash serves as a reminder of the absurdities of late late capitalism, which Peter tries in vain to escape via earplugs. His attempts at regular post-lunch naps prove equally futile, since the al-labor system refuses to adapt to his circadian rhythm. The post-lockdown song *Nap* thus calls for the establishment of a legal right to naps, implicitly asking: Of all the things that the lockdown brought us, why didn't we keep naps instead of delivery services?

Intermedia 2

2021–2024 AVU, Intermedia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Zahoranský)
2017–2021 UMPRUM, Photography 1
2020 exchange at Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam, Netherlands
2019 exchange at FAMU, Department of Documentary Film

▷ peterkolarcik.bandcamp.com

Still z videoklipu (reklamné bannery na voľná pracovná miesta), 2024 / Still from the video clip (job advertisement banners), 2024

VANDA KOVÁŘÍKOVÁ

ATMOSFÉRA ATMOSFÉRY

V práci Vandy Kovářkové se opakuje motiv krajiny a střídání atmosférických jevů. Fascinuje ji světlo, které dopadá na povrch určitou intenzitou a barevností nebo se zasycuje vzduchem a mění nejen charakter krajinného rázu, ale možná i náladu, skrze kterou vnímáme prostor a situaci. Fascinuje ji neutuchající a nezastavitelná transformace, vznik, a zánik, vlny cyklů. Nechává se unášet a dojímat krásou jevů, ve kterých je obsažena věčnost i pomíjivost, pomíjivost ve své věčnosti.

Tématem autorčiny diplomové práce je skleník, respektive její vlastní přenesený význam slova, který vnímá jako chráněný prostor, kde vzniká jakýkoliv zárodek čehokoliv, uvnitř okolního, stávajícího prostředí, odděleného pomyslně či fyzicky. Avšak nebylo by skleníku, kdyby nebylo okolí, z něž by vznikal. Asociací je křehkost bubliny, ve kterou se proměňuje mysl při tvůrčím procesu. Skleník jako imaginativní prostor je místem představ a transformace při jejich zhmotňování. Může být uvnitř nás, pevným bodem, o který pečujeme. V podstatě může být i naší vnitřní krajinou, ohraničenou pouze limity představitivosti.

Vanda Kovářková si vybrala jako médium kámen, poněvadž v ní tato materie vyvolává mnoho představ o vzniku, zániku a trvání, o geologickém čase. Kámen nese řadu informací, které ačkoliv nemusejí být čitelné, podněcují představitost o čase, co nás přesahuje. Proto ho vnímá tak posvátně. Stejně tak reliéf, který vede a zachytává světlo, je pro ni objevením média vhodného pro citlivost projevu o dost víc než malba, z jejíhož prostředí autorka vychází.

ATMOSPHERE OF ATMOSPHERE

Vanda Kovářková's work is characterized by the repeated use of landscape motifs and various atmospheric phenomena. She is fascinated by light and the way it strikes the surface of objects with a certain intensity and range of colors, or how it saturates the air and changes not only the character of the landscape but also the mood through which we view a particular space and situation. She is fascinated by never-ending and unstoppable transformations, by creation and disappearance, by waves of cycles. She allows herself to be carried away and touched by the beauty of phenomena that contain both eternity and ephemerality – ephemerality in its eternity.

The theme of Kovářková's graduation work is the greenhouse – or rather the figurative meaning of the word, which she understands as a protected space where anything can be born and germinate in an environment that has been separated from its surroundings, either figuratively or physically. But you cannot have a greenhouse without the surroundings from which it might be created. It brings to mind the fragility of the bubble into which the mind is transformed during the creative process. The greenhouse as an imaginative space is a place of ideas and their transformation as they are made flesh. It can be inside us, a fixed point that we nurture. It can even be our inner landscape, bounded only by the limits of the imagination.

Vanda Kovářková's chosen medium is stone, a material that evokes images associated with birth, death, and duration, with geological time. Stone carries much information that, though not always immediately legible, encourages us to think about time, which transcends us. That is why she views it as so sacred. Similarly, in the way that it guides and captures light, for Kovářková the relief is better suited for expressing her sensibilities than painting, the medium from which she originally came.

Figurální socha a medaile

2022–2024 AVU, Figurální socha a medaile (Vojtěch Miča)
2020 stáž Accademia di Belle Arti di Carrara, Itálie
2018–2022 stáž AVU, Malba 2 (Vladimír Skrepl)
2015–2017 FaVU VUT v Brně, Malířství 1

Figural Sculpture and Medal

2022–2024 AVU, Figural Sculpture and Medal
(Vojtěch Miča)
2020 exchange at Accademia di Belle Arti di Carrara, Italy
2018–2022 exchange at AVU, Painting 2 (Vladimír Skrepl)
2015–2017 FaVU VUT, Brno, Painting 1

Drobný objekt z instalace Atmosféra atmosféry, 2024 / Small object from the installation Atmosphere of Atmosphere, 2024, foto / photo: Radek Dětiňský

JOSEF KUČERA

OSTROV HOLEŠOVICE

Josef Kučera navrhuje městský dům, či spíše areál u paty mostu Barikádníků na okraji Holešovic. Základním principem projektu, který řeší složitou okrajovou parcelu, je polyfunkčnost v podobě dílenského provozu, bydlení, office a čerpací stanice v parteru jednoho z objektů. Ostrov na okraji městské struktury, odříznutý od města dopravní infrastrukturou a lemovaný Vltavou. Celý komplex je navržen jako svébytný celek, vnitřně provázaný pracovní ulicí, která spojuje všechny provozy návrhu. Jednotlivými objekty reaguje jak na velmi rušnou komunikaci, tak na železniční most i park na okraji řeky. Celý soubor staveb autor navrhuje v předem daném rastru, díky kterému je jednak zajištěna ekonomičnost návrhu postavená na možné prefabrikaci, a zároveň sceluje jednotlivé funkce v logický a flexibilní systém.

Josef Kučera se ve své praxi dlouhodobě věnuje řemeslu, téma dílen je mu tedy velmi blízké. Jednotlivé provozy navržené v projektu jsou proto tvořeny se zažitou zkušeností dané typologie. Snaha o jednoduchost architektonického jazyka, která celý projekt sjednocuje, je také něčím, co je v jeho práci častým tématem.

HOLEŠOVICE ISLAND

Josef Kučera's project envisions an urban building, or rather a building complex, at the foot of Most Barikádníků (Barricaders' Bridge) on the outskirts of Holešovice. The basic idea behind the project, which had to contend with a complicated peripheral parcel of land, is multifunctionality: workshops, housing, offices, and a petrol station in front of one of the buildings. It is an island on the edge of the urban fabric, cut off from the rest of the city by transportation infrastructure and bordered by the Vltava River. The entire complex has been designed as a distinctive unit, internally interconnected by a working street that links all of the project's operations. The individual buildings communicate with the busy road, the railway bridge, and the riverfront park. Kučera has laid out the buildings on the pre-existing grid, thus ensuring an economy of design (enabling the use of prefabricated materials) and integrating the individual functions into a logical and flexible system.

In his work, Josef Kučera has long focused on craftsmanship, so the inclusion of workshops is very close to his heart. The project's various operations have thus been designed on the basis of his prior experience with this type of functionality. The search for a simple architectural language – something that characterizes the project as a whole – is also a frequent theme in Kučera's work.

Architektura

2021–2024 AVU, Architektura (Miroslav Šik)
2023 AVU, stáž Figurální socha a medaile
(Vojtěch Míča)
2016–2022 ČVUT, Fakulta architektury

Praxe

2021–2024 Atelier HRA
2017–2021 H3T architekti

Architecture

2021–2024 AVU, Architecture (Miroslav Šik)
2023 exchange at AVU Figurative Sculpture and Medal
(Vojtěch Míča)
2016–2022 ČVUT, Faculty of Architecture

Practical experience

2021–2024 Atelier HRA
2017–2021 H3T architects

MONIKA KUČEROVÁ

5 CHANCES (TO) TAME FOOLING MIND

Spíše než zhmotňováním konkrétní ideje je pro autorku tvorba vetkáváním vlastních linií procesu a improvizace do struktur materiálové přeměny, která se neustále odehrává kolem ní. Ať už pracuje s tavením skleněného odpadu, tvarováním vodních vírů, nebo dělá pokusy s magnetismem, Monika Kučerová nechce designovat, ale vytvářet prostor pro vzájemné působení sil, které se podílí na výsledku jak po formální, tak i obsahové stránce. Obdobné motivace stojí za diplomovou prací *5 Chances (to) Tame Fooling Mind*. Pět příležitostí zkotit „zlou“ mysl využívá autorka na různorodých místech Akademie, která se týká vzdělávání (se) ještě jiným způsobem než v prostorách ateliérů. Červenou nití diplomové práce je totiž proces „učení se“ a pozice komunikujícího, který má „zmizet“, aby si mohl „ten druhý“ vztahovat témata k sobě samému. Mysl v názvu instalace samozřejmě není doslovně zlá, autorka se tak snaží vystoupit z intelektualismu, vytvářet příležitosti „vplést se do světa“ jinak než právě skrze mysl. Vytvořením pěti příležitostí (náhod) si klade otázku, zda je možné vytvořit prostor pro kontakt s „Reálnem“, jež leží mimo symbolický řád, a je tedy slovy nepopsatelné. Jednotlivé sochařské znaky jsou jakousi „interpretační hádankou“, kde jsou propozice a pojmy vzájemně propleteny a sdělení je možné interpretovat stejně tak jako útok i obranu nebo jako žert i vážnost. Namísto předání vlastních poznatků sdílí autorka své selhávající nástroje a spekulativní průlezy, které jí samotné umožňují zakoušet témata, na která není (jednoduchá) odpověď. Přestože tedy existují záměry a koncepty, kterými se mohou kolemjdoucí zabývat, cílem není přesvědčovat nebo předávat obsah implicitně. Každá instalace je zároveň absurdně doslovnou i nedořečenou skicou, jež nutně nečeká na rozuzlení/dotvoření (správnou interpretaci) performancí. Naopak, chce být dialektickým uzlem, který každý vezme za jiný konec a pokusí se ho sám pro sebe „rozvázat“ na základě svých vlastních zkušeností a hodnot.

Intermedia 2

2021–2024 AVU, Intermedia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Zahoranský)
2023 stáž Accademia di Belle Arti di Carrara, Itálie
2020 stáž AVU, Ateliér hostující umělkyně (Paulina Ołowska)
2018–2021 AVU, Socha 2 (Tomáš Hlavina)

▷ www.moniku.space

5 CHANCES (TO) TAME FOOLING MIND

Monika Kučerová sees art less as the physical manifestation of a specific idea and more as weaving her processual approaches and improvisation into the structures of the material transformation that is constantly taking place around her. Whether she is melting glass waste, shaping water vortices, or experimenting with magnetism, Kučerová's aim is not to design but to create a space for the mutual interaction of forces that contribute to both the form and content of the final outcome. A similar motivation can be found behind *5 Chances (to) Tame Fooling Mind*. She uses five opportunities to tame “bad” thoughts in various places throughout the Academy relating to and learning differently than in the studio. The main thread running through her graduation work is the process of “learning” and the position of the one communicating, who has to “disappear” so that “the other” can relate to the subject. The mind in the title, of course, is not literally bad or foolish; it is the artist's attempt at setting herself apart from intellectualism, at creating an opportunity to be a part of the world differently than just through the mind.

By creating five opportunities (coincidences), she asks whether it is possible to create a space where one can be in contact with what is „Real,” a space that lies outside symbolic order and is thus impossible to describe in words. The various sculptural signs are something like an „interpretational riddle” in which propositions and concepts are intertwined and messages can be interpreted as both an attack and a defense, as humor or seriousness. Instead of presenting her own findings, she shares her imperfect tools and speculative connections, which enable her to explore questions to which there are no (simple) answers. Therefore, although there exist certain ideas and concepts that passers-by might explore, the goal is not to convince anyone or to implicitly offer up meaning. Every installation is also an absurdly literal and incomplete sketch that does not necessarily expect a performative resolution/completion (proper interpretation). Instead, it hopes to be a dialectic node that we can approach from different ends and try to „untie” ourselves on the basis of our personal experiences and values.

Intermedia 2

2021–2024 AVU, Intermedia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Zahoranský)
2023 Accademia di Belle Arti di Carrara, Italy
2020 exchange at AVU, Studio of Visiting Artist (Paulina Ołowska)
2018–2021 AVU, Sculpture 2 (Tomáš Hlavina)

▷ www.moniku.space

48

Nech kódy (ne)růst, polystyren, hlína, bylinky, 100 × 100 cm, 2024 /
Let Codes (Not) Grow, polystyrene, soil, herbs, 100 × 100 cm, 2024

KATEŘINA KUCHTOVÁ

PORTRÉT DNE NEROVNĚ ZRCADLIT OKOLÍ DOKOLA

Diplomová práce Kateřiny Kuchtové je výměna dnů. Skrze střídání perspektivy je možné vidět vlastní omezující automatismy. Vychází z toho, že společná věc, na níž se podílíme, a měli bychom ji chtít ovlivňovat, jsou dny, které žijeme – jak vypadají a čím je naplňujeme.

Ze vzájemného vztahu ohromnosti jednoho dne osmi miliard lidí a „pozemní“ představy toho, co asi v tuto minutu všichni naráz děláme, došla autorka ke dvěma tvarům: glóbu zavěšenému ve tmě, jak obvykle planetu Zemi zobrazujeme, a „tokamaku“ – propojení žité reality s ideály a strukturami, které naši realitu tvarují.

Čas a místo, které nás všechny spojuje – jeden den – se rozhodla vyzkoušet v menším měřítku; mezi dvěma osobami. Jako dospělí nejsme zvyklí trávit celý den v přítomnosti někoho jiného – aby se buďto soustředil on na nás nebo my na něj. Kuchtová proto začala diplomovou práci právě tím. Strávila několik dní „stínováním“ jiných osob, aby zjistila, jestli jí tato zkušenost upozorní na vlastní stereotypy plodným způsobem, a pomůže jí nahlédnout chápání lidí, jak se zapojovat do společných věcí, jinak, aby toto mohla zobrazit.

Dny nahrávala, kreslila a popisovala, ale navštívení cizího dne – chození jinými cestami, řešení jiných problémů, než těch o den dříve a později, a účast na jiných rozhodnutích, než která by udělala sama – byla tak zvláštní, že jí dovedly k nabídnutí této zkušenosti nové skupině lidí. Ta pak tvoří živý portrét dne nerovně zrcadlící svoje okolí dokola, na výstavě prezentovaný audiozáznamem.

Trávením času, (ne)porozuměním a (ne)možnostmi ovlivnit společná pravidla se Kateřina Kuchtová zabývá dlouhodobě.

PORTRAIT OF A DAY UNEVENLY REFLECTING THE SURROUNDINGS, OVER AND OVER

Kateřina Kuchtová's graduation work involved an exchange of days. By alternating our perspective, we can see our own limiting habits. Portrait of a Day works with the fact that the one thing we all share, that we all contribute to and should want to influence, is the days that we live – what they look like and what we fill them with.

The relationship between the enormity of one day of eight billion people and the „mundane“ image of what we are all doing this very minute inspired Kuchtová to work with two shapes: a globe suspended in darkness (how planet Earth is usually depicted) and a tokamak – a connection between lived reality and the ideals and structures that shape our reality.

Kuchtová decided to test the place and time that connects us all – i.e., one day – on a smaller scale, meaning between two people. As adults, we are not used to spending an entire day in the presence of someone else – for them to focus on us or us to focus on them. And so this is where she started, spending several days „shadowing“ other people to see whether this experience would alert her to her own habits, whether it would help her to understand people and how to engage in shared things together differently – so that she might be able to depict it visually.

She recorded, drew, and described the days, but the experience of visiting someone else's day – walking different paths, dealing with different problems than on the day before and after, and participating in different decisions than she would have made on her own – was so unusual that it led her to offer this experience to a new group of people. This group created a living portrait of a day unevenly reflecting its surroundings, over and over. At the exhibition, this portrait is presented in the form of an audio recording.

Kateřina Kuchtová has long been interested in questions relating to spending time, (mis)understandings, and the (im)possibilities of influencing shared rules.

Grafika 2

2018–2024 AVU, Grafika 2 (Vladimír Kokolia)
2022–2023 stáž Královská akademie výtvarných umění v Kodani, The School of Conceptual and Contextual Practices (Carla Zaccagnini), Dánsko

► IG @katerinakuchtovakacka
► www.katerinakuchtova.cz

Printmaking 2

2018–2024 AVU, Printmaking 2 (Vladimír Kokolia)
2022–2023 exchange at the Royal Academy of Fine Arts in Copenhagen, The School of Conceptual and Contextual Practices (Carla Zaccagnini), Denmark

► IG @katerinakuchtovakacka
► www.katerinakuchtova.cz

50

Objekt z instalace Portrét dne: Nerovně zrcadlit okolí dokola, 2024 / Object from the installation Portrait of a Day: Unevenly Reflecting the Surroundings, Over and Over, 2024

HANA KUKLÍKOVÁ

ASTRACHÁNI / OUTSIDERS

Diplomová práce Hany Kuklíkové pojednává o problému příslušnosti ke skupině. O tom, do jaké míry jsme nebo nejsme součástí skupiny. Jde o osobní téma, kdy autorka řeší dlouhodobý pocit, že stojí v různých sociálních a volnočasových skupinách na jejich okraji.

Nebýt uvnitř skupin, ale zároveň být jejich součástí. Odcizením se často stává moment, kdy používáme jiné prostředky než ostatní. Ačkoliv pojem „Astracháni“ vznikl v rámci trampského hnutí, Kuklíková používá tento výraz v rámci své práce v obecné rovině pro pojmenování člověka a druhu konfliktu, ve kterém se nachází. Výraz ve zkratce pojmenovává nezkušenost, nápodobu, amatérství a pohodlí, rozporuje pocit sounáležitosti, ale je neméně snahou o to, být opravdový. Práce navazuje na předchozí zájem o zobrazení věcí, které nejsou na první pohled patrné, ale které „visí“ ve vzduchu a zahrnují i pohled z druhé strany.

ASTRACHÁNI / OUTSIDERS

Hana Kuklíková's graduation work touches on the question of group belonging. It explores the extent to which we are or are not part of a group. It is a personal subject, one in which she explores the long-time feeling that she exists on the margins of various social groups.

To not be inside a group but still be a part of it. When we are alienated, we often use different tools than others. Although the term „Astracháni“ comes from the Czech outdoor and camping movement known as *tramping*, Kuklíková uses it more generally to describe people and the types of conflict they experience. Put briefly, the term refers to inexperience, imitation, amateurism, and comfort. It contradicts a sense of belonging but is no less an attempt at being authentic. Her work follows on her earlier interest in depicting things that are not at first glance apparent but that „hang“ in the air and also include a view from the other side.

Malba 1

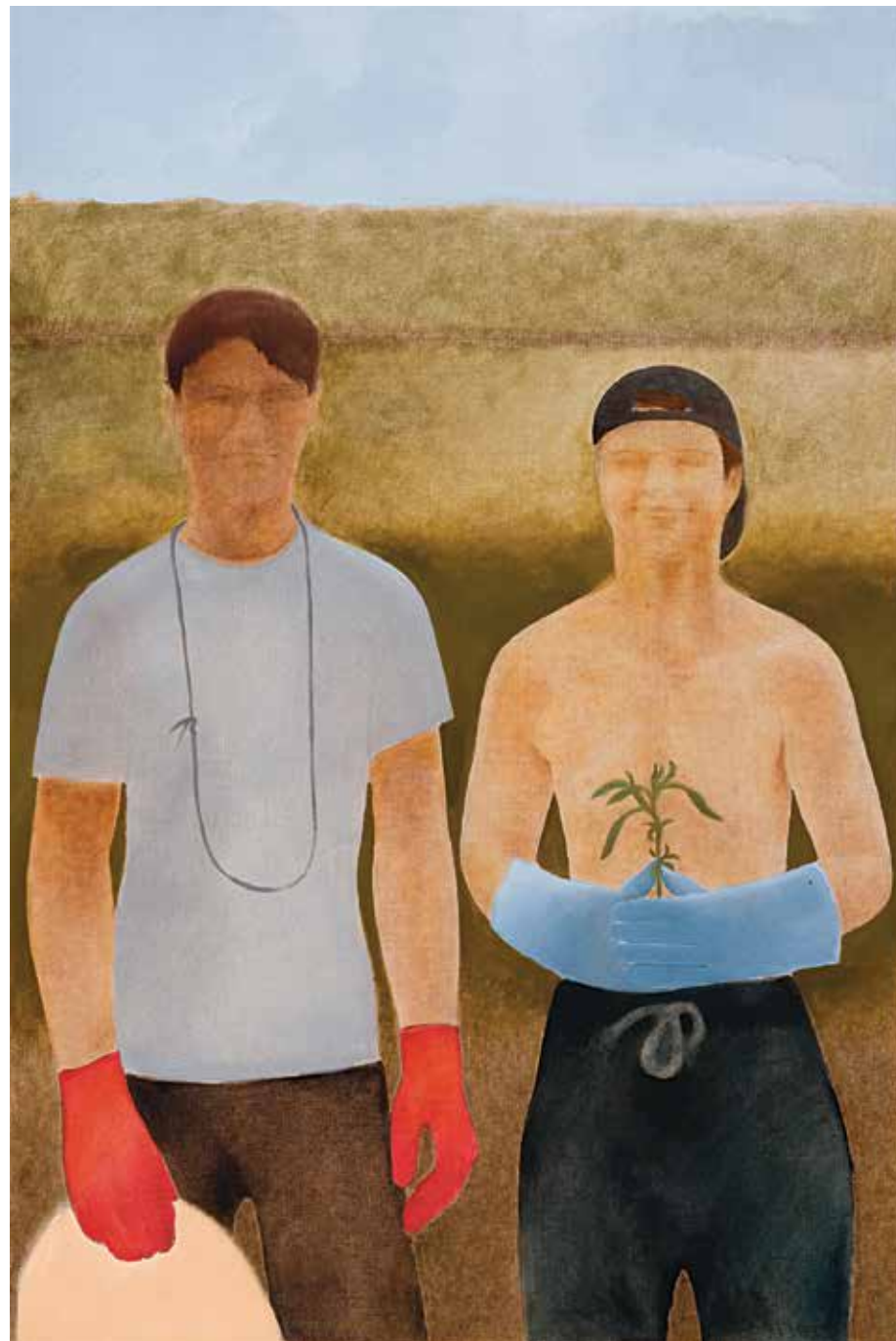
2019–2024 AVU, Malba 1 (Robert Šalanda)
2023 stáž Institut Seni Indonesia Yogyakarta, Program uměleckých řemesel, Indonésie
2021–2022 Universitatea Națională de Arte București (Národní univerzita umění v Bukurešti, UNARTE), Malba, Rumunsko
2017–2019 AVU, Grafika 2 (Vladimír Kokolia)

► IG @hanka.kuklikova

Painting 1

2019–2024 AVU, Painting 1 (Robert Šalanda)
2023 exchange at Institut Seni Indonesia Yogyakarta, Craft Department, Indonésie
2021–2022 Universitatea Națională de Arte București (National University of Arts in Bucharest, UNARTE), Painting, Romania
2017–2019 AVU, Printmaking 2 (Vladimír Kokolia)

► IG @hanka.kuklikova

Zahradníci, olej na plátně, 120 × 80cm, 2024 / Gardeners, oil on canvas, 120 × 80 cm, 2024

PAVEL KYTNER

STROMŮ V OKOLÍ DOMŮ MOC NENÍ

V průběhu studia se Pavel Kytner soustavně zabýval tématem krajiny, vztahů mezi objekty či pozicí pozorovatele, proto není žádným překvapením, že vyústění jeho studia se zaobírá vztahem mezi přírodou a architekturou. Přestože se na první pohled může zdát, že se jedná o práci poukazující pouze na environmentální žal, není tomu tak. Vznik tohoto tématu totiž pramenil z pragmatického pozorování bizarních kompozic vegetace a architektury, do kterých se následně začal promítat subjektivní obsah autora. Byl fascinován obyčejným, ověřeným kontrastem organických struktur a studených, přísných, geometrických ploch budov. Subjektivní obsah se projevoval jako soucit s živým prvkem, kde autor nacházel pocity vyloučení, izolace od kolektivu či společnosti. Na základě těchto pohnutek realizoval dílo, jež až v průběhu práce otevřelo pole environmentálních asociací. Izolované stromy se tak staly prostředkem ke zkoumání obecnějších principů a postojů člověka k vegetaci ve městě.

To, jakým způsobem Pavel Kytner přemýšlel o tématu, zřetelně reflektují obrazy, které vytvořil, neboť mapují jeho myšlenky a zaznamenávají proměnu obsahu a perspektivy nahlížení. Setkáváme se tak s obrazy, které vypovídají o izolaci, útlaku, o formálním kontrastu výrazových prostředků, o rozdílnosti vegetace a architektury, o změně nahlížení na tradiční krajinné plány nebo o tom, jaký postoj zaujímáme k přírodě.

TREES NEARBY HOUSES AREN'T MANY

Over the course of his studies, Pavel Kytner has systematically focused on the subject of the landscape, the relationships between objects, and the position of the observer. It is thus no surprise that in his graduation work he explores the relationship between nature and architecture. Although at first glance it may appear that his work is only about environmental destruction, this is not the case. Rather, the choice of subject matter sprang from a pragmatic observation of bizarre vegetative and architectural compositions, into which he subsequently projected his subjective ideas. He was fascinated by the ordinary, proven contrast between organic structures and the cold, precise, and geometrical surfaces of buildings. The work's subjective content is found in a sense of empathy with the organic element, with the artist expressing feelings of exclusion, of isolation from the collective or society. On the basis of these feelings, he has produced a work that, during the creative process, brought up various environmental associations. The isolated trees thus became a means for exploring more general ideas and people's attitudes towards urban vegetation.

The manner in which Pavel Kytner reflected on the subject is clearly visible in the paintings that he has produced, for they reflect his changing ideas, contents, and perspectives. The paintings thus testify to feelings of isolation, oppression, formal contrasts between stylistic approaches, the differences between vegetation and architecture, changing views of the traditional landscape, and our attitude toward nature.

Grafika 1

2022–2024 AVU, Grafika 1 (David Böhm)
2022–2023 stáž Accademia di Belle Arti v Benátkách,
Grafika (Andrea Serafini a Diana Ferrara), Itálie
2018–2022 AVU, Grafika 1 (Dalibor Smutný)

Printmaking 1

2022–2024 AVU, Printmaking 1 (David Böhm)
2022–2023 exchange at Accademia di Belle Arti, Venice,
Printmaking (Andrea Serafini, Diana Ferrara), Italy
2018–2022 AVU, Printmaking 1 (Dalibor Smutný)

LIZA LIBENKO

TERRA OBLIVIONIS

Diplomová práce Lizy Libenko se snaží symbolicky odrážet individuální pohled autorky na současnou situaci ve světě. Navazuje přitom na její práce z posledních dvou let, kdy experimentuje s formátem a různými materiály a dochází k přechodu od malby k objektům.

Práce by měla být čtena jako vizuální dekadentní poezie, při níž je potřeba zapojit intuici a ponořit se do vlastních pocitů a asociací.

Motivem práce jsou slunečnice, jeden z nejoblíbenějších florálních symbolů ve vizuálním umění. Odkazují k životu, slunci, vitalitě. Liza Libenko si s klasickým symbolem hraje a adaptuje ho do současného světa. Její slunečnice je černá, shořelá, temná, jako naše doba... Později mutuje do nerozpoznatelného stavu a přerůstá v něco jiného...

TERRA OBLIVIONIS

In her graduation work, Liza Libenko seeks to symbolically reflect her individual view of the state of the world today. The piece draws on her work from the past two years, in which she has experimented with format and various materials to achieve a transition from painting to object art.

It should be read as a visual form of decadent poetry which requires us to use our intuition and to immerse ourselves in our feelings and associations.

The work's motif is the sunflower, one of the most popular floral symbols in visual art, a reference to life, the sun, vitality. Libenko plays with this classical symbol and adapts it for the contemporary world. Her sunflower is black, dark, like our times. Later, it mutates into an unidentifiable state and grows into something else...

Kresba

2019–2024 AVU, Kresba (Alice Nikitinová, Matěj Smetana)
2019–2023 AVU, Kresba (Jiří Petrbock, Martin Gerboc)
2018–2019 AVU, Malba 4 (Petr Dub, Marek Meduna)

Drawing

2019–2024 AVU, Drawing (Alice Nikitinová, Matěj Smetana)
2019–2023 AVU, Drawing (Jiří Petrbock, Martin Gerboc)
2018–2019 AVU, Painting 4 (Petr Dub, Marek Meduna)

MATĚJ LIŠKA

ZAKOŘENIT

Práce Matěje Lišky jsou provázány tématem péče, vzdělávání a výchovy. Vzájemné působení jednoho prvku na druhý, opracování a dopady celé kolize. Takovéto střety se neomezuji pouze na sociální nebo systémové prostředí, ale lze je najít i v prostoru rodiny, přátelství nebo nahlížení sama na sebe. Celá problematika tedy zahrnuje a provází veškeré osobní snahy o zakořenění v systémovém podloží světa, ve kterém se nacházíme. To s vědomím, že vše, počínaje prvními krůčky, je nevědomě vědomá snaha o zapuštění sociálního kořínku.

Zatímco v počátcích autorovy umělecké praxe se otvírala témata konkrétních urbanistických, lingvistických nebo galerijních fenoménů a vztahů, které se v těchto situacích odehrávají, v současnosti se v dílech stále více objevují otázky vycházející z osobní zkušenosti, či chceme-li, témata sociální. Obecné pojmy reality, pravdy, normálního, dobrého či zlého – pojmy, jež považujeme za obecné, ale které z principu nevládají existovat v jedné formě na ploše větší, než je rozloha myslí jednotlivce.

TAKE ROOT

In his works, Matěj Liška explores the themes of care, and upbringing, the mutual effect of one element on another, processing, and the impact of collisions as a whole. Such conflicts are not limited to social settings or systems, but can also be found within the family, in friendships, or when looking at oneself. The question thus encompasses and affects all personal efforts at setting down roots in the systemic foundations of the world in which we live – with an awareness that everything, starting with our very first steps, is an unconsciously conscious effort at putting down social roots.

While Liška's early works explored specific urban, linguistic, or gallery-related phenomena and the relationships found in these situations, his more recent pieces have increasingly addressed issues based on personal experience – social issues, if you will: universal concepts of reality, truth, and what is normal, good, or bad, i.e., concepts that we consider universal but that by definition cannot exist in just one form on a surface larger than the expanse of an individual's mind.

Socha 2

2017–2024 AVU, Socha 2 (Tomáš Hlavina, Jimena Mendoza)
2023 stáž AVU, Intermédia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Záhoranský)
2022 stáž Satakunta University of Applied Sciences (SAMK), Finsko
2021 stáž AVU, Ateliér hostujícího umělce (Pavel Büchler)
2020 stáž AVU, Malba 1 (Robert Šalanda)

Sculpture 2

2017–2024 AVU, Sculpture 2 (Tomáš Hlavina, Jimena Mendoza)
2023 exchange at AVU, Intermédia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Záhoranský)
2022 exchange at Satakunta University of Applied Sciences (SAMK), Finland
2021 exchange at AVU, Studio of Visiting Artist (Pavel Büchler)
2020 exchange at AVU, Painting 1 (Robert Šalanda)

SVĚTLANA MALINOVÁ

ATLAS NEPRAVDĚPODOBNÝCH ZÁZNAMŮ STÍNU

Na samotném počátku vzniku této práce byly texty. Vznikaly jako osobní spojení s autory a autorkami, se kterými Světlana Malinová během několika let kurátorsky spolupracovala v galerii City Surfer Office. Formátem však neodpovídají kurátorskému textu. Jde o záznamy, postřehy, příběhy vrstvené se do esejistického vyprávění. Autorka zkoumá propojenost vizuálního média fotografie s formátem textu, které dosud neaplikovala ve své autorské praxi, ale primárně je oddělovala.

Podprahově a intuitivně sestavuje příběh, který posílá směrem dále k publiku. Postupně selektuje výsledný výběr textů a fotografií. Jde o dosud nepublikované fotografické záznamy, která autorka nastřádala během několika let. Fotografie vznikaly mimoděk během práce na jiných, důležitějších výstavních souborech. Pozicí outsiderů, jejichž vznik vyplynul z nutnosti situace a důležitosti – zaznamenat. Projekt spojuje vizuální poetiku fotografií, které jsou mnohdy tematicky odlišné, a to zejména díky časovému rozpětí vzniku snímků.

Světlana Malinová se dlouhodobě pohybuje na hraně fotografie, videa a vizuálních médií. Zásadním médiem pro ni však zůstává fotografie. Její tvorba je multidisciplinární a zaměřuje se na kurátorskou a galerijní praxi či práci s textem. Aktuální diplomový projekt je jejím návratem k médiu fotografie a osobnímu fotografickému archivu.

ATLAS OF IMPROBABLE SHADOW RECORDS

Světlana Malinová's graduation work began with texts that originated from her personal connection with the artists with whom she has collaborated as curator at the City Surfer Office gallery. In terms of format, however, these texts are not curatorial texts. They are notes, observations, stories layered into an essayistic narrative. Malinová explores the connections between the visual medium of photography and the text format, which she has not previously applied in her artistic practice but has separated from it.

She subliminally and intuitively constructs a story that she transmits onwards to the viewer, gradually choosing the final selection of texts and photographs – unpublished photographic records that she has accumulated over several years, taken as an afterthought while working on other, more important exhibitions. They are in the position of outsiders, created from the necessity of the situation and the importance of recording it. Her project's unifying factor is the visual poetics of the photographs, whose often different subject matter results primarily from the time span over which they were taken.

Světlana Malinová has long created art that mixes photography, video, and visual media, although photography remains her main medium. Her work is multidisciplinary and focuses on curatorial and gallery practice or working with text. Her graduation project marks a return to the medium of photography and to her personal photographic archive.

Intermédiá 3

2021–2024 AVU, Intermédiá 3 (Tomáš Vaněk)
2017–2020 FAMU, Katedra fotografie (BcA., MgA.)
2019 stáž Filmová škola v Lodži, Katedra fotografie, Polsko

Intermedia 3

2021–2024 AVU, Intermedia 3 (Tomáš Vaněk)
2017–2020 FAMU, Photography (BA, MA)
2019 exchange at the Lodz Film School, Photography,
Poland

60

Bez názvu, digitální tisk, 2022 / Untitled, digital print, 2022

HUGO MAREK

ZBULINGSKÁ EPOPEJ

Hugo Marek se celoživotně zabývá projektem *Zbuling*, což je filosofie založená na reinterpretaci přírody pro moderní věk.

Ve Zbulingu je *příroda* zdrojem veškerých principů a vzorem nového světového systému. *Lidská příroda* zrcadlí biodiverzitu jako kulturní rozmanitost, jež je společným cílem lidstva. Technologický pokrok, finance i veškeré další prostředky slouží tvorbě látky, vyznačující jak z krásných přírodních krajín, tak z kulturních epicenter: *Duchaplnosti*. *Jáství* jedinců přirozeně určují jakost, charakter a celkovou podobu Zbulingu. *Operační ekonomický systém* Zbulingu je akcelerován směnou kulturního kapitálu. Duchaplnost Zbulingu povstává z harmonie mezi *řádem a chaosem*. Na všech úrovních velikosti odehrávají se zajímavosti – v obou přírodách. *Jádro tvořivosti* a představivosti člověka utvrzuje v pozici tahouna kulturní evoluce. Toto *jádro* kdysi v mocnější formě stvořilo vše z *ničeho*. Cílem Zbulingu v souvislosti s *umělou inteligencí* je přeprogramovat do ní veškerou kulturnost lidstva, aby se do *kosmického trojství* propojila technologie, kulturnost a příroda. *Zbuling* je nastávající éra lidstva a *Zbulingská civilizace* bude první globální a posléze vesmírnou zlatou érou kultury.

Ve vztahu s polykulturou je Zbuling *hnojivem*. Zbuling je klubko principů, které můžeme „vhodit“ na libovolnou subkulturní květinu a tím jí dopomoci k maximalizaci výkvětu. Zbuling není styl ani sloh, nýbrž pouze saturátor kulturních jadérek již existujících. Zbuling hnojí kulturní potenciály a vším svým existováním se jim snaží dopomoci. *Zbulingská epopej* je tedy jakousi vizualizací postupně hnojené zahrádky a její rostoucí biodiverzity.

Zbulingská epopej Hugo Marka je cyklus dvanácti obrazů zobrazující přechod z éry dneška do éry zbulingové v jednom metaforickém roce: Leden, *trpím v éře dneška*. Únor, *čtu Zbuling*. Březen, *volím Zbuling*. Duben, *probouzím své vnitřní kachny fantazie*. Květen, *strategie je připravena*. Červen, *přecházím do nové éry*. Červenec, *stará éra se před Zbulingem svíjí*. Srpen, *sázím novou éru*. Září, *první ráno ve Zbulingu*. Říjen, *první odpoledne ve Zbulingu*. Listopad, *první večer ve Zbulingu*. Prosinec, *první biomimetická civilizace!*

THE ZBULING EPIC

Hugo Marek has spent his entire life on the *Zbuling* project. *Zbuling* is a philosophy based on the reinterpretation of *nature* for the modern age.

In *Zbuling*, *nature* is the source of all principles and a model for a new world system. *Human nature* reflects biodiversity in the form of cultural diversity, which is humanity's common goal. Technological progress, finance, and all other tools serve the creation of a substance that radiates from beautiful natural landscapes as well as from epicenters of culture: *Full of spirit*. Individuals' *Selves* naturally determine the quality, character, and overall form of *Zbuling*. The *operational economic system* of *Zbuling* is accelerated by the exchange of cultural capital. The spiritedness of *Zbuling* emerges from the harmony between *order and chaos*. *Interesting things play out on all levels of greatness* – in both natures. The *core of creativity* and imagination confirms man's position as the driving force of cultural evolution. Once upon a time, a more powerful form of this *core* created *everything from nothing*. The goal of *Zbuling* in relation to *artificial intelligence* is to reprogram all of humanity's culturedness into it so that technology, culture, and nature are combined into a *cosmic trinity*. *Zbuling* is the emerging era of humankind, and the *Zbuling Civilization* will be the first global and subsequently cosmic golden era of culture.

In its relationship to polyculture, *Zbuling* is *fertilizer*. *Zbuling* is a bundle of principles that we can „toss“ at any subcultural flower to help it maximize its flowering. *Zbuling* is neither a style nor a movement, but merely a saturator of existing cultural kernels. *Zbuling* fertilizes cultural potentials and tries to help them with all its being. *The Zbuling Epic* is thus a kind of visualization of a gradually fertilized garden and its growing biodiversity.

Hugo Marek's *The Zbuling Epic* is a cycle of twelve paintings depicting the transition from today's era to the era of *Zbuling* in one metaphorical year: January, *I suffer in today's era*. February, *I read Zbuling*. March, *I vote Zbuling*. April, *I awaken my inner ducks of the imagination*. May, *The strategy is ready*. June, *I transition into the new era*. July, *The old era trembles before Zbuling*. August, *I am betting on the new era*. September, *The first morning in Zbuling*. October, *The first afternoon in Zbuling*. November, *The first evening in Zbuling*. December, *The first biomimetic civilization!*

Malba 4

2018–2024 AVU, Malba 4 (Petr Dub, Marek Meduna)

► IG @hugozbulista

Painting 4

2018–2024 AVU, Painting 4 (Petr Dub, Marek Meduna)

► IG @hugozbulista

62

Září: První ráno ve Zbulingu, olejomalba, 120 × 180 cm, 2024 /
September: First Morning in Zbuling, oil painting, 120 × 180 cm, 2024

MIA MILGROM

UNDERCURRENTS: THE WATER DRINKS ME

Mia Milgrom ve své tvorbě zpracovává témata lidské a mimo-lidské péče a systémů podpory. Její prostorové instalace oscilují mezi křehkými momenty rozpadu a symbiózou jednotlivých částí. Kombinováním organických a syntetických materiálů vytváří nečekané vztahy a alternativní možnosti napojení. Ve své práci *Undercurrents: The Water Drinks Me* využívá přirozené filtrační systémy jako metaforu nejen k širší ekologické kontaminaci, ale také k osobní očistě a procesu absorpce smutku. Projekt úzce navazuje na předešlé práce a rozšiřuje jejich vizuální jazyk i materiálový experiment. V instalaci jsou ústředním bodem nepravidelné slzy z křišťálového skla a nerezů zavěšené do site-specific instalace, která mění celou podlahovou plochu v jakousi probíhající stavební práci. Ta odhaluje jednotlivé vrstvy země, kterými se přirozeně filtruje voda. Instalace je provázána pomalou cirkulací dešťové vody, odkazující na symbiotické cykly, vodní krize a s nimi spojenou tělesnost.

V projektu *Undercurrents* pracuje Mia Milgrom s materiálovou asambláží, v níž jde o novou vztahovost a proměnlivé významy nebo metafory, které jsou závislé na poloze pozorujících. Hmota s námi komunikuje, spoluutváří prostředí, v němž žijeme, a podílí se tak na (nejen)lidské zkušenosti. S pojmem filtrace pracuje Mia Milgrom velmi intuitivně – setkávají se zde a vzájemně se ovlivňují minerály, voda, organický život i civilizační odpad. Jde o zásadní proces údržby vyžadující velké množství času a spolupráce. Praktickým překračováním dualismu mezi organickou a neživou hmotou se pokouší o provázání zkušeností nebo o jakousi spekulativní hru, v níž kovy vrůstají do dřeva a původně měkké materiály se ocitají v těžkých tělech. Od klasického starověku až do 18. století se věřilo, že minerály a kovy rostou pod zemí stejně jako organická hmota. V podobných fiktivních koncepcích se věda vlévá do poezie, stává se někdy neuchopitelnou a zároveň nabízí obrovský horizont možností, neohraničených a nedogmatických.

Intermédia 2

2022–2024 AVU, Intermédia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Zahoranský)
2021 Cooper Union School of Art, New York, USA
2021 UMPRUM, Ateliér hostující umělkyně (Maja Smrekar)
2020 AVU, Ateliér hostující umělkyně (Paulina Ołowska)
2018–2020 AVU, Intermédia 1 (Milena Dopitová)

▷ www.miamilgrom.com
▷ [IG @mia_milgrom](https://www.instagram.com/mia_milgrom)

UNDERCURRENTS: THE WATER DRINKS ME

Mia Milgrom explores themes of human and non-human care and support systems. Her installations oscillate between fragile moments of decay and the symbiotic relationship between their various parts. By combining organic and synthetic materials, she creates unexpected relationships and alternative possibilities of connection. In *Undercurrents: The Water Drinks Me*, she uses natural filtration systems as a metaphor for environmental contamination in general and personal cleansing and the process of absorbing grief in particular. The piece closely follows on her previous work, expanding its visual language and material experimentation. At its center are irregularly shaped tears made of crystal and stainless steel and suspended in a site-specific installation that transforms the entire floor space into something like a construction site that reveals the various layers of the Earth through which water naturally filters. Rainwater slowly circulates throughout the installation in a reference to symbiotic cycles, water crises, and the associated corporeality.

In *Undercurrents*, Milgrom works with a material assemblage that explores new relationships, changing meanings, or metaphors that depend on the position of the observer. The substance communicates with us, helps to shape the environment in which we live, and thus contributes to human and non-human experience. The artist works with the concept of filtration in a highly intuitive manner – in her piece, minerals, water, organic life, and the waste of civilization meet and interact in a fundamental process of maintenance that requires a great deal of time and cooperation. By transcending the duality of organic and inanimate matter, she attempts to bring experiences together, to engage in a kind of speculative game in which metals grow into wood and originally soft materials find themselves in heavy bodies. From classical antiquity until the eighteenth century, minerals and metals were believed to grow underground just like organic matter. In this and similar fictional notions, science blends with poetry and sometimes becomes incomprehensible, while nevertheless offering a vast range of limitless and undogmatic possibilities.

Intermédia 2

2022–2024 AVU, Intermédia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Zahoranský)
2021 Cooper Union School of Art, New York, USA
2021 UMPRUM, Studio of the Visiting Artist (Maja Smrekar)
2020 AVU, Studio of Visiting Artist (Paulina Ołowska)
2018–2020 AVU, Intermédia 1 (Milena Dopitová)

▷ www.miamilgrom.com
▷ [IG @mia_milgrom](https://www.instagram.com/mia_milgrom)

Undercurrents (nerezová ocel, foukané sklo, včelí plástve, rákos, dešťová voda), 2024 / Undercurrents (stainless steel, blown glass, honeycomb, reeds, rainwater), 2024

MAX MOHL

NOVÁ BURIÁNKA

Max Mohl navrhuje polyfunkční dům na místě, které svoji městskost začalo ztrácet kvůli developmentu trvajícího od 90. let 20. století, který si privatizoval okolní území a individualistickým chováním do značné míry znehodnotil kvalitu veřejného prostoru, zejména prostupnost územím a návaznost k řece. Místo přiléhající k Negrelliho viaduktu u ulice Rohanské nábřeží v současné chvíli láká pouze motoristy, kteří využívají čerpací stanici a pneuservis. Okolní parcela je reziduum, které je v neutěšeném stavu bez atraktivních funkcí.

Ty právě autor navrhuje a vkládá je do solidního hybridního domu, kterým se snaží vyrovnat urbanistické kontrasty v okolí. Mix čerpací stanice, dílen, kanceláří a bydlení v jedné „obálce“ supluje chybějící rozmanitost. Velmi důležitou součástí je krajinné řešení dvora, kde se znovu zpřístupní jedno z kdysi zatrubněných ramen Vltavy a s pomocí doplňkových staveb a parkových úprav vznikne velmi příjemné místo pro odpočinek, které bude na nečekaném místě kontrastovat s urbánním prostředím a stane se skrytou perlou Karlína.

Max Mohl se dlouhodobě zajímá o městské prostředí, ve kterém žije, studuje ho a věnuje se mu i ve své praxi. Ke svým návrhům se snaží přistupovat s citem pro místo, kontext a nacházet elegantní řešení, která mají životaschopný potenciál.

Architektura

2021–2024 AVU, Architektura (Miroslav Šik)
2020 stáž KU LEUVEN Brusel, Master of Architecture
2016–2021 FUA TUL, Architektura a urbanismus

Praxe

2022–2024 By Architects, Praha
2019–2021 Ateliér Železná, Liberec

NOVÁ BURIÁNKA

Max Mohl has designed a multifunctional building on a site that began to lose its urban character in the wake of the area's post-1990 development, when widespread privatization and individual, uncoordinated projects significantly degraded the quality of the public space, in particular passage through this area and its connection with the river. The site adjacent to the Negrelli Viaduct on the Rohan Embankment currently attracts only motorists who use the local petrol station and tire service. The surrounding parcel is a leftover piece of land that is in a dismal condition with no attractive functions.

New functions are exactly what Mohl proposes, and he has sited them in a solid hybrid building which he hopes will act as a counterbalance to the surrounding urban landscape. The combination of gas station, workshops, offices, and housing in one „envelope“ makes up for the area's lack of diversity. One important element is the landscaping of the courtyard, where one formerly undergrounded arm of the Vltava River is brought to the surface in order to, with the help of additional buildings and landscaping, create a pleasant place for relaxation that will contrast with the urban environment, thus producing a hidden pearl in an unexpected part of Karlín.

Max Mohl has long been interested in the urban environment in which he lives, studying it and devoting himself to it in his practice. He tries to approach his projects with a sense for the place and its context while seeking elegant and viable solutions.

Architecture

2021–2024 AVU, Architecture (Miroslav Šik)
2020 exchange at KU LEUVEN Brussels, Master of Architecture
2016–2021 FUA TUL, Architecture and Urbanism

Practical experience

2022–2024 By Architects, Prague
2019–2021 Ateliér Železná, Liberec

NATÁLIE PEJCHOVÁ

„TADY NEMŮŽEŠ ZŮSTAT,
NIC NIKDY NEBYLO“

Vnitřní monolog o sociální distanci, civilitě a pohybu na hraně mezi realitou od alegorií Freuda až k viktoriánskému hororu. Malby Natálie Pejchové jsou bez signálu, šumí, ruší, pronásledují realitu jsoucna a jednoty. Každý obraz má svoji vlastní teorii, vyprávění příběhů, které jsou pevně spjaty s mytologií sentimentu, prožívání a bytí mezi dětstvím a dospělostí, mezi snem a realitou. Na malbách se překrývají motivy a náměty plynou stejně jako konverzace. Pojí je proces, malby procházejí biomorfní maskulinitou, udávají flow hledané myšlenky. Animismus v postapokalyptickém městě, antropomorfní zjevy a kostymérnost dětské androgenity. Autorka se po celou dobu studia věnuje možnostem malby, proces je důležitým aspektem tvorby, neustálým vrstvením barev se v obraze ztrácí tah štětce, působí jako mimikry.

Obrazy otevírají monolog o emocích, jediné možné východisko je únik! Variace antropomorfních odkazů, destilace reality do malby. Slzami hnojit půdu.

“YOU CAN'T STAY HERE,
NOTHING EVER WAS.”

An inner monologue about social distance, civility, and moving on the edge of reality, from Freudian allegory to Victorian horror. Natálie Pejchová's paintings are signal-less, white noise haunting the reality of existence and unity. Each painting has its own theory, its own narrative firmly linked to the mythology of sentiment, of experiencing, of being between childhood and adulthood, between dream and reality. Motifs overlap and themes flow like conversations. The paintings are linked by process, they undergo a biomorphic masculinity, they define the flow of the idea being sought. Animism in a post-apocalyptic city, anthropomorphic phenomena, and the costumery of children's androgyny. Throughout her studies, Pejchová explored the possibilities of painting, with process an important aspect of her work: the constant layering of paint causes the brushstroke to be lost, as if camouflaged.

The paintings engage in a monologue on emotions, and the only way out is escape! Variations of anthropomorphic references, distillations of reality into painting. To fertilize the soil with tears.

Malba 2

2023–2024 AVU, Malba 2 (Milan Mikuláščík, Julius Reichel)
2023 stáž Institut Seni Indonesia Yogyakarta, ISI,
Yogyakarta, Indonésie
2020–2023 AVU, Malba 2 (Vladimír Skrepl)
2018–2020 FAVU, Malba 2 (Luděk Rathouský)
2016–2018 FAVU, Malba 1 (Vasil Artamonov)

▷ IG @nataliepejchova

Painting 2

2023–2024 AVU, Painting 2 (Milan Mikuláščík, Julius Reichel)
2023 exchange at Institut Seni Indonesia Yogyakarta, ISI,
Yogyakarta, Indonesia
2020–2023 AVU, Painting 2 (Vladimír Skrepl)
2018–2020 FAVU, Painting 2 (Luděk Rathouský)
2016–2018 FAVU, Painting 1 (Vasil Artamonov)

▷ IG @nataliepejchova

68

I'm ready to build a house +420, olejomalba, 150 × 100 cm, 2024 /
I'm ready to build a house +420, oil painting, 150 × 100 cm, 2024

NELA PIETROVÁ

OCEAN OF ME

Nela Pietrová se ve svém výzkumu dlouhodobě věnuje nekontrolovatelným tělesným proměnám, které probíhají uvnitř queer těl skrze interakci s hormony, chemickými látkami či traumaty. Snaží se uchopit své subjektivní prožívání skrze materiálové přeměny, ať už organické, či digitální. Zaměřuje se na momenty, kdy se křehká či tekutá materie zhmotní do odolné a pevné, kdy se příroda stává dvourozměrnými pixely a v 3D rozhraní dostává nové tělo nebo kdy se digitální tělo dostává zpět do fyzického světa. Teoretickým rámcem jejích prací je zkoumání monstrosity z queer postkoloniálního pohledu v kombinaci s přírodovědnými poznatky o entitách, které už ze své podstaty nesplňují lidský konstrukt pohlavní dichotomie.

V diplomové práci *Ocean of Me* se Nela Pietrová zaměřuje na časovost a paměť, na vztah traumatických a queer těl k budoucnosti. Opírá se o teorii queer času amerického akademika a autora Jacka Halberstama a o teorii destruktivní plasticity francouzské filozofky Catherine Malabou. V teoretické části své diplomové práce propojuje queer temporalitu s temporalitou traumatickou – nelineární plynutí času, které tato těla spojuje a vyděluje z lineární reprodukce a z heteronormativní představy o budoucnosti a uvěžňuje je v cyklických časových smyčkách.

Hlavním motivem či východiskem je tělo jako živý archiv, který dokáže najednou prožívat různé temporality, tělo inspirované kamennými korály, které v jeden moment žijí, umírají a fosilní; tělo medúzy *Turritopsis dohrnii*, která se dokáže vrátit zpět do stadia polypu, avšak podmínkou je prožití traumatu; metamorfované horniny, které na základě extrémních podmínek rekrystalizují a vymažou stopy po jiných tělech, která se stanou jejich neoddělitelnou součástí. Nela Pietrová pracuje s mramorem, který je geologickým nosičem hlubokého času a zásahy do jeho těla jsou pomyslným nástrojem, jak se může přiblížit k nesmrtelnosti. V kontrastu jsou křehká a nestálá organická těla jako nosiče asociativních myšlenek a jejich mrtvé artefakty.

Intermédia 1

2020–2024 AVU, Intermédia 1 (Milena Dopitová)
2022–2023 stáž AVU, Socha 2 (Tomáš Hlavina, Jimena Mendoza)
2016–2019 BA (Hons) Photography, Camberwell College of Arts, University of the Arts London, UK
2018 stáž École Supérieure d'Art et de Design Marseille Méditerranée, Francie

▷ IG @nelacaramela
▷ www.nelapietrova.com

OCEAN OF ME

In her research, Nela Pietrová has long focused on the uncontrollable physical transformations that take place inside queer bodies through interaction with hormones, chemical substances, and trauma. She tries to grasp her subjective experience through material transformations, both digital and organic. She focuses on moments when fragile or liquid matter materializes into durable and solid form, when nature is turned into two-dimensional pixels and takes on a new body in a 3D interface, or when a digital body reenters the physical world. The theoretical framework for her work is an exploration of monstrosity from a postcolonial queer perspective, combined with scientific findings about entities that by their very nature do not conform to the human construct of gender dichotomy.

In her graduation work *Ocean of Me*, Nela Pietrová focuses on temporality and memory, on traumatized and queer bodies' relationship with the future. In this, she draws on American academic and author Jack Halberstam's queer theory of time and on French philosopher Catherine Malabou's theory of destructive plasticity. In her written thesis, she associates queer temporality with traumatic temporality: the non-linear passage of time that connects and disconnects these bodies from linear reproduction and from heteronormative notions of the future, trapping them in cyclical time loops.

Pietrová's main motif or starting point is the body as a living archive capable of experiencing different temporalities at the same time; a body inspired by corals that live, die, and become fossilized in one moment; the bodies of the *Turritopsis dohrnii* jellyfish, which can return to the polyp stage when it experiences trauma; and metamorphic rocks that recrystallize under extreme conditions and erase the traces of other bodies, which as a result become an integral part of the rock. Nela Pietrová works with marble, a geological medium of deep time. Interventions in the body of marble are a means by which she can approach immortality. Contrasting with this are fragile and impermanent organic bodies, carriers of associative ideas, and their dead artifacts.

Intermedia 1

2020–2024 AVU, Intermedia 1 (Milena Dopitová)
2022–2023 exchange at AVU, Sculpture 2 (Tomáš Hlavina, Jimena Mendoza)
2016–2019 BA (Hons.) Photography, Camberwell College of Arts, University of the Arts London, UK
2018 exchange at Ecole Supérieure d'Art et de Design Marseille Méditerranée, France

▷ IG @nelacaramela
▷ www.nelapietrova.com

Ocean of Me, mramor, 2024 / Ocean of Me, marble, 2024

DAVID PINKAVA

NOCTAMBULATOR

David Pinkava pracuje s organicky se vyvíjející disorganizovanou knihovnou předloh. Ve spekulativním užívání symbolů, log a užitkových motivů, které v kulisách pozdního kapitalismu potkáváme, si pohrává s variabilitou jejich odosobněnosti a symbolického významu. Pracuje převážně v médiu kresby a malby.

Výchozím bodem diplomové práce Davida Pinkavy bylo zamyšlení se nad jeho nočními cestami domů v průběhu šesti let studia na AVU. Podstata a povaha této cesty přes město do vlastní postele, její všedně-nevšední charakter a repetitivnost se mu v mysli a paměti slévají v příběh cyklického charakteru. Výzkum tohoto osobního prostoru a jeho reflexi překládá do formy atypických nočních zátiší.

NOCTAMBULATOR

David Pinkava works with a disorganized, organically evolving library of templates. In the speculative use of symbols, logos, and utilitarian motifs that we encounter in late capitalism, he plays with the variability of their impersonal nature and symbolic meaning. Pinkava works mainly in the media of drawing and painting.

The starting point for Pinkava's graduation work was a reflection on his nighttime journeys home during his six years at the Academy of Fine Arts. The essence and nature of this journey through the city to his own bed, in particular its banal and unremarkable character and repetitiveness, coalesced in his mind and memory into a cyclical story. He then translated his study of and reflection on this personal space into atypical nocturnal still-lives.

Malba 3

2020–2024 AVU, Malba 3 (Josef Bolf, Jakub Hošek)
2018–2020 AVU, Grafika 1 (Dalibor Smutný)

▷ dpinkava.wixsite.com/portfolio
▷ IG @ddpp_pink

Painting 3

2020–2024 AVU, Painting 3 (Josef Bolf, Jakub Hošek)
2018–2020 AVU, Printmaking 1 (Dalibor Smutný)

▷ dpinkava.wixsite.com/portfolio
▷ IG @ddpp_pink

ANNA POUBOVÁ

POJEDEME NA DOVOLENOU, JEN KDYŽ BUDE PRŠET

Diplomová práce Anny Poubové *Pojedeme na dovolenou, jen když bude pršet* je autorčiným návratem k životu na rodinném statku, na kterém vyrostla. Po deseti letech života v různých evropských městech se vrací do svého dětství na vsi. Život venku, sledování počasí a nepravidelná práce na poli v něm byly každodenní realitou. Zároveň bylo dětství na starém statku plné objevování různých míst, podivných strojů a zaprášených zákoutí. Autorka během tohoto návratu zkoumá současnou realitu zemědělského podnikání skrz rozhovory s otcem.

Projekt je dlouhodobý výzkum hledající paralely ve dvou oborech: zemědělství a umění. Navazuje na a spojuje předchozí dílčí instalace o krajině a stroji. Tématy krajiny odkazuje i na předchozí fotografickou práci zkoumající dopady výstavby rodinných domů. Skrz reálnou spolupráci několika sedláků a vlastní rodiny na tvorbě instalace se stává mostem mezi dvěma světy.

V rámci výzkumu Anna Poubová narazila na problematiku burzovních obchodů s komoditami, které se týkají i pšenice a tím přímo ovlivňují výdělky zemědělců. Lokální zemědělská výroba tak naráží na zcela globální tvorbu ceny, která je tak v jednom momentu téměř stejná pro celý svět, zároveň se rychle mění v čase. Tento jen těžko předvídatelný vývoj ceny produktu, jehož výrobu je třeba nejméně s ročním předstihem plánovat, vidí autorka jako jakési nové počasí, které ovlivňuje životy lidí pracujících v zemědělství a jejich rodin.

WE'LL GO ON HOLIDAY ONLY IF IT RAINS

Anna Poubová's graduation work *We'll Go on Holiday Only If It Rains* reflects her return to life on the family farm where she grew up. After ten years living in various European cities, she revisits her childhood in the countryside. Living outdoors, watching the weather, and working irregular hours in the fields was her daily reality. At the same time, her childhood on an old farmstead was full of exploring different places, strange machines, and dusty hidden corners. In her return home, she explores the current reality of farming through conversations with her father.

Her project involved long-term research, looking for parallels between the fields of agriculture and art. It builds on her earlier installations relating to the landscape and machines. The subject of the landscape also brings to mind her previous photographic work exploring the impact of residential development. Collaborating with several farmers and with her own family, she has created an installation that acts as a bridge between two worlds.

During her research, Anna Poubová hit upon the issue of commodity exchanges, which also affect wheat prices and thus directly affect farmers' earnings. In this way, local agricultural production encounters global price formation, with prices at any given moment being practically the same throughout the world while changing rapidly over time. Poubová sees this difficult-to-predict price development of a product whose production must be planned at least a year in advance as a kind of new weather that affects the lives of farmers and their families.

Intermédia 2

2021–2024 AVU, Intermédia 2 (Dušan Zahoranský, Pavla Sceranková)
2016–2023 Universität der Künste v Berlíně (Ursula Neugebauer), Německo
2018–2023 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Reklamní fotografie (BcA)

▷ annapoubova.tumblr.com

Intermedia 2

2021–2024 AVU, Intermedia 2 (Dušan Zahoranský, Pavla Sceranková)
2016–2023 Universität der Künste, Berlin (Ursula Neugebauer), Germany
2018–2023 Tomáš Bata University, Zlín, Advertising Photography (BA)

▷ annapoubova.tumblr.com

Obrabečka sena z *Pojedeme na dovolenou, jen když bude pršet*, instalace: video, zemědělské stroje, železné objekty, kniha, 2024 / A tedder from *We'll Go on Holiday Only If It Rains*, installation: video, agricultural machinery, iron objects, book, 2024

ALŽBĚTA MIRJAM PROCHÁZKOVÁ

Diplomová práce Alžběty Mirjam Procházkové sestává z restaurátorských zásahů na čtyřech uměleckých dílech a teoretické práce, která se zabývá materiálovými možnostmi pro výplň defektů v barevné a podkladové vrstvě obrazů na plátěné podložce. Kompletním restaurátorským zásahem prošly dvě olejomalby: barokní *Portrét pražského arcibiskupa Antonína Václava Vokouna* namalovaný neznámým autorem, zapůjčený z Muzea stříbra v Kutné Hoře, a rozměrná olejomalba znázorňující vodní vílu vytvořená Emilem Laufferem v roce 1875, zapůjčená z Národní galerie v Praze. Dále byla restaurována dřevěná polychromovaná plastika Anděla světloonoše z Lokte a stále probíhající restaurátorský zásah na nástěnné malbě v zámku v Kácově bude dokončen v následujících měsících.

Recept na lichořeřišnicovo-heřmánkovou tinkturu:

Natrháme květy lichořeřišnice větší a heřmánku lékařského. U lichořeřišnice můžeme použít i mladé lístky. Sušíme v teplém prostředí s dostatečnou cirkulací vzduchu. Usušenou směs nadrobno nadrtíme a nasypeme do sklenice z tmavého skla se šroubovacím uzávěrem. Zalijeme alespoň 50% alkoholem tak, aby byla celá směs pod hladinou, a zašroubojeme. Uložíme do stabilního prostředí s pokojovou teplotou. Macerujeme minimálně šest týdnů. Platí zde pravidlo, čím déle, tím lépe. Poté přecedíme přes plátýnko a uchováme v tmavých láhvích s kapátkem.

Tuto tinkturu s blahodárnými účinky můžeme použít hned několika způsoby. V případě začínající nemoci, objevující se obvykle při mnohatýdenním restaurování kostelní nástěnné malby nejčastěji v podzimních nebo dokonce i zimních měsících, užíváme 3x denně 30 kapek. Polykáme samotné nebo v čaji. Došlo-li k nastydnutí močových cest při častém střídání teplého a studeného prostředí vznikající při restaurování v letních měsících uvnitř chladných klášterních budov, užíváme až 35 kapek 4x denně. Při bolesti zad vznikající při pravidelném skláněním se nad pracovním stolem v ateliéru a počínající tvorbě tzv. restaurátorského hrbu, masírujeme tinkturou 2x denně oblast kříže a horní části zad mezi lopatkami.

Restaurování malby a polychromované plastiky

2018–2024 AVU, Restaurování malby a polychromované plastiky (Adam Pokorný)
2020–2021 stáž Stichting Restauratie Atelier Limburg (SRAL), Maastricht, Nizozemsko

Alžběta Mirjam Procházková's graduation work involved the restoration of four works of art and a written thesis on the materials available for filling in defects in the paint and support of canvas paintings. She engaged in the complete restoration of two oil paintings: a Baroque portrait of Archbishop of Prague Antonín Václav Vokoun painted by an unknown artist (on loan from the Museum of Silver in Kutná Hora) and a large 1874 oil painting of a water nymph by Emil Lauffer (on loan from the National Gallery in Prague). She also restored the polychromed wooden sculpture *Angel Lightbearer* from Loket and is still engaged in the restoration of a mural at Kácov Castle, which should be completed in the coming months.

Recipe for nasturtium-chamomile tincture:

Pluck the flowers of the nasturtium and chamomile. In the case of nasturtium, the young leaves can also be used. Dry in a warm environment with sufficient air circulation. Finely crush the dried mixture and pour it into a dark glass jar with a screw cap. Cover with at least 50% alcohol so that the whole mixture is kept below the surface and secure with a screw cap. Store in a stable environment at room temperature. Macerate for at least six weeks. The rule of thumb here is the longer the better. Then strain through cheesecloth and store in dark glass jars with a dropper.

This tincture with its medicinal benefits can be used in several ways. In the case of incipient illness, usually occurring during the weeks of restoration of a church mural, most often in the autumn or even winter months, take 30 drops 3 times a day. Ingest alone or in tea. If a urinary tract cold occurs with the frequent alternation of hot and cold environments resulting from restoration in the summer months inside the cool monastery buildings, take up to 35 drops 4 times a day. For back pain caused by regular hunching over the work table in the studio and the beginning of the formation of the so-called restoration hump, massage the area of the sacrum and upper back between the shoulder blades with the tincture twice a day.

Painted Artworks and Polychrome Statues Restoration

2018–2024 AVU, Painted Artworks and Polychrome Statues Restoration (Adam Pokorný)
2020–2021 exchange at Stichting Restauratie Atelier Limburg (SRAL), Maastricht, Netherlands

Vodní víla, Emil Johann Lauffe, olejomalba na plátěné podložce, 140 × 195 cm, 1875 / Water Fairy, Emil Johann Lauffe, oil painting on canvas, 140 × 195 cm, 1875

ALŽBĚTA RAJCHLOVÁ

DO/ZE/MĚ

Pronikání pod povrch – věcí, pocitů, lidí, skutečnosti, ale také obrazů a umění obecně. Schopnost, nebo dokonce umění dívat se – pozorně, jinak, tvořivě, hravě – na svět kolem nás. To jsou hlavní témata diplomové práce Alžběty Rajchlové.

Autorka ve své práci nabízí metaforické vyprávění, jehož součástí jsou obrazy představující mapy částí příběhu. Otevřenost vyprávění umožňuje divákovi vydat se pod povrch obrazu a rozvíjet vlastní příběhy v prostředí, které obraz nabízí. Divák je přizván ke hře, k interakci, k akčnímu zážitku, setkává se s obrazem za jiných okolností než běžně. Obraz není distancovaným objektem na stěně, je horizontálně instalovaným herním plánem. Tento koncept podporuje zejména posledním obrazem, u něhož si divák sám vytvoří svou postavu, s níž do herního plánu obrazu vstupuje, a ocitá se tak v laboratoři zhmotňující proces interpretace.

Autorka ve své práci spojuje malbu s herním principem a hledá možné cesty interaktivního přístupu ke statickému dílu. Čerpá přitom ze svých zkušeností z oboru dramatické výchovy a galerijní edukace. Současně navazuje na své dřívější práce vycházející z narativního potenciálu antropomorfních přírodních tvarů.

DO/ZE/MĚ

Getting beneath the surface – of things, feelings, people, reality, but also of images and art in general. The ability, or even the art, of seeing the world around us – attentively, differently, creatively, playfully. These are the main themes of Alžběta Rajchlová's graduation work.

In it, she presents a metaphorical narrative featuring images of maps for parts of the story. The narrative's open-ended nature lets viewers get beneath the surface of the image and create their own stories within its setting. We are invited to play, to interact, to experience action, and to encounter the image under different circumstances than is usual. The painting is not a distant object on the wall, it is a horizontally installed playing board. This approach is particularly present in the last painting, where viewers create their own characters with which to enter into painting's playing field, thus finding themselves in a laboratory in which the process of interpretation comes to life.

Rajchlová's work combines painting with the principles of play as she searches for possible ways of taking an interactive approach to a static work of art. She draws on her experience from drama and gallery, as well as her earlier work involving the narrative potential of anthropomorphic natural forms.

Malba 2

2023–2024 AVU, Malba 2 (Milan Mikuláščík, Julius Reichel)
2022–2023 AVU, Malba 2 (Adéla Součková)
2021–2022 AVU, Malba 2 (Vladimír Skrepl)
2023 stáž, Dunedin School of Art, atelier malby, Nový Zéland
2018–2021 AVU, Malba 3 (Josef Bolf)
od 2019 Divadelní fakulta AMU, Katedra výchovné dramatiky

▷ alzbeta-rajchlova.webnode.cz

Painting 2

2023–2024 AVU, Painting 2 (Milan Mikuláščík, Julius Reichel)
2022–2023 AVU, Painting 2 (Adéla Součková)
2021–2022 AVU, Painting 2 (Vladimír Skrepl)
2023 exchange at Dunedin School of Art, painting, New Zealand
2018–2021 AVU, Painting 3 (Josef Bolf)
2019–now Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague (DAMU), Department of Drama in Education

▷ alzbeta-rajchlova.webnode.cz

78

DO/ZE/MĚ PRÁZDNO, akryl na plátně, 118 × 118 cm, 2024 / DO/ZE/MĚ VOID, acrylic on canvas, 118 × 118 cm, 2024, foto / photo: Radek Dětský

LUCIE ROSICKÁ

MIRROR, MIRROR ON THE WALL

Diplomová práce *Mirror, Mirror on the Wall* se formou autoportrétů zabývá současnou společností a vlivem technologií a sociálních médií na lidské vnímání. Název vychází z anglické verze pohádky „O Sněhurce a sedmi trpasličích“, konkrétně je inspirován kouzelným zrcadlem, které se nápadně podobá velkému mobilnímu telefonu. Tento motiv spojuje se současným fenoménem „selfie“ a neustálým hledáním uznání prostřednictvím sociálních sítí.

Díla navazují na autorčinu dosavadní tvorbu, která se zabývá tématy krásy, pozorování a vnímání. Autorka se dlouhodobě zaměřuje na práci s autoportréty jako způsobem vyjádření osobních myšlenek a emocí. Na výstavě jsou prezentovány obrazy, které vznikly během Magnus Art rezidence v roce 2024 v Karlových Varech. Některé z nich jsou i zkamenělé minerální vřídelní vodou. Právě tato kamenitost odkazuje na strnulost a pasivitu během konzumace online obsahu, statické pózy při fotografování i touhu po zdokumentování a „vytesání do kamene“ všeho, co bychom mohli zapomenout. Diplomové práci dominuje prošívané dílo, které téměř deníkovým způsobem dokumentuje autorčin život. Diváka by mělo přehltnit podobně, jako to dělají sociální sítě.

MIRROR, MIRROR ON THE WALL

Mirror, Mirror on the Wall uses self-portraits to look at contemporary society and the influence of technology and social media on human perception. The title comes from *Snow White and the Seven Dwarves* and was specifically inspired by the magic mirror from this well-known fairy tale, which conspicuously resembles a large mobile telephone. Rosická combines this motif with the contemporary phenomenon of the “selfie” and the never-ending search for affirmation on social networks.

With this piece, the artist follows on her earlier work in which she explored the themes of beauty, observation, and perception. Rosická has long worked with self-portraits as a way of expressing personal thoughts and emotions. The exhibition features paintings created during her Magnus Art residency in Karlovy Vary in 2024 – some of them were even fossilized using mineral spring water. This stoniness, in fact, refers to the rigidity and passivity that characterize the consumption of online content, the static poses people hold for photographs, and the desire to document and „set in stone” anything that we might forget. *Mirror, Mirror on the Wall* is dominated by a quilted work that documents the artist’s life in an almost diary-like manner. The goal is for the work to overwhelm the viewer, just as social networks do.

Malba 4

2018–2024 AVU, ateliér Malba 4 (Petr Dub, Marek Meduna)
2021 Erasmus+, galerijní stáž, CRAG Gallery, Turín, Itálie
2020 Divadelní fakulta AMU, Ateliér scénografie

Painting 4

2018–2024 AVU, Painting 4 (Petr Dub, Marek Meduna)
2021 Erasmus+, gallery internship, CRAG Gallery, Turin, Italy
2020 Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague (DAMU), Scenography

JÁCHYM ŘIČÁNEK

KYBERKRAJ

Jáchym Řičánek se obvykle zabývá osobními tématy, která rozpracovává prostřednictvím performance a textů. Klade důraz na vnitřní impulsy, nutkavé myšlenky a psychologický tlak jako hlavní motivace pro své tvůrčí aktivity.

Diplomový projekt *Kyberkraj* se zaměřuje na konkrétní vesnici v Jihočeském kraji. Využívá vizuální jazyk světově známých animovaných seriálů, komiksů, počítačových a stolních her, které jsou populární mezi dětmi předškolního věku, aby interpretoval orální kroniku této vesnice. Spouštěčem projektu bylo zahájení umělecké spolupráce s mateřskou školou v Hosíně, již v dětství sám navštěvoval. Řičánek se zde vrací k malbě, které se věnoval před studiem na AVU.

Inkarnace kyberhrdinů do objektů všedního dne umožňuje Řičánkovi potkávat entity mimo rámce virtuálních světů. Ohledává tak průsečík mezi „analogovým dětstvím“ často spojovaným s vyrůstáním na venkově a digitálními světy spojenými s vpádem internetu a nových technologií. Vzniká tak prostor stírající dichotomii těchto dvou kvalit.

CYBERLAND

Jáchym Řičánek usually explores personal themes, which he processes through performance and text with an emphasis on internal impulses, compulsive thoughts, and psychological pressures as the main motivational forces behind his creative activities.

Cyberland focuses on a specific village in southern Bohemia. Řičánek makes use of the visual language of world-renowned animated series, comic books, and computer and board games popular with preschool children in order to interpret the village's oral history. It was inspired by his artistic collaboration with the preschool in Hosín that he himself visited as a child. With this work, he returns to painting, a medium that he was engaged in before his time at AVU.

By incarnating cyberheroes into everyday objects, Řičánek can meet these beings outside of the virtual world. In this way, he explores the intersection between the „analogue childhood“ often associated with growing up in the countryside and the digital worlds associated with new technologies and the internet. The result is a space that blurs the line separating these two areas.

Intermédia 2

2018–2024 AVU, Intermédia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Zahoranský)
2023–2023 stáž UNARTE, New Media, Bukurešť, Rumunsko
2022–2022 stáž Divadelní fakulta AMU, Katedra autorské tvorby a pedagogiky (Hana Malaniková)
2020–2021 stáž UMPRUM, Socha 2 (Dominik Lang)

Intermedia 2

2018–2024 AVU, Intermedia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Zahoranský)
2023–2023 exchange art UNARTE, New Media, Bucharest, Romania
2022–2022 exchange at Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague (DAMU), Department of Authorial Creativity and Pedagogy (Hana Malaniková)
2020–2021 exchange at UMPRUM, Sculpture 2, (Dominik Lang)

ŠIMON SEMERÁK

DIRIXKA HUB ŽIŽKOV

Šimon Semerák si pro své zkoumání a navrhování vybral čerpací stanici vedle paláce Všeobecného penzijního ústavu na Žižkově. Zaměřuje se na podobu řemeslné práce v současném centru města a to, jak navrhnout současnou novostavbu na zbytkovém pozemku modernistického urbanismu 30. a 70. let 20. století. Výsledkem je městský dům Dirixka. Hybridní dům kombinující dílny, ateliéry a čerpací stanici. Svou sochařskou a zároveň citlivou podobou se vyrovnává s náročným terénem Žižkova a výraznou dominantou paláce VPU, se kterým vede důstojný dialog.

Dům Dirixka má autorský rukopis a je dalším příkladem autorovy tvorby, kde svébytné stavby s výraznou tvarovostí, materialitou a barevností tvoří citlivý celek se svým historickým kontextem. Výsledkem jsou sebevědomé a homogenní celky, které v sobě propojují urbánní kontrasty a rozličné funkční typologie.

DIRIXKA HUB ŽIŽKOV

For his graduation research and design project, Šimon Semerák chose the petrol station located next to the General Pension Institute in Žižkov. His project focused on the form of craftsmanship in today's city center and on how to design a new building on a parcel of land left over from the modernist urban development of the 1930s and 1970s. The result is Dirixka, a hybrid urban project that combines workshops, studios, and a petrol station. In its sensitive sculptural form, the building responds to the challenging terrain of Žižkov and the distinctive landmark that is the General Pension Institute, with which it engaged in a dignified dialogue.

The Dirixka House reflects Semerák's signature style and is another example of his focus on distinctive buildings characterized by a distinctive form, materiality, and range of colors that sensitively communicate with the surrounding historical context. The result is a confident and homogeneous set of buildings that combine urban contrasts with a variety of different functions.

Architektura

2021–2024 AVU, Architektura (Miroslav Šik)
2022–2023 stáž UMPRUM, Volné umění 1 (Dominik Lang, Zuzana Jakalová)
2019–2022 ČVUT Praha, magisterský program, Architektura a urbanismus
2016–2019 ČVUT Praha, bakalářský program, Architektura a urbanismus
2023 stáž Bernd Schmutz Architekten, Berlín, Německo

► IG @tamtiarchitekti

Architecture

2021–2024 AVU, Architecture (Miroslav Šik)
2022–2023 exchange at UMPRUM, Fine Art 1 (Dominik Lang, Zuzana Jakalová)
2019–2022 ČVUT Prague, master's degree program in architecture and urbanism
2016–2019 ČVUT Prague, bachelor's degree program in architecture and urbanism
2023 internship at Bernd Schmutz Architekten, Berlin, Germany

► IG @tamtiarchitekti

KAROLÍNA SCHÖN

TOHLE TÉMA SE MĚ NETÝKÁ

Diplomová práce Karolíny Schön se zaměřuje na komplexní problematiku vyhoření v kontextu umělecké tvorby a nejistoty v dnešním světě.

Jakými způsoby se můžeme nově vztahovat k odpočinku, únavě, zotavení? Jak bude vypadat svět po „velkém vyhoření“? (The Great Burnout?)

Ve světě procházejícím množstvím krizí poháněných extraktivní a vyčerpávající silou kapitalistické práce atomizovaných jedinců projekt prezentuje příběhy a obrazy ze světů, ve kterých je relax a odpočinek stále ještě možný – navzdory jeho pokřivené, monstrózní aktuální podobě. Práce se neomezuje pouze na osobní boj Karolíny Schön s vyhořením. Noří se do hlubin této problematiky společně s Annou Chrtkovou a Matyášem Grimmichem z uměleckého kolektivu *MONIKA*, který funguje napříč obory, využívá a ohýbá terapeutické, audiovizuální, performativní a narativní praxe. Operuje jako jedno tělo, trojhlavá saň využívající ve své tvorbě text, obraz, akci i objekt jako nástroj k utváření paralelních realit, které mohou sloužit jako trenážér pro realitu. Vychází z experimentální umělecko-výzkumné praxe, jejímž cílem je odmítnutí individualismu a plnění společných snů a přání.

THIS SUBJECT DOESN'T CONCERN ME

Karolína Schön's graduation work looks at the complex issue of burnout within the context of artistic production and feelings of uncertainty in today's world.

How can we redefine our relationship to rest, fatigue, regeneration? What will the world look like after "The Great Exhaustion"? (The Great Burnout?)

In a world experiencing multiple crises driven by the extractive and exhausting capitalist labor of atomized individuals, Schön's project presents stories and images from worlds where rest and relaxation are still possible despite its distorted, monstrous current form. Instead limiting herself to her own struggle with burnout, the artist delves deep into the issue in collaboration with Anna Chrtková and Matyáš Grimmich of the *MONIKA* art collective, which works across disciplines while using and adapting therapeutic, audiovisual, performative, and narrative practices. Together, they operate as one body, a three-headed dragon that uses text, image, action, and object as tools for creating parallel realities that might be used to simulate reality. The project draws on experimental art research practices aimed at a rejection of individualism and the fulfilment of shared dreams and desires.

Nová média 2

2021–2024 AVU, Nová média 2 (Kateřina Olivová, Darina Alster)
2018–2021 FAMU, Imaginativní fotografie
(Rudo Prekop, Nina Šperanda)

New Media 2

2021–2024 AVU, New Media 2 (Kateřina Olivová, Darina Alster)
2018–2021 FAMU, Imaginative Photography
(Rudo Prekop, Nina Šperanda)

SOFIIA SOROKINA

THE WAY OF THE HEART

Sofii Sorokina je intermediální umělkyně, věšt-kyně a DJka. Její práce zahrnují média malby, sochy, performance a zvuku. Zaměřuje se na témata mysticismu, společenské rovnosti, etiky zvířat a ochrany kulturního dědictví.

Její práce je charakterizována bezčasovým vizuálním jazykem, který je inspirován středověkým hermetismem a současnou postinternetovou kulturou. Díla Sofie Sorokiny se snaží propojit minulost s přítomností a reflektovat aktuální společenské a kulturní otázky.

Jelikož okultismus tvoří nedílnou součást života umělkyně, Sofii jako svoji diplomovou práci vytvořila vlastní sadu tarotových karet. Tato sada vznikla pro její osobní potřeby a také jako nástroj k sebe-reflexi. Každou kartu hluboce prožila, ponořila se do svého podvědomí, strachů a traumat. Jedná se o intimní práci, která obsahuje prvky jejího života. Tato sada byla pro ni také prostředkem uzdravení a sebepoznání, a proto umělkyně doufá, že její uživatelé ji budou využívat nejen k věštění.

Jako podklad pro vizuál karet použila svou dokumentaci z putování po sakrálních a historických místech České republiky. Tato sada je vyvrcholením dlouhodobého výzkumu autorky, jejímž cílem bylo zmapovat a popsat mizející krajinu republiky – zříceniny kostelů a hradů.

THE WAY OF THE HEART

Sofii Sorokina is an intermedia artist, fortune teller, and DJ. Her work encompasses the mediums of painting, sculpture, performance, and sound, with a focus on the themes of mysticism, social equality, animal rights, and the preservation of cultural heritage.

Sorokina's work is characterized by the use of a timeless visual language inspired by medieval hermeticism and contemporary post-internet culture, coupled with an attempt at connecting the past with the present while reflecting on current social and cultural issues.

Occult ideas form an integral part of her life, and so for her graduation work Sofii has created her own set of tarot cards – for her personal use and as a tool for self-reflection. Focusing intensely on each card, she delved into her subconscious, her fears, and her traumas. The tarot cards are an intimate work of art that contains elements of her life, but they have also been a means of healing and self-discovery, and she hopes that their users will use them for more than just predicting the future.

The cards' visual design is based on the artist's personal records of her visits to historical and religious sites throughout the Czech Republic. They represent the culmination of a long-term research project in which she has sought to record and describe the country's disappearing landscape – ruins of churches and castles.

Nová média 2

2022–2024 AVU, Nová média 2 (Kateřina Olivová, Darina Alster)
2018–2022 UMPRUM, Socha (Dominik Lang)
2016–2020 Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií

New Media 2

2022–2024 AVU, New Media 2 (Kateřina Olivová, Darina Alster)
2018–2022 UMPRUM, Sculpture (Dominik Lang)
2016–2020 Charles University in Prague, Faculty of Humanities

JANA SVOBODOVÁ

PŘÍBĚH O SLZE

Diplomová práce *Příběh o slze* je koncipována jako umělecký výzkum se subjektivním vhladem a analytickým přístupem. Autorka hledala obecně známý a pro většinu veřejnosti uchopitelný jev, kterým se lze porozumět. Na začátku si proto položila otázku „Jak chytit kapku vody?“ a v průběhu ohledávání tématu do kapky vody vtiskla emoci, její zdroj. V tu chvíli se z ní stala slza. V pestré škále lidských emocí je jen málo jevů tak všeobecně srozumitelných, používaných a univerzálních, jako jsou slzy, které překonávají jazykové bariéry, kulturní rozdíly i individuální odlišnosti. V procesu uměleckého zkoumání se autorka zaměřuje na jejich roli jakožto prostředku komunikace a sdílení. Mimo pouhé zobrazování slz jim vtiskává hmatatelnou přítomnost a proměňuje je v předměty vyjádření a kontemplace. Jak je možné porozumět a dostat se pod povrch zdrojů našich slz, tedy emocí? To je základní otázka, na kterou odpovídá *Příběh o slze*.

Autorka navazuje na své předešlé práce zaměřené na vnitřní krajiny, ze kterých vyvstávají intimní výtvarné výpovědi, jež zpravidla zpracovává prostřednictvím dlouhodobého ohledávání materiálů. Už od počátku studií se její tvorba pohybuje na intermedialní hranici obrazu, instalace a sochy. Ty mezi sebou tvoří napětí, rezonují a komunikují. Autorka tak nabádá diváka, aby se na témata či problematiky díval z nových úhlů, perspektiv a skrze její optiku. Dychtivost po poznání podstaty věci a materiálů je niterně spjata s jejími díly. Ta jsou zasazena do osobních příběhů, všedních momentů či až vědeckých rešerší, které nám zprostředkovává svým citlivým a osobitým způsobem.

TALE OF A TEAR

Tale of a Tear has been conceived as an artistic research project involving subjective insight and an analytical approach. The artist's objective was to find a universally familiar phenomenon that would be easily understood by the general public and by which one can make oneself understood. At the outset, she thus asked herself, "How to catch a drop of water?" Over the course of her exploration of the subject of the tear, she imprinted its emotion, its origin into a drop of water – thus making it a tear. Of the wide range of human emotions, few phenomena are as widely understood, used, and universal as tears, which transcend language barriers and differences between cultures and individuals. In the process of her artistic exploration, Svobodová focused on the role tears play in communication and sharing. Beyond simply depicting tears, she imbued them with a tangible presence and transformed them into objects of expression and contemplation. How can we understand and get at the essence of the source of our tears, meaning our emotions? This is the fundamental question that *Tale of a Tear* answers.

In this piece, the artist builds on her previous exploration of the inner landscapes that give rise to intimate artistic statements, which she usually processes through the long-term study of various materials. Since the beginning of her studies, her work has straddled the intermedial boundaries between painting, installation, and sculpture – media characterized by a mutual tension but that also resonate and communicate with each other. Svobodová encourages us to view various themes or issues from new angles and perspectives, through her lens. An eagerness to know the essence of things and materials forms an inherent part of her works, which are based on personal stories, everyday moments, or even scientific investigation – conveyed to us in her distinctive, sensitive manner.

Socha 1

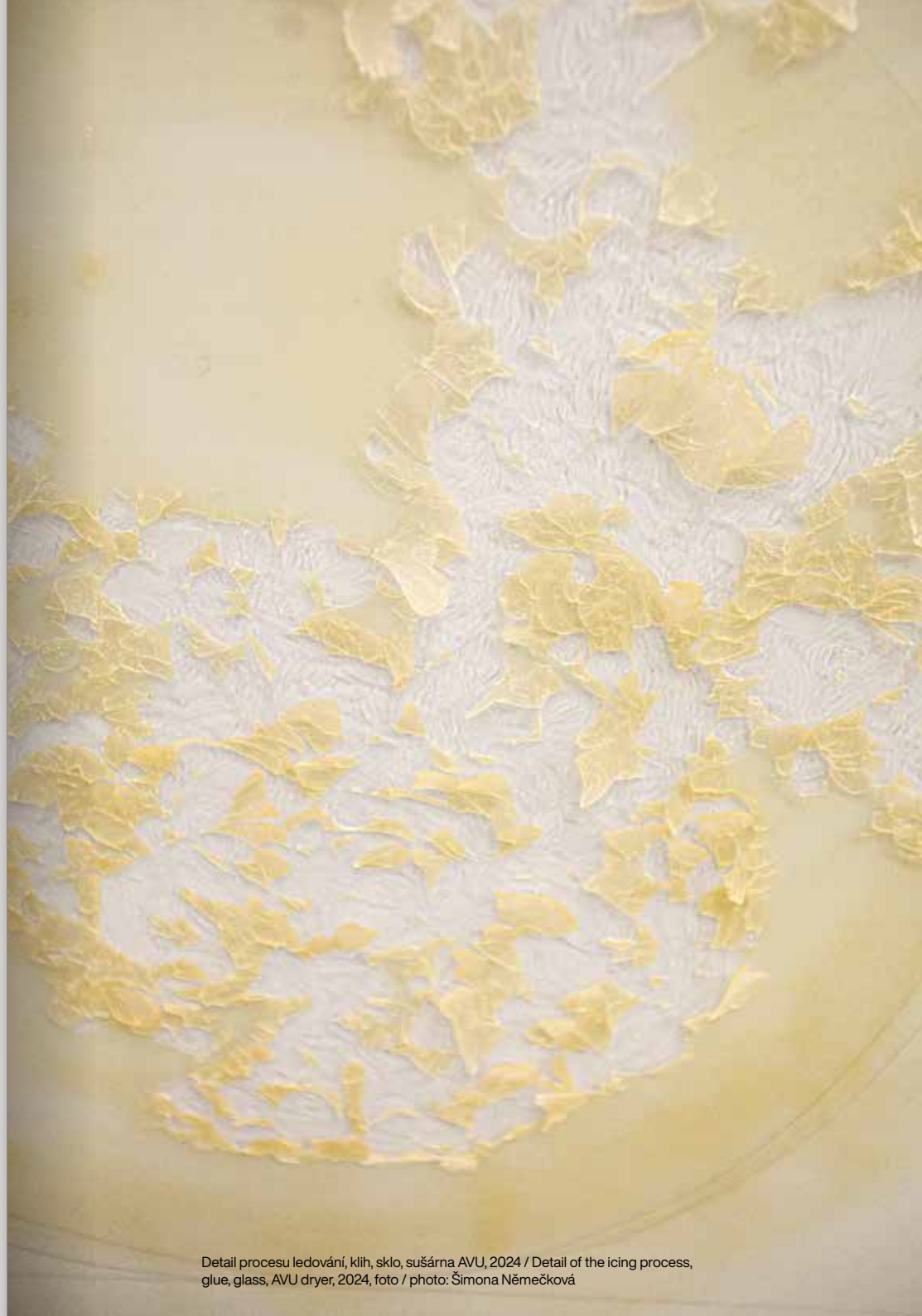
2024–2018 AVU, Socha 2 (Tomáš Hlavina, Jimena Mendoza)
2024–2022 UMPRUM, Ateliér skla (Rony Plesl, Klára Horáčková)
2021 stáž AVU, Ateliér hostující umělkyně (Anetta Mona Chisa)
2020 stáž AVU, Ateliér hostující umělkyně (Paulina Ołowska)
2017 stáž Academy of Fine Arts Rome, RUFA, Ateliér sochy, Itálie

▷ IG @janicka_in_scape
▷ www.jsvobodova.com

Sculpture 2

2024–2018 AVU, Sculpture 2 (Tomáš Hlavina, Jimena Mendoza)
2024–2022 UMPRUM, Glass, (Rony Plesl, Klára Horáčková)
2021 exchange at AVU, Studio of Visiting Artist (Anetta Mona Chisa)
2020 exchange at AVU, Studio of Visiting Artist (Paulina Ołowska)
2017 exchange at Academy of Fine Arts Rome, RUFA, Sculpture, Italy

▷ IG @janicka_in_scape
▷ www.jsvobodova.com

Detail procesu ledování, kliš, sklo, sušárna AVU, 2024 / Detail of the icing process, glue, glass, AVU dryer, 2024, foto / photo: Šimona Němečková

LUDEK ŠOFR

OSTŘÍ V OČÍCH ČÍCH? TVÝCH

Luděk Šofr je malířem „plain air“ tedy doslova plánuje obraz vzduchem. Dominantním čidlem je zrak. Oko je pro něj otevřeným orgánem. Stejně tak přistupuje k obrazům jako k orgánu, trávicímu traktu, kterým je potřeba projít. Tím jsou jeho obrazy specifickými nosiči určitých časovostí. Musíme s nimi strávit čas, abychom je uviděli.

„Blízkou (protilehlou) stranou“ v tomto trávení je krajina jako ústřední motiv. Skrze tzv. organon jako oční nástroj, který je určitou „technologii“ pohledu sloužící k modelaci živého, se snaží uchopit krajinu v setkání na elementární úrovni širších rovin souvislostí. Je to setkání zrakem, tedy pohledem. Pohled diplomové práce je rámován setkáním mezi ostřím krajiny a ostřím naším. Ostřím stébla trávy s ostřím kovu. Rámuje událost horizontů jako ostří napřaženého do očí živého. Svě zkušenosti uplatňuje v řadě médií od malby přes práci s hlinou a texty.

Práce Luděka Šofra, založená na kontinuitě, rozvíjí širší téma Velkého Krajíce – matrice stěn žlabů, krajiny suché, vyprázdněné, ale stále živé. Velký Krajíc je břemeno kraje, krajiny, krajíce. Je společným dílcem, začátkem společného trvání v krajině. Odkrojený krajíc je pro něj vědomě zvoleným závazkem, podílením se na Světě.

THE SCYTHER IN THE SIGHT OF YOURS

Luděk Šofr is a “plain air” painter – he literally plans his paintings through air. The dominant sensor is sight. For Šofr, the eye is an open organ. Similarly, he approaches his paintings as an organ, a digestive tract one must pass through. In this way, they are specific carriers of certain temporalities. One must spend time with them in order to see them. The “near (opposite) side” in this digestion is the landscape as a central motif. Through the ocular instrument known as the “organon” – a “technology” of the gaze used to model life – he endeavors to grasp the landscape in an encounter on the elementary level of broader contexts. It is an encounter through sight, meaning through the gaze. The gaze of Šofr’s graduate work is framed by the encounter between the “blade” of the landscape and our own. Between a blade of grass and a metal blade. It frames the event horizon as a blade thrust into the eyes of the living. Šofr applies his experiences in a number of media, including painting, work with clay, and writing.

The work of Luděk Šofr is founded on continuity and explores broader themes of the Big Slice – the walls of troughs; dry, empty, but still living landscapes. The Big Slice is the burden of the land, the landscape, a slice of land. It is a shared slice of the whole, the beginning of a shared existence in the landscape. For Šofr, cutting off a slice is to make a conscious commitment to contribute to the World.

TEREZA ŠRÁMKOVÁ

SPOJITOSTI

Křehké porcelánové objekty, svatyně, artefakty, světlo a čas. Přetrvávající starověké pozůstatky v tiché krajině bezčasu. Podhoubí mýtů, které rostlo dlouhá tisíciletí. Co se vytvoří a zanechá, putuje dál vlastní cestou.

Tereza Šrámková se obvykle věnuje environmentálním tématům, antropocénu a fikci, které zpracovává nejčastěji v betonových sochách, keramických objektech a v klasických grafických technikách. Brouzdá ve fiktivních krajinách, kde není člověk, ale je v nich patrný jeho zásah. Aktuálně tato témata řeší ve spojení se starověkými kulturami a jejich mytologiemi. Mísí je do vlastního pojetí mystičnosti, příběhů, světů a archeologie. Pro diplomovou práci si autorka vybrala právě toto téma, protože ji fascinuje vzdálené a nesoučasné. Starověký Egypt a antika jsou všeobecně známé svou bohatou mytologií a symbolikou, skýtají obsahově i vizuálně výživnou potravu, ze které se dosud čerpá. Od naší současnosti jsou sice už dál, zároveň je v nich ale něco blízkého, fascinujícího a hluboce se dotýkajícího.

CONNECTIONS

Fragile porcelain objects, shrines, artifacts, light and time. Ancient lingering remains in a silent landscape of timelessness. A breeding ground for myths that have been formed over millennia. Things created and left behind continue along their own path.

Tereza Šrámková focuses on environmental themes, anthropocene and fiction, usually expressed through concrete sculptures, ceramic objects, and traditional printmaking techniques. She roams fictional landscapes devoid of people, though their impact on the landscape is clear. Most recently, she has explored these themes in relation to ancient cultures and their mythologies, mixing them with her own ideas of mysticism, stories, worlds, and archaeology. Šrámková chose this topic for her graduation work precisely because she is fascinated by things that are distant and timeless. Ancient Egypt and antiquity are universally known for their rich mythology and symbolism, and they continue to provide stories and visual inspiration for art today. Though far removed from our present, they possess something close and fascinating that touches us deeply.

Socha 2

2017–2024 AVU, Socha 2 (Tomáš Hlavina, Jimena Mendoza)
2022 stáž Universidad de Castilla – La Mancha, Cuenca, Španělsko
2020–2022 AVU, Socha 1 (Lukáš Rittstein, Michal Cimala)

► IG @tera.sram
► www.terezasramkova.com

Sculpture 2

2017–2024 AVU, Sculpture 2 (Tomáš Hlavina, Jimena Mendoza)
2022 exchange at Universidad de Castilla – La Mancha, Cuenca, Spain
2020–2022 AVU, Sculpture 1 (Lukáš Rittstein, Michal Cimala)

► IG @tera.sram
► www.terezasramkova.com

JAKUB ŠTOURAČ

BIOGRAF TLAK

Diplomová práce *Biograf Tlak* je fiktivním životopisem fenoménu tlaku, ódou na grafiku a vizuální básní o linových odřezcích a pracujících strojích. Film se zabývá pracovními postupy a procesy tvorby grafiky. V širším rámci pak fyzickými procesy a tématy, která médiem grafiky v různých současných i historických kontextech provázejí. Grafiku uchopuje dramaturgická linka filmu různě: jako mocenský nástroj, řemeslo, emancipaci práce angažovaných kolektivů či jako genezi současných médií. Inspirováni fiktivním příběhem o zraněné volavce, instituci „Ministerstva Tisku“, unaveném „Hotelu Fatigue“ a člověku, který po večerech loupí lino z cizích bytů ve jménu svých ideálů. Tyto situace personifikují či reprezentují samotné fyzické procesy grafiky či grafické mechanismy, kterým lidé pouze sekundují, nebo jsou vtěleními zmíněných procesů.

Biograf Tlak je druhým experimentálním filmem vytvořeným ve spolupráci s Annou Luňákovou. Tvůrčí práce dvojice kombinuje terénní nahrávky a specifický sound design s experimenty v oblasti analogové fotografie a filmu. Společně Štourač a Luňáková pracují mezioborově, napříč divadlem, performancí, pohyblivým obrazem i literárním textem.

CINEMA PRESS

Cinema Press is a fictional biography of the phenomenon of printing, an ode to printmaking and a visual poem about line cuts and working machines. The film looks at the working methods and processes involved in making a print. On the broader level, it also explores the physical processes and themes that have accompanied the printmaking medium throughout history. The film's dramaturgy approaches printmaking from a different angle: as tool of power, a craft, as the emancipation of labor of engaged collectives, and as the genesis for contemporary media. Inspiration comes from the fictional story of an injured heron, the "Ministry of the Press," a tired "Hotel Fatigue," and a person who steals linoleum from other people's homes in the name of his ideals. These situations personify or represent the physical processes of printmaking or printmaking mechanisms that people merely second, or they are embodiments of these processes.

Cinema Press is the second experimental film created in collaboration with Ann Luňáková. In their artistic collaborations, Štourač and Luňáková combine field recordings and a specific sound design with experiments in the field of analog film and photography. Their interdisciplinary work involves theater, performance, art, the moving image, and literary texts.

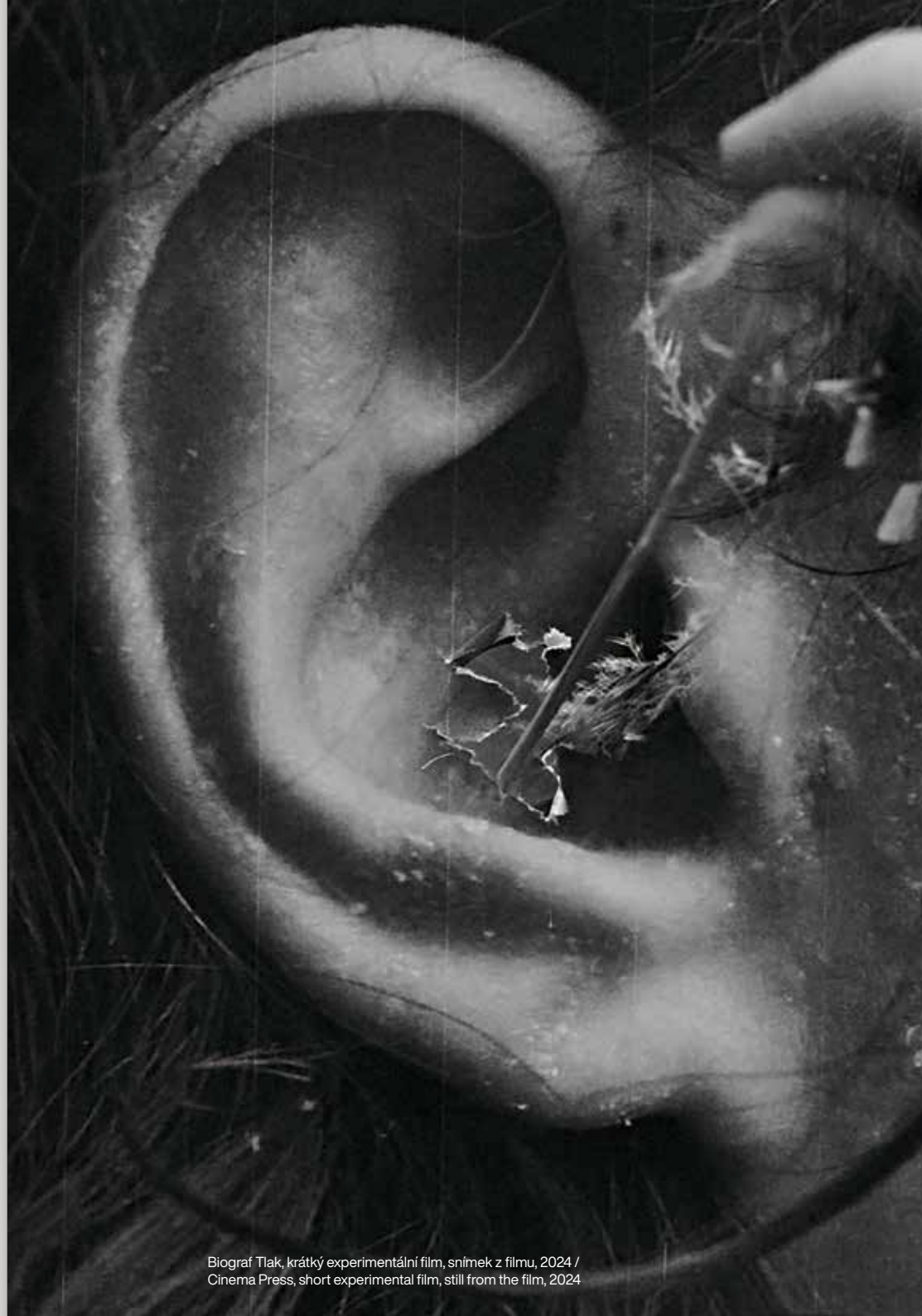
Grafika 2

2018–2024 AVU, Grafika 2 (Vladimír Kokolia)
2021–2022 stáž AVU, Ateliér hostujícího umělce
(Anton Vidokle)

Printmaking 2

2018–2024 AVU, Printmaking 2 (Vladimír Kokolia)
2021–2022 exchange at AVU, Studio of Visiting Artist
(Anton Vidokle)

96

Biograf Tlak, krátký experimentální film, snímek z filmu, 2024 /
Cinema Press, short experimental film, still from the film, 2024

JAN ŠTULÍŘ

MÍSTO A ČAS

Jan Štulíř ve své práci zpracovává celou škálu motivů spojených s lidskou existencí. Dotýká se témat osobní identity, společenských rolí a vzájemných mezilidských vztahů. Volba námětů je intuitivní, výchozím impulzem je vždy silná emoce, která vede k rozvinutí komplexnějšího příběhu, jenž ale v obraze není nikdy dopovězený. Právě tato ambivalentnost dává prostor k různému čtení. Dílo chce umožnit sebereflexi, zcitlivění, zastavení se. Obraz, jak ho autor vnímá, je místem bez času a jasného historického ukotvení a stává se symbolickým prostorem. Ve tvorbě Jana Štulíře se vždy objevovaly postavy reprezentující různé společenské role. Můžeme vidět například nevěstu, boxera, klauna, kněze, vojáka. Člověk se v jeho obrazech stává hlavním aktérem. Je ale vždy obklopen krajinou, která představuje konečnou autoritu.

PLACE AND TIME

Jan Štulíř explores a wide range of topics relating to human existence, such as personal identity, social roles, and interpersonal relationships. His choice of subject matter is intuitive, always emerging from a strong emotion that leads to the creation of a more complex story, even though the story's "ending" is never a part of the painting. This ambivalence then allows for multiple readings. Štulíř's work seeks to enable self-reflection and sensitization; it encourages us to stop and think. The painting as perceived by the artist is a space without time or a clear historical anchor; it is a symbolic space. The figures in Štulíř's paintings represent various social roles – a bride, a boxer, a clown, a priest, a soldier. The main actors in his paintings are people, though always surrounded by the landscape, which represents the ultimate authority.

Kresba

2023–2024 AVU, Kresba (Alice Nikitinová, Matěj Smetana)
2018–2023 AVU, Kresba (Jiří Petrbock, Martin Gerbock)

► IG @janstulir

Drawing

2023–2024 AVU, Drawing (Alice Nikitinová, Matěj Smetana)
2018–2023 AVU, Drawing (Jiří Petrbock, Martin Gerbock)

► IG @janstulir

98

Květ, olej na plátně, 160 × 130 cm, 2024 / Flower, oil on canvas, 160 × 130 cm, 2024

ADINA ŠULCOVÁ

BRADAVICOVA MELA

Adina Šulcová je režisérka a scenáristka kultovních DIY krátků *Modlitba za Briana* a *Spiknutí holčičích hoven*. Se svými filmy provokuje, baví a vyvolává nejednu otázku. *Spiknutí Holčičích hoven* bylo v roce 2023 nominováno na Ceny české filmové kritiky. Rouhavý humor s občasným přesahem do fekální, spontánní punková estetika, postavy s rovnocennou mírou „debility“ a lidskosti.

Adina Šulcová je také autorkou populární divadelní hry *Shrex: Hra o přežití*.

Během studií na AVU se nejprve věnovala malbě a potom začala tvořit kreativní duo s Matějem Čechem (hudebník Mat213, Podcast Swag), se kterým ji od začátku pojil podobný smysl pro humor a společný zájem o vytváření „contentu“ pro gen Z. Matějovi v minulosti vytvořila i několik hudebních klipů. Oba se podíleli na animovaném seriálu *Eastfield*. Nyní v rámci platformy GoOut spoluvytváří satirický komediální pořad *Podcast Swag*. V postironicky laděném Swagu je uváděn i autorský segment *Bradavicova mela*, jež je i součástí její diplomové práce.

Bradavicova mela je Harry Potter parodie, k níž Adinu Šulcovou inspiroval fenomén „potterheadství“, který má vysoký potenciál generovat otravnost. „Potterheads“ jsou hardcore fanoušci filmů a knih o Harrym Potterovi. Nálepka potterheadství bývá velice často přisuzována mileniálům. Tato generalizace autorce natolik vyhovuje, že ji inspirovala k vytvoření gen Z postironické parodie na rozličná, nevědomky „cringy“, mileniálská komediální videa s tematikou Harryho Pottera. Užívá v ní klasické postupy s audiovizuálním médiem (stříh atd.) a navazují na svoji předešlou tvorbu, která jí otevřela dveře i do oficiálních televizních struktur.

HOGWARTS MELEE

Adina Šulcová is the director and screenwriter of the cult DIY shorts *Prayer for Briana* and *Girls Full of Shit Conspiracy*. Her films provoke, entertain, and raise multiple questions. *Girls Full of Shit Conspiracy*, nominated for the Czech Film Critics' Awards in 2023, is characterized by blasphemous, occasionally fecal humor, a spontaneous punk aesthetic, and characters possessing “assholery” and humanity in equal measure.

She is also the author of the popular play *Shrex: A Game of Survival*.

During her time at AVU, Šulcová initially studied painting and subsequently formed a creative duo with Matěj Čech (Musician Mat213, Swag Podcast), with whom she has from the start shared a similar sense of humor and a common interest in creating „content“ for Gen Z. She has also shot several music videos for Matěj. Together, they have both contributed to the animated series *Eastfield*, and they are currently collaborators on the satirical comedy show *Podcast Swag* on GoOut. The post-ironic *Swag* also features the original *Hogwarts Melee*, which is part of her graduation work.

Hogwarts Melee is a Harry Potter parody inspired by Potterheadism, a phenomenon that has a high potential to generate annoyance. Potterheads are hardcore fans of the the Harry Potter books and films. The Potterhead label is often associated with Millennials, a generalization that inspired Šulcová to create a post-ironic Gen Z parody of various unwittingly „cringy“ Millennial-themed Harry Potter comedy videos. In her parody, she works with classic audiovisual techniques (editing, etc.) while building on her previous work, which opened the door for her to work in television.

Malba 3

2018–2024 AVU, Malba 3 (Josef Bolf, Jakub Hošek)
2023–2024 FAMU, Katedra režie

► IG @adinasulcova

Painting 3

2018–2024 AVU, Painting 3 (Josef Bolf, Jakub Hošek)
2023–2024 FAMU, Department of Directing

► IG @adinasulcova

100

Bradavicová mela, snímek z filmu, 2024 / Hogwarts Melee, still from the film, 2024

KAROLÍNA ŠULCOVÁ

DOMOV

„Jinak žijeme mezi svými průhlednými stěnami, jak utkanými z třpytivého vzduchu, všem na očích, stále omýváni světlem.“ (Jevgenij Zamjatin)

Dnešní doba je pro Karolínu Šulcovou hodně spojená s odreagováním se od přesytenosti, přílišného rozptýlení či starostí, které běžný dospělý člověk dennodenně řeší, ale mezitím věří, že si i najde tu drobnou chvíli na to, se prostě ztratit. Cítit se někde doma je pro ni spojené s pocitem někam patřit, umět být i sám se sebou, lépe se znát, mít své místo. Moci se někam vrátit. Návrat domů je dost možná stejně důležitý, jako když se vydáváme na cestu. Může totiž znamenat obohacení jinakostí po zkušenosti z cesty.

Čas strávený mimo v nás vyvolává změny, po návratu už není pohled na domov stejný jako předtím, pohlížíme na něj novými očima. Autorku zajímá neopakovatelnost okamžiků a vzpomínky, které se časem mění. V obrazech zachycuje po paměti místa podobná domovu. Tak jak je vzpomínky samy upravují, přecházejí a rozmíchávají jejich skutečné tvary, během doby, kdy ona sama zmíněná prostředí nenavštívila. Jsou to místa blízká jí i jejím předkům, náměty obrazů tak vycházejí přirozeně z nich.

HOME

„We live behind our transparent walls that seem woven of gleaming air – we are always visible, always washed in light.“ (Yevgeny Zamyatin)

For Karolina Šulcová, life today is very much associated with the need to blow off steam because we are over-saturated by the kinds of distractions or worries that most adults must face on a daily basis. She nevertheless believes that we can find little moments in which to lose ourselves. For her, feeling at home somewhere involves feeling like you belong, knowing how to be just with yourself, knowing yourself better, having a place of one's own. A place to return to. Coming home is quite possibly just as important as when we set out on a journey. The experience of the journey can fill us with a sense of enrichment and otherness.

Time spent away brings about changes within us. Our view of home is not the same upon our return as when we left, for we see it with new eyes. Šulcová is interested in the uniqueness of moments and memories that change over time. Working from memory, she creates paintings of places that are similar to home. Just as real places are altered in memory, so do her paintings blur and rearrange their true image at a time when she is not visiting the place in question. The places are important to her and her ancestors, and so the paintings' motifs emerge naturally.

Malba 1

2017–2024 AVU, Malba 1 (Robert Šalanda)
2022 AVU, Ateliér hostujícího umělce (Anton Vidokle)
2021–2022 stáž AVU, Socha 2 (Tomáš Hlavina)
2019 stáž AVU, Grafika 2 (Vladimír Kokolia)

▷ IG @karolina_sulc
▷ karolinasulcova.com

Painting 1

2017–2024 AVU, Painting 1 (Robert Šalanda)
2022 AVU, Studio of Visiting Artist (Anton Vidokle)
2021–2022 exchange at AVU, Sculpture 2 (Tomáš Hlavina)
2019 exchange at AVU, Printmaking 2 (Vladimír Kokolia)

▷ IG @karolina_sulc
▷ karolinasulcova.com

TEREZA TOMANOVÁ

ZAHRADA

Tereza Tomanová se během studia věnovala tématu zahrady. Nahlížení na zahradu skrze osobní mytologii jí podnítilo k tomu, aby se tomuto tématu věnovala i ve více obecných rovinách. Pro její tvorbu je charakteristické vědomé používání širokého spektra materiálů a užití ovoce a zeleniny, které vkládá do různých kontextů.

V diplomové práci se zaměřila na vztah člověka a zahrady, jak vzniká a čím vším by pro člověka mohla zahrada být. Série obrazů namalovaná barviv z červeného zelí a anorganických látek využívá principu potlačování a expanze. Je rovněž paralelou k chování rostlinných společenstev v přírodě. Současně rozvíjí myšlenku „Co se s čím setkává“, která je spojnicí celé práce, a otevírá tak přemýšlení o zahradě. Proměnlivost, nestálost a barevnost použitých barviv se staly principiálními východisky k metamorfóze zahrady a cykličnosti přírody.

Instalace vychází z uzavřeného středověkého dvora, který je místem tajemnosti, symboliky, použití rostlin a metaforického odkazu k lidské existenci. Práce si klade otázku, do jaké míry je člověk tvořitelem. To vedlo autorku k uchopení zahrady jako imaginárního místa, kde se člověk ocitá v roli zahradníka. Tyto otázky volně rozvíjí v performativní části s hráběmi.

THE GARDEN

During her studies, Tereza Tomanová focused on the topic of gardens. Viewing the gardens through personal mythology, she was inspired to approach this subject on several universal levels. Tomanová's art is characterized by the conscious use of a broad range of materials, including fruits and vegetables, which she places into various different contexts.

For her graduation work, she has focused on the relationship between people and gardens – how they are made and all the things a garden might be for people. In her series of paintings made using dyes made of red cabbage and inorganic compounds, she works with the principle of suppression and expansion. The piece is also a reflection on how plant communities behave in nature. At the same time it asks the question, „What meets with what“ – which is the central theme of the entire piece and thus encourages us to think about the idea of the garden. The variability, impermanence, and colorfulness of the dyes used form the basic starting points for the metamorphosis of the garden and the cyclical character of nature.

The installation works with a mysterious medieval courtyard, symbolism, plants, and a metaphorical reference to human existence. It questions the extent to which man is a creator of things. This idea led the artist to grasp the garden as an imaginary place where we find ourselves in the role of gardener. These questions are then loosely developed in the work's performative part involving a rake.

Malba 1

2017–2024 AVU, Malba 1 (Robert Šalanda, Lukáš Machalický)
2023 stáž UMPRUM, Ateliér skla (Rony Plesl, Klára Horáčková)
2022 stáž HKU University of the Arts Utrecht, Fine Art, Nizozemsko
2021 stáž AVU, Malba 2 (Adéla Součková, Milan Mikuláščík)
2020 stáž St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Tarnovo, Malba a socha, Bulharsko
2019 stáž AVU, Intermedia 2 (Pavla Sceranková, Dušan Záhoranský)
2010–2015 Mendelova univerzita v Brně, Zahradní a krajinářská architektura
2015 stáž University of Corvinus, Krajinářská architektura, Budapešť, Maďarsko

Painting 1

2017–2024 AVU, Painting 1 (Robert Šalanda, Lukáš Machalický)
2023 exchange at UMPRUM, Glass (Rony Plesl, Klára Horáčková)
2022 exchange at HKU University of the Arts Utrecht, Fine Art, Netherlands
2021 exchange at AVU, Painting 2 (Adéla Součková, Milan Mikuláščík)
2020 exchange at St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Tarnovo, Painting and Sculpture, Bulgaria
2019 exchange at AVU, Intermedia 2, (Pavla Sceranková, Dušan Záhoranský)
2010–2015 Mendel University, Brno, Garden and Landscape Architecture
2015 exchange at Corvinus University, Landscape Architecture, Budapest, Hungary

LUKÁŠ VACEK

TENKÁ VRSTVA MĚ

Těžším diplomové práce Lukáše Vacka je napětí mezi figurou reálnou a symbolickou. Přechod mezi anatomickým celkem a psychologickým obrazem. Tenká vrstva zmíněného „já“ není míněna doslovně. Možná by se dalo lépe říci, tenká vrstva sebe. Membrána mezi vnitřním a vnějším. Autor se snaží zachytit okamžik přechodu mezi všedním a neobyčejným. Figurativní vyjádření známých pocitů, přičemž se pohybuje na hranici opticky možného.

Vzniklé obrazy ale neměly být jen ilustrací jevu či situace, ale měly by využívat i prvky vlastní výhradně obrazového média, aby dokázaly efektivně komunikovat s divákem.

Téma diplomové práce volně navazuje na autorovu dosavadní tvorbu, v níž se mísí prvky monomytického vyprávění s figurativním přístupem k obrazu. Výchozím bodem je fascinace ikonografií a archetypální symbolikou, která se univerzálně dotýká nás všech. Dalšími tématy, kterými se autor doposud zabýval, byly např. spánek, levitace nebo symbolika rukou. V rámci závěrečné práce dochází k dalšímu systematickému rozšíření dosavadní tvorby, ale i možnosti aktualizace již prozkoumaných motivů.

A THIN LAYER OF ME

At the core of Lukáš Vacek's graduation work is the tension between a real and a symbolic figure, the transition from an anatomic whole to a psychological image. The thin layer of the "me" in the title is not meant literally. Perhaps it would be better described as a thin layer of my "self" – a membrane between inside and outside. Vacek is here trying to capture the moment of transition between the everyday and the extraordinary, to produce a figurative expression of familiar feelings while moving along the very limits of what is optically possible.

But the resulting works should be more than just an illustration of a situation or phenomenon; they should make use of elements inherent to this exclusively pictorial medium in order to effectively communicate with the viewer.

With the subject of *A Thin Layer of Me*, Vacek loosely follows on his earlier work in which he mixed elements of monomythical narrative with a figurative approach to the image. His starting point is his fascination with iconography and with archetypal symbols that universally relate to all of us. Other themes found in his earlier work include sleep, levitation, and the symbolism of the hand. With this graduation work, he continues to systematically expand the scope of his work while potentially updating previously explored motifs.

Grafika 1

2023–2024 AVU, Grafika 1 (David Böhm)
2018–2022 AVU, Grafika 1 (Dalibor Smutný)
2022–2023 stáž na Západočeské univerzitě v Plzni, Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara, Malba (Vladimír Věla)

Printmaking 1

2023–2024 AVU, Printmaking 1 (David Böhm)
2018–2022 AVU, Printmaking 1 (Dalibor Smutný)
2022–2023 exchange at University of West Bohemia in Pilsen, Ladislav Sutnar Faculty of Design and Art, Painting (Vladimír Věla)

MEDARD J. ZEMAN

MAJÁK UMĚNÍ

Medard J. Zeman se retrospektivně ponořil do českého výtvarného umění 70. a 80. let, zejména do fáze tzv. české grotesky. V této době vidí nejbližší odraz současné reality západního světa i Česka, reality života v systému, který se přežil a dávno přeluhuje. Zároveň ale také nemá žádnou představitelnou alternativu.

Umění tohoto období nám může sloužit jako příklad kultury vzniklé v době, které věří a rozumí opravdu jen málokdo. Přímou se proti ní vymezit je ale příliš těžké a přijít s realistickou a zároveň pozitivní představou o budoucnosti už nedokáže téměř nikdo. Když je realita a vize budoucnosti až příliš roztržštěná, Češi* ky mají deprese a humor.

Otázky obsažené v umění této etapy nově reflektuje autor dílem multimediální opery, ve které se pokouší najít pozitivní cestu z tohoto dějinného mezidobí.

K inspirativní reflexi mu sloužily dvě významné osobnosti české kultury 70. a 80. let, umělci Karel Pauzer a František Ringo Čech.

THE LIGHTHOUSE OF EVERYTHING

Medard Zeman looks back at Czech art of the 1970s and 1980s, especially the “Czech Grotesque,” which he sees as the closest reflection of contemporary reality in the Western world and the Czech Republic, meaning life in a system that has outlived its usefulness and has long been in need of an overhaul – except that there are no conceivable alternatives.

The art of this period can serve as an example of a culture that emerged at a time that few people can truly believe or understand. At the same time, however, it is too difficult to define oneself directly against this period, and almost nobody can come up with a realistic and positive vision of the future. When the reality and vision of the future is too fragmented, Czechs* become depressed and resort to humor.

Zeman reexamines the questions contained in the art of this period by creating a multimedia opera in which he tries to find a positive way out of this historical interlude.

In his work, he was inspired by the artists Karel Pauzer and František Ringo Čech, two important representatives of Czech culture of the 1970s and 1980s.

Malba 3

2021–2024 AVU, Malba 3 (Josef Bolf, Jakub Hošek)
2023 stáž Institut Seni Indonesia Yogyakarta, Indonésie
2020 stáž AVU, Intermédia 2 (Kateřina Olivová,
Darina Alster)
2018–2019 AVU, Socha 2 (Tomáš Hlavina,
Anna Hulačová)

Painting 3

2021–2024 AVU, Painting 3 (Josef Bolf, Jakub Hošek)
2023 exchange at Institut Seni Indonesia Yogyakarta,
Indonésia
2020 exchange at AVU, Intermédia 2 (Kateřina Olivová,
Darina Alster)
2018–2019 AVU, Sculpture 2 (Tomáš Hlavina,
Anna Hulačová)

Maják umění, objekt z instalace, 2024 / The Lighthouse of Everything, object from the installation, 2024, foto / photo: Radek Dětinský

ZLATA ZIBOROVA

CORPUS SCOBY

Zlata Ziborova se zabyvá ekofeministickou posthumanistickou teorií a mezidruhovými vztahy. Pracuje s organickým odpadem, bakteriemi, kvasinkami a zvířaty a využívá materiály produkované vlastním tělem.

V projektu *CorpUs SCOBY* se zaměřuje na poetický výzkum mezidruhových vztahů a významnou podobnost lidské tělesnosti s ne-lidskými/více-než-lidskými tvory a entitami.

Prozkoumává tyto vztahy společně se symbiotickou kulturou bakterií a kvasinek (zkráceně SCOBY), která metabolizuje cukry a kofein pro nápoj kombucha a jako vedlejší produkt vzniká bakteriální celulóza, která se podobá lidským tkáním a kůži.

Základem projektu je nádoba z recyklovaného skla, ve které se rodí na základě objemu fermentační tekutiny různé „bytosti“. Vystavené prostředí skleněné „dělohy“ tak nese úlohu biologické entity otevírající prostor pro koexistenci a interakci mezi lidmi a mikrobiálním životem. Autorka vystupuje jako mikrobiálně situovaná tělesnost, která osahává, ochutnává, opečovává, očichává, povídá si a pozoruje tuto bohatou kulturu v provázaném vztahu. Ve vztahu, ve kterém rozpouští své jednotné já, aby mohla dosáhnout na možnost množného *my*.

Bakteriální celulóza se v její práci stává metonymií lidského mikrobiomu, který v současnosti prochází mnohými proměnami. Některé jsou vědomé, jiné jsou důsledkem klimatických a environmentálních změn. Mikrobiom i znečištění nás spojují, a to už od stadia embrya plovoucího v plodové vodě, napříč kontinenty i biologickými druhy, jako evoluční cesta skrze prostor a čas. Bakterie, kvasinky a jiné oku neviditelné entity tak přebírají roli svědka a prostředku naší společné cesty.

Nová média 2

2021–2024 AVU, Nová média 2 (Kateřina Olivová, Darina Alster)
2023 pracovní stáž na TROP institutu pro umělecký výzkum, Ljubljana (Maja Smrekar), Slovinsko
2023 stáž Královská akademie výtvarných umění v Antverpách, In Situ3, Belgie
2021 stáž UMPRUM, Ateliér hostující umělkyně (Maja Smrekar)
2020 stáž AVU, Ateliér hostující umělkyně (Paulina Olowská)
2018–2022 AVU, Intermedia I (Milena Dopitová)

▷ IG @zlataziborova
▷ zlataziborova.com

CORPUS SCOBY

Zlata Ziborova is interested in ecofeminist posthumanist theory and interspecies relations. She works with organic waste, bacteria, yeast, and animals, and uses materials produced by her own body.

In *CorpUs SCOBY*, she engages in the poetic exploration of interspecies relations and the significant similarities between human physicality and non-human/more-than-human creatures and entities.

Specifically, she explores these relationships in relation to the symbiotic culture of bacteria and yeast (SCOBY for short) that metabolizes sugars and caffeine for the kombucha beverage, a by-product of which is bacterial cellulose that resembles human tissue and skin.

CorpUs SCOBY is founded on the use of a recycled glass container in which various „creatures“ are born in accordance to the volume of the fermentation liquid. The exhibited glass „womb“ thus plays the role of a biological entity offering a place for coexistence and interaction between humans and microbial life. The artist acts as a microbially situated being that explores, tastes, sniffs, talks with, and observes this rich culture in an interdependent relationship – a relationship in which she dissolves her singular „I“ in order to reach the possibility of a plural „we.“

In Ziborova's work, bacterial cellulose becomes a metonymy of the human microbiome, which is currently undergoing multiple transformations. Some are conscious, while others are the result of changes in climate and environment. From the time when we are embryos floating in amniotic fluid, we are brought together by microbiome and pollution, across continents and biological species, on an evolutionary journey through space and time. Bacteria, yeast, and other entities invisible to the naked eye thus take on the role of witness and facilitator of our common journey.

New Media 2

2021–2024 AVU, New Media 2, (Kateřina Olivová, Darina Alster)
2023 exchange at TROP Institute for Artistic Research, Ljubljana (Maja Smrekar), Slovenia
2023 exchange at Royal Academy of Fine Arts, Antwerp, In Situ3, Belgium
2021 exchange at UMPRUM, Studio of the Visiting Artist (Maja Smrekar)
2020 exchange at AVU, Studio of Visiting Artist (Paulina Olowská)
2018–2022 AVU, Intermedia I (Milena Dopitová)

▷ IG @zlataziborova
▷ zlataziborova.com

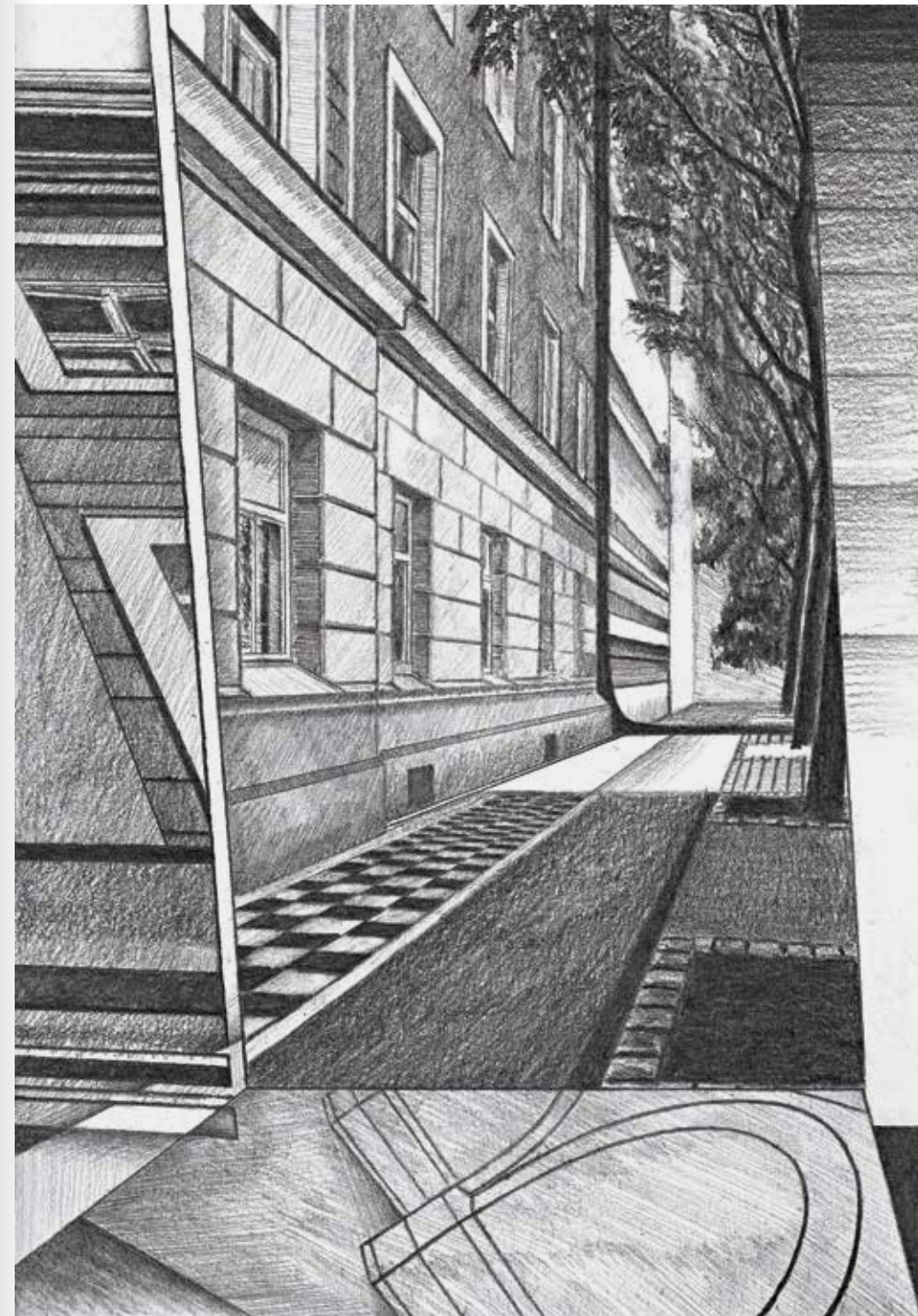
MATĚJ ZIKMUND

TRIPTYCH PERNEROVA

Matěj Zikmund se zabývá současnou změnou pražského Karlína, jeho géniem loci a industriální minulostí. Do racionálně, pravouhle plánovaného urbanismu a stávajících fasád domů vchází s abstraktními znaky a symboly, které definují nejen budoucí zástavbu. Navazuje tak na dlouhodobý zájem o zachycení pražské architektury ve více rovinách a formách, kdy je důraz kladen zejména na budovy a jejich vztahy jak mezi sebou, tak v širším geografickém zařazení celých čtvrtí, aniž by opomíjel sociální aspekt.

THE PERNEROVA TRIPTYCH

Matěj Zikmund explores the changing nature of Prague's Karlín neighborhood, its genius loci, and its industrial past. Into the rational, orthogonally planned urban landscape and its existing building facades, he introduces abstract signs and symbols which serve to define the area's future development... and more. In so doing, he follows on his long-term interest in depicting Prague's architecture on multiple levels and forms, with a particular emphasis on the buildings, their relationships to each other, and the broader geographic arrangement of the entire neighborhood, without forgetting social aspects.

* Diplomanti Školy architektury se ve svých diplomových pracích věnují konverzím čerpacích stanic na hybridní městské domy.

Čerpací stanice zůstávají z dlouhodobého hlediska mezerami v urbánní struktuře. S rozvojem udržitelné mobility a tendencí zahušťovat města je namístě jejich revize. Má smysl všechny zachovávat? A ty, které ano, nemají mít polyfunkční charakter, který těží z dopravního potenciálu místa?

* Graduates of the School of Architecture focus on the conversion of petrol stations into hybrid urban dwellings in their master thesis.

Petrol stations remain, in the long term, gaps in the urban fabric. With the development of sustainable mobility and the tendency to densify cities, their revision is in order. Does it make sense to keep them all? And those that do, should they not have a multifunctional character that benefits from the transport potential of the place?

